

PKK'NIN
KUZEY SURİYE
ÖRGÜTLENMESİ
PYD-YPG

CAN ACUN, BÜNYAMİN KESKİN

GENİŞLETİLMİŞ
2 BASKI

PKK’NIN KUZHEY SURİYE ÖRGÜTLENMESİ
PYD-YPG

COPYRIGHT © 2017

Bu yayının tüm hakları SETA Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları Vakfı'na aittir. SETA'nın izni olmaksızın yayının tümünün veya bir kısmının elektronik veya mekanik (fotokopi, kayıt ve bilgi depolama, vd.) yollarla basımı, yayını, çoğaltılması veya dağıtımı yapılamaz. Kaynak göstermek suretiyle alıntı yapılabilir.

SETA Yayınları 81

I. Baskı: 2016

II. Baskı: 2017

ISBN: 978-605-4023-93-6

Uygulama: Erkan Söğüt

Baskı: Turkuvaz Haberleşme ve Yayıncılık A.Ş., İstanbul

SETA | SİYASET, EKONOMİ VE TOPLUM ARAŞTIRMALARI VAKFI

Nenehatun Caddesi No: 66 GOP Çankaya 06700 Ankara TÜRKİYE

Tel: +90 312 551 21 00 | Faks: +90 312 551 21 90

www.setav.org | info@setav.org | @setavakfi

SETA | İstanbul

Defterdar Mh. Savaklar Cd. Ayvansaray Kavşağı No: 41-43

Eyüp İstanbul TÜRKİYE

Tel: +90 212 395 11 00 | Faks: +90 212 395 11 11

SETA | Washington D.C.

1025 Connecticut Avenue, N.W., Suite 1106

Washington D.C., 20036 USA

Tel: 202-223-9885 | Faks: 202-223-6099

www.setadc.org | info@setadc.org | @setadc

SETA | Kahire

21 Fahmi Street Bab al Luq Abdeen Flat No 19 Cairo EGYPT

Tel: 00202 279 56866 | 00202 279 56985 | @setakahire

PKK’NIN KUZEY SURİYE ÖRGÜTLENMESİ PYD-YPG

Can Acun, Bünyamin Keskin

Katkıda Bulunanlar
Bilal Salaymeh

SETA

SIYASET, EKONOMİ VE TOPLUM ARAŞTIRMALARI VAKFI
FOUNDATION FOR POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL RESEARCH
مركز الدراسات السياسية والاقتصادية والاجتماعية

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ 7
PYD’NİN KURULUŞU 9
SURİYE DEVRİMİ VE PYD 11
PYD’NİN ÖRGÜTSEL YAPISI VE YEREL YÖNETİMİ 13
PYD İÇİNDEKİ PKK’LI TERÖRİSTLER 17
PYD’NİN YURTDIŞI YAPILANMASI 20
KUZEY SURİYE’NİN YÖNETİMİ 21
KANTON YÖNETİMLERİ 25
YPG/YPJ VE ASAYİŞ MİLİSLERİ 26
ZORUNLU ASKERLİK VE ÇOCUK SAVAŞÇILAR 35
YPG’NİN ASKERİ ANGAJMANLARI 37
REJİM-YPG ÇATIŞMASI 45
REJİM VE YPG ARASINDA DAHA ÖNCEKİ GERİLİMLER 45
YPG/SDG’NİN MENBİC OPERASYONU 46
FIRAT KALKANI HAREKATI 48
YPG’NİN ANTİ-TANK SİLAH KULLANIMI 50
SONUÇ 53
EK 1: HARİTALAR 55
EK 2: ESED VE YPG ARASINDAKİ TİCARİ İLİŞKİLERİ GÖSTEREN RESMİ BELGELER 56
EK3: GENEVA CALL VE PYD/YPG ARASINDA İMZALANAN ÇOCUK SAVAŞÇILAR ANLAŞMASI 57
EK 4: PYD İÇ TÜZÜĞÜ 62

Kısaltmalar

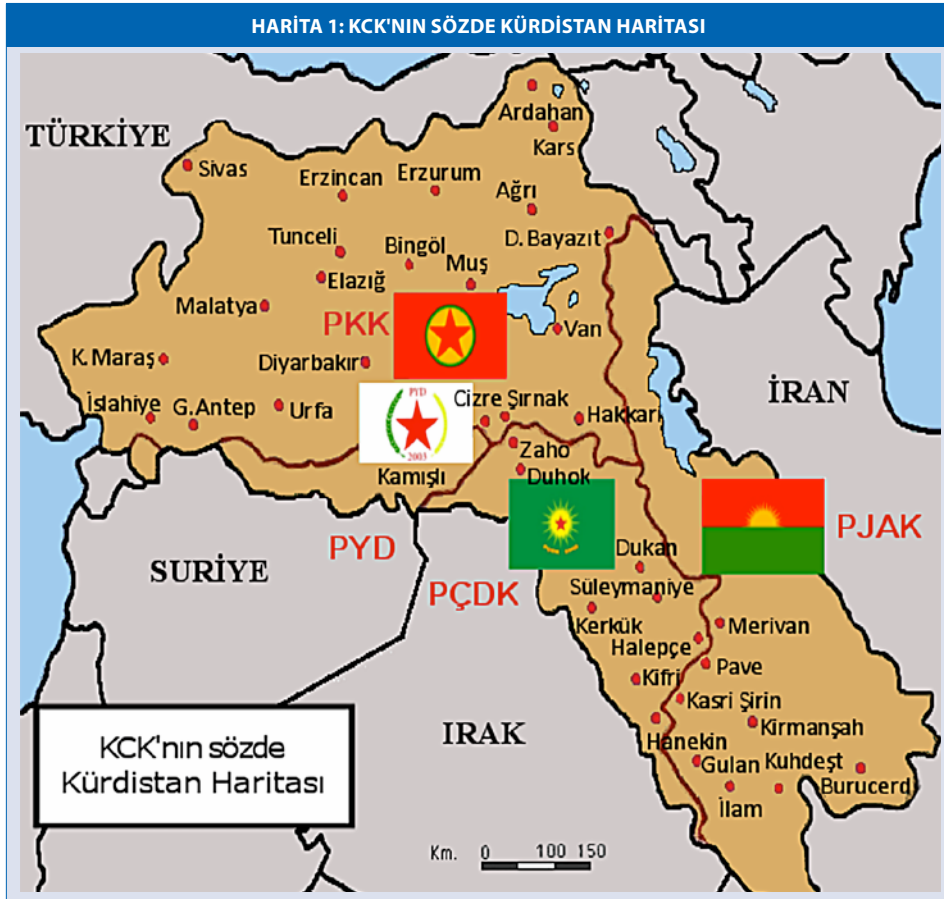
DAİŞ	Devletü'l İslamiyye fi'l Irak ve'ş Şam
ENKS	Encûmena Niştimanî ya Kurdîli Sûriyê (KUK)
HNSB	Haylawotho da Neshe Suryoye d Bethnahrin-Bethnahrin Kadın Savunma Birlikleri
HPG	Hêzên Parastina Gel-Halk Savunma Güçleri
HPŞ	Hêza Parastina Şingal-Şengal Savunma Birlikleri
IKBY	Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi
KCK	Koma Civakên Kurdistan-Kürdistan Topluluklar Birliğı
KDP	Kürdistan Demokratik Partisi
KUK	Kürt Ulusal Konseyi
KYB	Kürdistan Yurtseverler Birliğı
MFS	Mawtbo Fulhoyo Suryoyo-Süryani Askeri Meclisi
ÖSO	Özgür Suriye Ordusu
PDK-S	Partiya Demokrata Kurdistan a Sûriye-Suriye Kürdistan Demokratik Partisi
PKK	Partiya Karkerên Kurdistanê-Kürdistan İşçi Partisi
PYD	Partiya Yekîtiya Demokrat-Demokratik Birlik Partisi
SDG	Suriye Demokratik Güçleri
TEV-DEM	Tevgera Civaka Demokratik-Demokratik Toplum Hareketi
YBŞ	Yekîneyên Berxwedana Şingal-Şengal Direniş Birlikleri
YJA-Star	Yekîneyên Jinên Azad ên Star-Özgür Kadınlar Birliğı
YPG	Yekîneyên Parastina Gel-Halk Koruma Birlikleri
YPJ	Yekîneyên Parastina Jin-Kadın Koruma Birlikleri
YPJ-Şengal	Yekîneyên Parastina Jin a Şengal-Şengal Kadın Koruma Birlikleri

GİRİŞ

Tunus'ta başlayan ve domino etkisiyle Ortadoğu coğrafyasında yayılan halk isyanları, beş yıl gibi kısa bir süre içerisinde bölgenin 100 yıllık statükosunda önemli kırılmalara neden oldu. ABD işgalinin de yarattığı zeminde Irak ve Suriye birbirleri ile etkileşim halinde bu süreçten en fazla etkilenen ülkeler oldu. Eski düzenin kalıntıları ve yeni dönemin kaotik parametreleri altında her iki ülke, devlet otoritelerinin aşındığı, devlet dışı aktörlerin yükseldiği melez bir dönem içerisine girdi. Irak'ta Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) ve Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi (IKBY) adı altında hukuki statü kazanırken; dış güçlerin bölgesel rekabetinin de birer araçları olarak DAİŞ, Haşdi Şaabi, Nusret Cephesi gibi devlet dışı aktörler kendi otoritelerini *de facto* olarak tesis etmeyi başardılar. Irak-Suriye siyasi sınır hattı bu aktörler tarafından fiilen ortadan kaldırılırken, Kuzey Suriye'de neşet eden Demokratik Birlik Partisi (PYD)-Halk Koruma Birlikleri (YPG) de bu yeni dönemin en önemli aktörlerinden birisi olarak ortaya çıktı. Suriye'de yaşanan kaostan istifade ederek, Esed rejimiyle girdiği angajman sayesinde kısa sürede Türkiye-Suriye sınır hattında bazı bölgeleri kontrol altına alıp buralarda kanton ilan etti.

Türkiye ise bir yandan bu yeni gerçeklikle yüzleşirken, önce örgütün PKK-KCK ve Esed rejimiyle olan ilişkisini tanımlamaya çalıştı. Bir değerlendirme sürecinin ardından Türkiye PYD'nin kendisiyle siyasi bir ilişki tesis etmek istiyorsa, özerklik ilan etmek gibi tek taraflı adımlar atmaktan kaçınması, PKK ile olan ilişkisini bitirmesi ve meşru Suriye muhalefetine bir parçası olması şartlarını ortaya koyarak süreci yönetmeye çalıştıysa da olumlu karşılık görmedi. Bu dönemde DAİŞ ile PYD-YPG arasında yaşanan çatışmalar örgüt ile ABD arasında siyasi bir ilişkinin oluşmasını be-

raberinde getirirken, PYD-YPG'nin -Batılı ülkeler tarafından da terör örgütü¹ olarak tanınan- PKK'dan ayrı bir örgütlenme olduğu ve Suriye Kürtlerini temsil ettiği tezi ortaya konuldu.² PYD de buna mukabil uzun bir süre PKK'dan bağımsız bir yapılanma olduğunu ve Esed rejimiyle bir işbirliğinin olmadığını iddia etti. Bu iddiaya tezat bir şekilde Türkiye içinde PKK ile yürütülen çözüm süreci bizzat bu örgüt ve siyasal uzantıları tarafından Kuzey Suriye'de PYD'nin elde ettiği kazanımların Türkiye tarafından tanınmasına endeksledi. Çözüm sürecinin bitmesinin ardından ise PYD, Türkiye tarafından açık bir şekilde PKK'nın Suriye örgütlenmesi olarak tanımlanırken, örgütün Kuzey Suriye'de yürüttüğü faaliyetler ve siyasi-askeri angajmanları hem Suriye devrimi hem de kendi ulusal güvenliği için bir tehdit olarak görüldü. Önce bölgesel ardından uluslararası vekaletler savaşının arenasına dönen Suriye'de yaşanan çatışmalar beşinci

1. ABD 8 Ekim 1997 tarihinde PKK'yı "Yabancı Terör Örgütleri" listesine dahil etmiştir. <http://www.state.gov/j/ct/rls/other/des/123085.htm>.

AB, 3 Mayıs 2002 tarihinde PKK'yı terör örgütü olarak kabul etmiştir. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32002D0334&from=EN>.

2. Batı'da PYD üzerine yapılan ender çalışmalardan olan International Crisis Group'un yayımladığı 22 Ocak 2013 tarihli "Syria's Kurds: A Struggle Within a Struggle" ve 8 Mayıs 2014 tarihli "Flight of Icarus? The PYD's Precarious Rise in Syria" isimli raporlarda açık bir şekilde PYD, PKK terör örgütünün Suriye kolu olarak tanımlansa da Batılı ülkeler PYD ile siyasi ve askeri angajmana girebilmek adına bu gerçeği görmezden gelmeyi tercih etmişlerdir.

yılına girerken PYD kendisini ABD ve Rusya gibi bölge dışı büyük güçlere kullanışlı bir aktör olarak sunmaktan çekinmedi; diğer yandan yasadışı ve gayri nizami yöntemler kullanarak bölgede etkinliğini arttırdı. PYD devlet dışı aktör olmanın tüm belirtilerini³ üzerinde taşıırken eksik veya zayıf devlet otoritesinden faydalanarak kendi hedefleri doğrultusunda Kuzey Suriye’de terör faaliyetlerini sürdürdü. PYD’nin Suriye’deki kaotik düzenden yararlanarak, ABD ile kurduğu angajman üzerinden kantonları birleştirme çabasına Türkiye askeri bir yanıt vererek Fırat Kalkanı Harekatı’nı başlattı.

“PKK’nın Kuzey Suriye Örgütlenmesi: PYD-YPG” başlıklı bu rapor PYD-YPG’ye dair temel sorulara yanıt vermeyi amaçlamaktadır. Öncelikle PYD-YPG’ye evrimleşen Suriye PKK’sının hangi dinamikler etrafında Kuzey Suriye’de neşet ettiğini, ardından örgütün Türkiye-Suriye ilişkilerinin normalleşmesiyle Esed rejimiyle yaşadığı gelgitleri ve 2011 yılında başlayan Suriye devrimiyle birlikte yeniden tesis edilen rejim-PKK ilişkisini ele almaktadır. Suriye devriminin yol açtığı kaosta PYD-YPG’nin Kuzey Suriye’de örgütlenmesi ve oluşturduğu idari yapılar incelenmekte, örgütün PKK-KCK ile olan ilişkisi bizzat kendi tüzüğü üzerinden ortaya konulmaktadır. Rapor ayrıca örgütün askeri yapılanması ve angajmanlarını da detaylı bir şekilde irdelemekte ve Kuzey Suriye’de oluşturmak istediği kuşağı analiz etmektedir. Rapor PYD-YPG’nin çocuk savaşçılar kullanması, etnik temizlik ve demografik mühendislik uygulamaları gibi savaş suçu teşkil edebilecek eylemlerini de yapılan saha çalışması üzerinden aktarmaya çalışmaktadır.

PYD’NİN KURULUŞU

Suriye’nin kuzeyi Türkiye-Suriye sınırını ve Kuzey Irak Bölgesel Yönetimi’nin kontrolünde olan bölgelerle Rabia-Sincar üzerinden Irak-Suriye sınır hattını oluşturması nedeniyle jeopolitik açıdan önemlidir. Aynı zamanda Kürtlerin yoğunluklu olarak yaşadığı, özellikle Kuzeydoğu Suriye’de önemli petrol yatakları da bulunmaktadır. Suriyeli Kürtler yaşadıkları coğrafi bölgenin öneminin yanı sıra etnik açıdan da Suriye’deki en büyük azınlığı oluşturmaları ve hak talepleri nedeni ile Esed rejimi tarafından tehdit olarak görülmüş ve özel takibe alınmışlardır. Bu bağlamda rejim ve PKK arasında bir birlikte yaşama formu kurulmuş, PKK’nın Türkiye’ye karşı desteklenmesine karşılık PKK’nın da yardımı ile Suriye Kürtleri rejim için tehdit olmaktan çıkarılmaya çalışılmıştır. Suriye rejimi, caydırıcılık oluşturmak ve Türkiye’nin siyasi ve iktisadi adımlarına karşı hamleler üretebilmek için kendi Kürt sorununu Türkiye’ye ihraç etmeye çalışmıştır.⁴

Esed rejimi Türkiye’den kaçan Abdullah Öcalan’ı kendi ülkesinde ağırlarken, ironik bir biçimde ülkenin kuzeyindeki Kürtlere karşı baskıcı ve ayrımcı politikalarına devam

3. Phil Williams, “Violent Non-State Actors and National and International Security”, *International Relations and Security Network (ISN)*, 25 Kasım 2008.

4. Can Acun ve Hüseyin Öner, “İŞİD-PYD Çatışmasının Sıcak Cephesi: Kobani”, *SETA Perspektif*, Ekim 2014.

etmiş, yine bu anlamda Öcalan’ı Suriye’deki Kürtlere karşı bir avantaj olarak elinde tutmaya çalışmıştır.⁵ Esed rejimi ayrıca Celal Talabani öncülüğündeki Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB) ile birlikte PKK’nın Kuzey Irak’ta üs kurması konusunda da çaba sarfetmiştir. Dahası, Şam yönetimi PKK’ya katılan Kürtleri askerlikten muaf tutmuştur.⁶ 1990’lı yıllarda PKK’daki Suriyeliler, örgüt içerisinde en büyük grup haline gelmiştir.⁷

1991 yılındaki Körfez Savaşı sonrası ABD’nin Irak Kürtlerini Saddam’a karşı kullanma stratejisi bölgede bir alan yaratırken, PKK unsurları da bu bölgede üslenmeye başlamıştır. Örgütün güç merkezi buraya doğru kayarken, İran ve Batılı ülkeler örgüt üstünde daha fazla etkili olmaya başlamışlardır.⁸ Bu dönemde Türkiye’nin baskısı sonucu Lübnan Bekâdaki PKK kamplarını kapatmış ancak Öcalan Suriye’de yaşamını sürdürmüştür. Suriye PKK’yı terör örgütü olarak tanımış olsa da Türkiye’ye karşı kullanmaya devam etmiştir. Nihayetinde 1998 yılında Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Atilla Ateş’in Hatay’da yaptığı ve doğrudan Suriye’yi hedef alan sert açıklamaları⁹ ve Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel’in TBMM’de 1 Ekim 1998’de Türkiye’nin “Suriye’ye karşı mukabele bulunma hakkı”nın olduğunu ilan etmesi sonrası,¹⁰ İran ve Mısır’ın arabuluculuğunda 1998 Ekim’inde Türkiye ile Suriye arasında Adana Protokolü imzalanmış, akabinde Öcalan Suriye’den sınır dışı edilmiştir.¹¹ Bu gelişmelere paralel olarak Suriye’deki PKK üyeleri ve uzantıları tutuklama ve kovuşturmalara maruz kalmıştır.

Hafız Esed’in 10 Haziran 2000 tarihinde hayatını kaybetmesi sonrasında yerine oğlu Beşşar Esed geçmiştir. Irak işgalinin devam ettiği bir dönemde, 2004 yılında Suriye’de Kürt bölgesi içerisinde yer alan Kamışlı’da bir futbol maçının ardından büyük olaylar patlak vermiş, gösteri ve çatışmalar Amude, Resulayn (Serikaniye) ve Deyrizor gibi bölgelere de sıçrayarak bir kalkışmaya dönüşmüştür. Suriye rejiminin olayları kanlı bir biçimde bastırması sonucu bazı kaynaklara göre 30, bazı kaynaklara göre ise 100’den fazla kişi hayatını kaybetmiştir.¹²

Suriye Kürtleri üzerindeki etkisini artıran PKK, Türkiye ile Suriye arasındaki ilişkilerin normalleşmeye başlaması ve Adana Mutabakatı ile birlikte yeni duruma

5. “The Kurdish Democratic Union Party”, Carnegie Middle East Center, 1 Mart 2012.

6. Nihat Ali Özcan, *PKK (Kürdistan İşçi Partisi)/Tarihi, İdeolojisi ve Yöntemi*, (ASAM Yayınları, Ankara: 1999).

7. Nihat Ali Özcan, “PKK Recruitment of Female Operatives”, The Jamestown Foundation, 11 Eylül 2007, http://www.jamestown.org/single/?no_cache=1&tx_ttnews%5Btt_news%5D=4394#.VsQ7I_mLSM-.

8. “PKK Nasıl Kuruldu ve Güçlendi?”, Al Jazeera Türk, 26 Aralık 2013.

9. “Her Şey Atilla Paşa’nın Gözdağı ile Başladı”, *Hürriyet*, 14 Kasım 1998.

10. Süleyman Demirel 1 Ekim 1998 yılında TBMM yasama yılı açılışı münasebetiyle yaptığı konuşmadaki ilgili kısım şu şekildedir: “Esasen, Suriye, Türkiye’ye karşı açık bir husumet politikası izlemektedir, PKK terör örgütüne aktif destek sağlamayı sürdürmektedir. Tüm uyarılarımıza ve barışçı açılımlarımıza rağmen hasmane tutumundan vazgeçmeyen Suriye’ye karşı mukabelede bulunma hakkımızı saklı tuttuğumuzu, sabrımızın taşmak üzere olduğunu bir kere daha dünyaya ilan ediyorum.”, *Yasama Yılı Açılışlarında Cumhurbaşkanlarının Konuşmaları-2*, 2011.

11. Hasan Duran, “Adana Protokolü Sonrası Türkiye-Suriye İlişkileri”, *Ortadoğu Yıllığı 2011* içinde, der. Kemal İnat vd., (Açılım Yayınları, İstanbul: 2012).

12. James Brandon, “The PKK and Syria’s Kurds”, *Terrorism Monitor*, Cilt: 5, Sayı: 3, 21 Şubat 2007.

yanıt vermiş ve Suriye kolu olarak 17 Ekim 2003 tarihinde Demokratik Birlik Partisi'ni (Partiya Yekitiya Demokrat-PYD) kurmuştur.¹³ Burada belirtilmesi gereken en önemli husus ise, PYD'nin kuruluşuna daha önceden karar verilmiş olmasıdır. Nitekim elde edilen bilgilere göre, terör örgütü lideri Abdullah Öcalan, 16 Şubat 2002 tarihinde avukatları aracılığı ile örgüt yönetimine bu yapılanmanın kurulması talimatını vermiştir. Talimatın ardından PKK'nın 04-10 Nisan 2002 tarihleri arasında gerçekleşen sekizinci kongresinde İran, Irak ve Suriye gibi ülkelerde kurulması hedeflenen yeni örgütlerle daha fazla insana ulaşılması hedeflenmiştir. 2011 sonrası dönemde Suriye'nin kuzeyinde etkinlik elde eden en önemli aktörlerden birisi haline gelen bu örgüt 2003 yılında kurulmuş olsa da tarihçesi PKK'nın Suriye'de faaliyetlerine başladığı 1980'lerin ilk yıllarına kadar uzanmaktadır. Örgütün liderliğini 2003-2010 yılları arasında Fuat Ömer yapmıştır. PYD örgütlenmesi Esed rejimi tarafından hoş karşılanmamış ve bu yapıya yönelik tutuklamalar gerçekleştirilmiştir. O süreçte yüzlerce PYD üyesinin tutuklandığı değerlendirilmektedir. Salih Müslim'in de dahil olduğu birçok lider, Kuzey Irak'a kaçmak zorunda kalmış ve Kandil bölgesinde konuşlanmışlardır. 2004 yılında PKK içindeki anlaşmazlık sonucu PYD ikiye bölünmüş ve Rekeftina Demokrat a Kurd ya Suri (Rekeftin)¹⁴ kurulmuş ancak kurucu lideri Kemal Şahin, Şubat 2005'te Kuzey Irak'ta PKK tarafından öldürülmüştür.¹⁵

SURIYE DEVRİMİ VE PYD

2011 yılında Arap Baharının da etkisiyle Suriye'de başlayan devrim hareketi Kürt gruplardan da destek görmüş, İslamcı Kürtlerle birlikte Gelecek Hareketi lideri Mişel Temmo gibi isimler ön plana çıkarak, rejim karşıtı ayaklanmanın parçası olmaya başlamışlardır. Bunun karşısında kısa bir süre sonra Mişel Temmo evine baskın yapan maskeli kişilerce öldürülmüş, taraftarları ise bundan Esed rejimini sorumlu tutmuştur.¹⁶ Bazı kaynaklarda ise Mişel Temmo cinayetinde PYD'nin parmağı olduğu iddia edilmiştir.¹⁷ Rejim muhalifi Kürtler zemin kaybederken, Esed rejimiyle ilişkileri iyi tutan PYD ön plana çıkmaya başlamış ve bizzat PYD lideri Salih Müslim'in de ifade ettiği gibi, rejimle aralarında *de facto* bir anlaşma olduğu görüntüsü oluşmuştur.¹⁸ Merkezi Kamışlı olan PYD, 2011 yılı boyunca Afrin, Ayn el-Arap ve Haseke bölgelerinde etkili bir şekilde örgütlenmiştir. 2011 yılında başlayan Suriye devriminin yol açtığı kaosta Esed rejiminin desteği, PKK/KCK örgütünün ülkenin kuzeyinde PYD adı altında hızla örgütlenmesine, silahlı militan sayısını artırma-

13. "The Kurdish Democratic Union Party", Carnegie Middle East Center, 1 Mart 2012.

14. PKK'nın yoğun baskısı altında var olmaya çalışan Rekeftin hareketi Esed rejimine karşı Şam Deklarasyonuna destek vermiştir. Fevzi Şingar ve Nezhet Muhammet hareketin mevcut liderleridir.

15. "Suriye'de Kürt Hareketleri", ORSAM, Rapor No: 127, Ağustos 2012.

16. "Syria Security Forces 'Open Fire at Kurd's Funeral'", BBC, 8 Ekim 2011.

17. "PYD", Carnegie Middle East Center, 1 Mart 2012.

18. Eric Bruneau, 13 Kasım 2011; Rudaw, 20 Ocak 2012.

sına ve idari yapılar teşkil etmeye başlamasına zemin hazırlamıştır. Esed rejimi ilk etapta geçmişte tutuklayıp serbest bıraktığı ve ülkeye girişini yasakladığı PYD lideri Salih Müslim'i Suriye'ye davet etmiş ve hapishanelerdeki PYD mensuplarını serbest bırakmaya başlamıştır.¹⁹ Müslim'le gerçekleştirilen görüşmelerin ardından PKK/KCK'nın Suriye'deki varlığı desteklenmiş, örgütün PYD yapılanması çerçevesinde ülkedeki siyasi ve silahlı faaliyetleri serbest bırakılmıştır.

Bu dönemde PYD, ülkenin kuzeyindeki diğer Kürt siyasi oluşumların aksine Esed rejimi lehine bir tutum geliştirmiş, Muhaberat ve Şebbiha güçleri ile birlikte hareket etmeye başlamıştır.²⁰ Esed rejimine bağlı güçler Kürt bölgelerinden çekilerek bu bölgeleri PYD ve ona bağlı silahlı yapılanma olan YPG'ye bırakmıştır. Böylelikle 19 Temmuz 2012'de Ayn el-Arap (Kobani) ve diğer bölgelerin kontrolü YPG'nin eline geçmiştir.²¹ PYD, hakimiyet kurduğu bölgelerde Gelecek Hareketi başta olmak üzere diğer Kürt partileri ve hareketleriyle mücadeleye girerek onları etkisizleştirmeye çalışmıştır.²² PYD'ye muhalif Kürtler ise 26-27 Ekim 2011 tarihlerinde bir araya gelerek Erbil'de Kürt Ulusal Konseyi'ni (KUK) kurmuşlardır. Bu konsey, Suriye muhalefetine bir parçası olarak rejimle diyalog içerisinde bulunmayı reddederken, PYD'ye karşı da mücadele etmeye başlamıştır. Ancak PYD gerek askeri yapılanmasının verdiği güçle gerekse KUK'u oluşturan partilerin zaafarından yararlanarak bu yapılanmayı büyük ölçüde etkisizleştirmiştir.²³

2012 yılı Haziran ayında Suriye'deki Barzani'ye yakın gruplarla PYD arasında Erbil'de bir anlaşmaya varılmış olursa da, bu anlaşma somut bir sonuç üretmemiştir.²⁴ KDP'ye yakın siyasi örgütler PYD unsurları tarafından tasfiye edilmişlerdir. KDP lideri Mesud Barzani, 2013 yılında Diyarbakır ziyareti esnasında yaptığı bir açıklamada bizzat PYD'yi hedef almış ve rejimin bazı bölgeleri anlaşmalı olarak PYD'ye bıraktığını ima etmiştir.²⁵ Yine PYD'nin ilan ettiği geçiş hükümeti adı-

19. Çeşitli kaynaklarda 600 civarında PYD'linin kısa sürede Esed rejimi tarafından serbest bırakıldığı ifade edilmektedir.

20. "Syria Kurdish Parties Trade Blames", KurdPress, 23 Mayıs 2013.

21. 2012 yılında (İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından) KCK soruşturması kapsamında hazırlanan ikinci iddianamede Öcalan'ın Nisan 2011'de avukatları aracılığıyla Beşşar Esed'e bir iş birliği mektubu gönderdiği, mektupta PYD'ye ülkenin kuzeyinde sağlanacak idari yetkiler karşılığında örgütün rejimi destekleyeceğinin ifade edildiği ortaya çıkmıştır. İkinci KCK İddianamesinin tam metni için bkz: "İşte Savcı'nın KCK Şeması", *Habertürk*, 4 Nisan 2012.

22. Kürt Ulusal Konseyi (KUK), 26-27 Ekim 2011 tarihlerinde Kamışlı'da yapılan toplantıda Suriye'deki Kürt partileri tarafından oluşturulan çatı örgütlenmedir.

23. 26-27 Ekim 2011 tarihlerinde bir araya gelen Kürt parti ve siyasi oluşumları Erbil'de Kürt Ulusal Konseyi'ni (KUK) kurmuşlardır. Suriye muhalefetine bir parçası olarak rejimle diyalogu reddetmektedir. Barzani himayesinde ikinci bir toplantı 17-18 Aralık 2011'de Erbil'de gerçekleştirilmiş ve Suriye muhalefetine yanında yer alarak mücadele kararı alınmıştır ancak PYD'nin askeri gücü YPG'nin güç kullanması sonucu etkinliklerini kaybetmiş, lider ve destekçilerinin önemli bir kısmı IKBY ve Türkiye'ye sığınmışlardır. Gelecek Hareketi Lideri Mişel Temmo gibi muhalif bazı isimler de öldürülmüştür.

24. "The Kurdish National Council in Syria", *Carnegie*, 2015.

25. "PYD Has Authority Only on Regions 'Given by the al-Assad Regime': Iraqi Kurdish Leader Barzani", *Hürriyet Daily News*, 14 Kasım 2013.

minı ise, Kürtleri savaşın tarafı haline getirerek, Esed'le yapılan bir işbirliği olarak adlandırmıştır.²⁶ Özellikle PYD muhalifi Kürt gruplardan Amude'de göstericilerin üzerine ateş açılması ve sivillerin öldürülmesi, tutuklanan aktivistlerin işkenceye maruz kalması, muhalif gruplara baskılar, rejim milisleri ve istihbaratıyla yapılan işbirliği gibi pek çok insan hakları ihlali Berlin merkezli Avrupa Kürt Araştırmaları Merkezi'nin KurdWatch sitesinde ayrıntılı olarak rapor edilmiştir.²⁷

Esed rejimiyle olan ilişkisini devam ettiren ve Haseke kentini rejime bağlı güçlerle birlikte yöneten PYD-YPG, DAİŞ'in Ayn el-Arap'ı kuşatması sonrasında ise ABD ile bir askeri angajman kurmuş, silah ve hava desteği almaya başlamıştır. YPG, ABD ve Esed rejimiyle olan ittifak ilişkisinden yararlanarak elinde bulundurduğu kantonları birleştirme çabası içerisine girmiş, Tel Abyad bölgesini alıp burada yaşayan Arapların ve Türkmenlerin bir kısmını tehcir ederek Cezire'den Ayn el-Arap'a bir hat oluşturmuştur. Elinde tuttuğu diğer bir bölge olan Afrin'le de diğer kantonları birleştirmeyi hedeflemektedir. PYD-YPG 30 Eylül 2015 tarihinde Rusya'nın Suriye iç savaşına dahil olmasını da fırsata çevirmek için bu ülke ile temaslarını artırmış, hem DAİŞ'e hem de Suriye muhalefetine karşı Rusya ile birlikte hareket etme arayışına girmiştir.

PYD'İN ÖRGÜTSEL YAPISI VE YEREL YÖNETİMİ

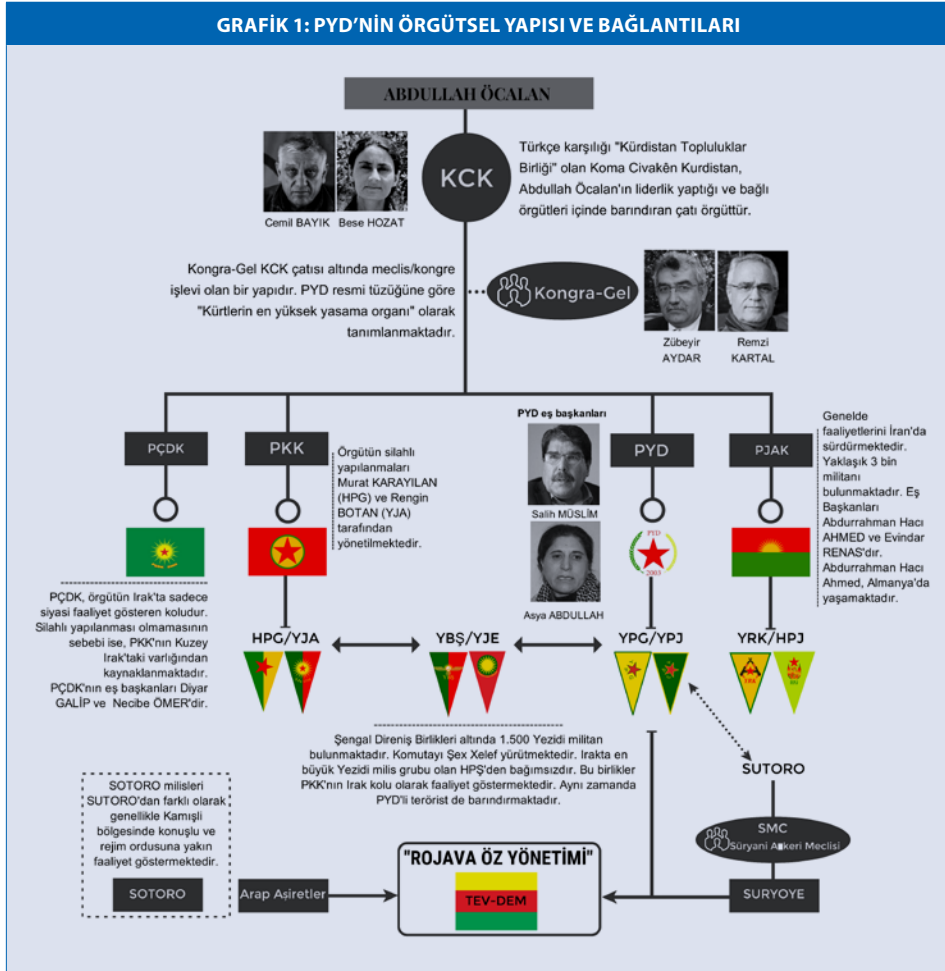
Merkezi Kamışlı olan PYD, Afrin, Ayn el-Arap ve Haseke bölgelerinde etkili bir şekilde örgütlenmiştir. Eş başkanlığını Salih Müslim ve Asya Abdullah yapmaktadır. Kendi tabirleriyle Rojava olarak adlandırdıkları Kuzey Suriye'de "Apoculuk" ideolojisini benimseyen PYD, tüzüğünde Kongra-Gel'i "Kürdistan halkı için yüksek yasama organı" olarak tanımlamaktadır. Bu ifadelerin tüzükte yer alması, PKK'nın yürütme konseyine bağlı hareket ettiği gerçeği, yönetim yapısı, sembol ve söylemleri, ayrıca Abdullah Öcalan'ı tüm Kürt halklarının lideri olarak kabul etmesi, PKK ve PYD'nin benzerlikten öte KCK'nın birer alt yapılanmaları olduğunu göstermektedir.²⁸ Nitekim parti tüzüğünde Öcalan'ın KCK, tüm Kürt halkları ve Kongra-Gel'e önderlik yaptığını ve bunun kendileri tarafından da kabul edildiğini dile getirmeleri bu birlikteliği ispatlamaktadır. Ayrıca PYD'nin yapısını oluşturan ana kararların 2003-2015 yılları arasında belirlendiği değerlendirilmektedir. Bu yıllar arasında düzenlenen kongreler, PKK/KCK'ya bağlı kamplarda gerçekleşmiş ve tamamıyla örgüt tarafından yönetilmiştir. Düzenlenen bu kongrelerde alınan kararlar PYD'nin karargahının belirlenmesinden, farklı faaliyetlerin düzenlenmesini içermiştir. Bunlara göre yine PKK'nın Kandil'de bulunan Şehit Ayhan adlı

26. "Barzani Says PYD is Linked to Assad", *Etilaf*, 16 Kasım 2013.

27. "Forcible Recruitments and the Deployment of Child Soldiers by the Democratic Union Party in Syria", KurdWatch, Mayıs 2015.

28. PYD Resmi Tüzüğü. PYD'nin resmi tüzüğü Arapça olarak www.pydrojava.org web sitesinde yayımlanmış ancak daha sonra buradan kaldırılmıştır. Çalışmanın son kısmında PYD tüzüğü'nün tam metni Türkçeleştirilmiş olarak yer almaktadır.

GRAFİK 1: PYD'NİN ÖRGÜTSEL YAPISI VE BAĞLANTILARI

kampı PYD'nin ana karargahı olurken, burada PYD mensuplarının eğitildikleri ve akabinde Suriye'ye gönderildikleri öğrenilmiştir. Devamında ise terör örgütü PKK tarafından KCK yürütme konseyi üyesi Şahin Cilo Kobani/Mazlum kod adlı Mustafa Abdi Bin Halil, PYD'nin faaliyetlerinden sorumlusu olarak atanmıştır. Halil aynı zamanda Ferhat Abdi Şahin olarak da tanınmaktadır. KCK bunun dışında PYD'nin ilk başkanı olan Barazani Muhammed'in yerine Ebu Velat kod adlı Salih Müslim'i göreve getirmiştir.

Tüzükte açık bir şekilde ifade edilen diğer önemli bir başlıkta ise, PYD üyeliği için aranan şartlar anlatılmaktadır. Burada Abdullah Öcalan'a bağlılık esas alınmaktadır. "Lider Öcalan'ın demokratik uygarlık metodunun benimsenmesi" parti üyeliğinin koşulu olarak sunulurken, "Lider Abdullah Öcalan'ın ve Kürt halkının değerleriyle gurur duymak, onlara bağlı olmak ve lideri esaretten özgürleştirmek için mücadele etmek"²⁹ her bir parti üyesinin görevi olarak ifade edilmektedir. Tüzükte aynı zamanda de-

29. PYD Resmi Tüzüğü, Parti üyeliği 1. madde a, b, c kısımları.

RESİM 1

Murat Karayılan - Barazani Muhammed

Murat Karayılan - Salih Müslim

Abdullah Öcalan - Salih Müslim - Duran Kalkan

mokratik konfederasyon sisteminin oluşturulmasına ve korunmasına yönelik şartlar da mevcuttur. Tüzüklerinde “ahlaki toplum ve demokratik siyaset paradigmasından” bahseden PYD, cinsiyet eşitliği ve inanç özgürlüğü gibi konulara da değinmektedir.

PYD'nin teşkilat yapısı beş ana organdan oluşmaktadır. Bunlar Kongre, Konferans, Parti Başkanlığı, Parti Meclisi ve Yürütme Komitesidir. En yüksek karar alma kurulu olan Kongre, üç yılda bir, delegelerin çoğunluğunun katılımı ile toplanmakta ve oy çokluğu ile karar almaktadır. Olağanüstü kongre toplantıları ise Parti Meclisi üyelerinin üçte ikisinin talebi ve başkanlığın onayı veya parti üye sayısının üçte ikisinin talebi doğrultusunda gerçekleşmektedir. Gerekli olduğu takdirde ise parti başkanının veya meclis üyelerinin üçte ikisinin kararıyla bir kereye mahsus en fazla bir yıl ertelenebilmektedir. Örgütün bütün organlarından seçilmekte olan delegeler kongreye katılabilmektedir. Bölge yönetimlerinin katılım oranı ise üye sayısı ve detaylandırılmayan çalışma ve başarı düzeyine göre belirlenmektedir. Parti Başkanlığı ve Meclis üyeleri sadece üye olarak kongreye katılabilmektedirler. Kongre, parti programı ve tüzüğün kabulü ve değişimi, strateji değişimi ve geçici politikaların belirlenmesi konularında yetki sahibidir. Aynı zamanda Parti Başkanlığını, meclisi ve meclis adaylarını seçebilmektedir.

Hiyerarşiye göre ikinci sırada olan Konferans organı, Parti Başkanlığının onaylaması, Parti Meclisi ve Yürütme Komitesinin kararıyla gerektiği durumlarda toplanmaktadır. Sayıları Parti Meclisi tarafından belirlenen Konferans katılımcıları, meclis üyeleri ve adayları, il ve bölge delegelerinin ve diğer organların temsilcileri

tarafından seçilmektedir. Parti programı, tüzük ve strateji değiştirme yetkileri hariç kongreyle aynı yetkilere sahiptir. İl ve bölge düzeyinde ise, konferanslar Kongreden önce düzenlenmektedir.

Örgütün organlarından en çok ön plana çıkanı ise Parti Başkanlığıdır. Kadın ve erkekten oluşan eş başkanlık makamları üçte iki oy çokluğu ile kongre tarafından, en çok iki dönem üst üste seçilmektedir. Başarısız seçim turlarından sonra ise üçüncü turda salt çoğunluk yetmektedir. İki kongre arasında devam eden süreçte eş başkanlar aynı zamanda Parti Meclisine ve Yürütme Komitesine başkanlık etmektedirler. Örgütün toplantılarında alınan kararlar ve düzenleyeceği faaliyetlerinden sorumlu olan eş başkanlık makamı, yardımcılık mahiyetinde özel komiteler kurma yetkisine de sahip olmanın yanı sıra, faaliyet raporlarını Kongre ve Parti Meclisine sunmaktadır.

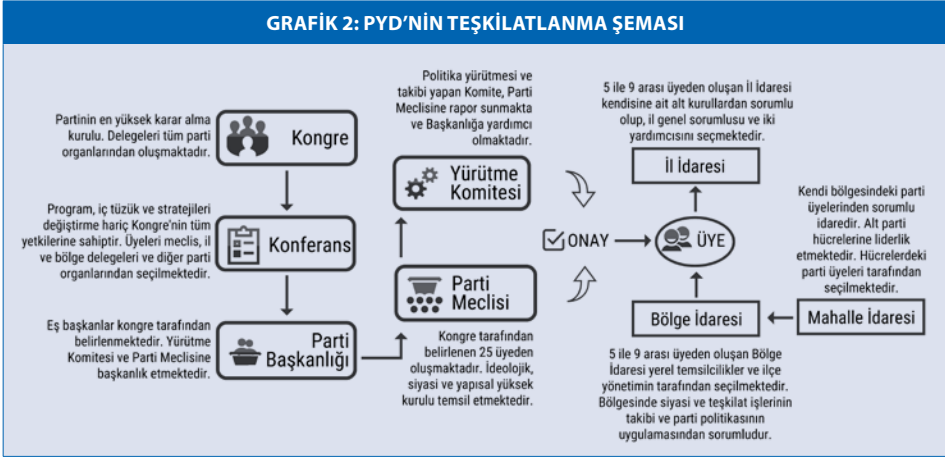
Genel olarak 25 üyeden oluşan Parti Meclisi iki kongre arasındaki sürede ideolojik, siyasi ve yapısal bir kurul olarak bilinmektedir. Kongre tarafından seçilen meclis, dönem sonu kongreye rapor vermekle mükelleftir. Denetim ve düzenleme amacıyla Parti Başkanlığı meclis karşısında, meclis de Parti Başkanlığı karşısında sorumluluk sahibidir. Kendi üyeleri arasından Yürütme Komitesine üye seçen meclis, bu seçimi başkanlığa onaylatmak durumundadır. Karar alma konusunda oy çokluğu geçerli olan meclis, üç ayda bir toplanmaktadır ve örgütün alt organlarının kurulmasını koordine etmekle ve faaliyet denetimiyle mükelleftir. Partinin dış politikasını belirlemek, medyayı organize etmek ve yönlendirmek, üyelerin eğitilmesini ve halkın bilinçlendirilmesini sağlamak gibi görevleri olan meclis, aynı zamanda mali komiteler kurmak, komşu devlet ve Kürdistan olarak adlandırılan bölgelerdeki kendilerine yakın olan kurum ve partileri desteklemek gibi bir vizyon da izlemektedir.

Örgüt başkanlığı ve meclisinden sonra gelen Yürütme Komitesi, meclise rapor sunmakla beraber, örgütün ideolojik, siyasi ve diplomatik taktiklerini belirlemekte ve gelişmeleri takip etmektedir. Örgüt eş başkanlığının yanında yardımcı unsur olarak faaliyet gösteren Yürütme Komitesi, gerektiği takdirde eş başkanlık görevlerini de yerine getirmektedir. Faaliyetleri başkan tarafından organize edilip yönlendirilen Yürütme Komitesi, kendi faaliyetleri hakkında meclise rapor sunmaktadır.

Yerel düzeyde ise alt alta yapılanan üç unsura rastlanılmaktadır. Bunların ilki olan İl İdaresi, beş ile dokuz arası üyeden oluşmaktadır. Her iki ayda bir toplanan İl İdaresi, kendisine bağlı Bölge İdarelerinden sorumlu olan bir kuruldur. Bölge İdareleri tarafından seçilen İl İdaresi üyeleri meclis ve Yürütme Komitesi tarafından onaylanmak zorundadır. Faaliyetlerin takibi için ise bir genel sorumlu ve iki yardımcı seçilmektedir.

Unsurlardan ikincisi ise, yerel temsilcilik ve ilçe yönetimleri tarafından seçilen üyelerinin sayıları beş ile dokuz arasında değişen Bölge İdaresidir. Bu idare, kendi etki alanındaki siyasi ve teşkilat faaliyetlerinden sorumlu olmakla birlikte örgüt kararlarının bölgede uygulamasını hedeflemektedir.

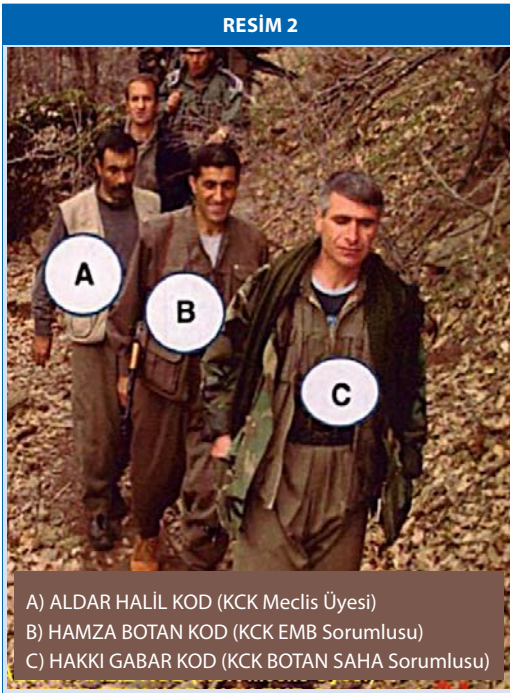
Son olarak, örgütün en alt hücrelerini oluşturan üyeler tarafından seçilen Mahalle İdareleri ise, kendi alanlarında bulunan üyeleri yönetmektedir.

PYD İÇİNDEKİ PKK'LI TERÖRİSTLER

Tüm bu bilgiler esasında PKK-PYD ilişkisini gün yüzüne çıkarmak için yeterli sayılmaktadır. Ancak PKK/KCK, Suriye'deki kolu olan PYD üzerindeki mutlak kontrolünü farklı isimlerle de devam ettirmiştir. Yapılan araştırmalara göre birçok PKK/KCK üyesi isimler, özellikle Suriye krizinin başlamasının ardından ya PYD saflarına kaydırılmış veya KCK tarafından PYD'nin silahlı faaliyetlerini yürütmeleri için görevlendirilmiştir.

Görselde de görüldüğü üzere, sonraki bölümlerde açıklanacak olan TEVDEM'in yöneticilerinden Aldar Halil, kod adları Hamza Botan ve Hakkı Gabar olan KCK mensuplarıyla birlikte görüntülenmiştir (Resim 2).

Halil, Temmuz 2013 tarihinde PKK/KCK'nın dokuzuncu kongresinde KCK yürütme kuruluna seçilmiş, örgütün aynı yıl Eylül ayında gerçekleşen on birinci kongresinde ise PKK meclisinde görevlendirilmiştir. Örgütün Botan olarak adlandırdığı Şırnak, Siirt ve Hakkari illerini kapsayan bölgenin sorumlusu olan Hakkı Gabar (İşkan Akyüz) da aynı karede yer almaktadır. Kod adı Hamza Botan olan Abdullah Şen ise örgütün Avrupa'daki ekonomik ve mali sorumluluğunu Hollanda'dan yürütmüştür. 2015 yılı-

nın Mart ayında Alman mahkemesi tarafından “yurtdışında faaliyet gösteren bir terör örgütüne üye olmak” suçundan altı yıl hapis cezasına çarptırılmıştır.³⁰

TABLO 1: PYD/YPG'DE GÖREV YAPAN PKK/KCK MENSUPLARI

Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Fehman Muhammed Tahir HÜSEYİN	Bahoz Erdal / Doktor / Serdem	
KCK Suriye Üst Yönetimi Daimi Karar Organı üyesi olan Hüseyin, 2003-2009 yılları arasında HPG genel sorumlusu, 2011-2013 yılları arasında ise sözde Kuzey Saha olarak adlandırılan Türkiye karargah sorumlusu olarak görev yapmıştır. 2013 yılında gerçekleşen KCK/HPG kongresinde Halk Savunma Merkezi karargah yönetiminde göreve getirilmiştir. Son olarak 2015 yılında YPG teröristlerinin faaliyetlerini yönetmek için Suriye'ye geçmiştir.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Mustafa Abdi Bin Halil / Ferhat Abdi Şahin	Şahin Cilo Kobani / Mazlum	
KCK Suriye Üst Yönetimi Daimi Karar Organı üyesi olan Şahin, 1990 yılında örgüte katılmıştır. 1996 yılında Şemdinli kırsalında da terör faaliyeti yürütmüştür. 1997-2003 yılları arasında Avrupa'da, 2003-2004 döneminde ise Irak/ Mahmur'da bulunmuştur. 2005'te PKK üst yönetiminde yürütme kurulu üyesi olarak görev yapmış, 2009-2012'de HPG Özel Kuvvetler sorumluluğuna getirilmiştir. 2012'den itibaren örgütün Suriye yönetimine dahil olan Şahin, bölgedeki askeri, özel kuvvet ve istihbarat faaliyetlerinden sorumludur.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Cemil Amed	Fuat	
KCK Suriye Üst Yönetimi Daimi Karar Organı üyesi olan Amed, terör örgütüne 1992 yılında katılmıştır. Lazkiye ve Amanos alanına yönelik faaliyetlerden sonra uzun süre Abdullah Öcalan'ın yanında yer almıştır. 2013 yılı itibarıyla KCK Yürütme Kurulu üyesi olup, Suriye KCK karargahı yönetiminde siyasi faaliyetlerden sorumluluk pozisyonuna getirilmiştir.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Hanife Hüseyin	Halide	
1998 yılında örgüte katılan Hüseyin, KCK Suriye Üst Yönetimi Daimi Karar Organı üyesi olup, 2012 itibarıyla PYD'nin kadın kolları yapılanmasında koordinasyon grubuna getirilmiştir. Ağustos 2013'te Suriye KCK karargahında YPG kadın kadroların sorumluluğu görevini üstlenmiştir. Mayıs 2015'ten itibaren Suriye KCK üst yönetiminde siyasi alandaki kadın faaliyetlerinden sorumlusu olarak terör faaliyetlerini yürütmektedir.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf

30. http://www.olg-duesseldorf.nrw.de/behoerde/presse/archiv/Pressemitteilungen_aus_2015/20150306_PM_Urteil-Sen/index.php https://www.justiz.nrw.de/JM/Presse/presse_weitere/PresseOLGs/29_04_2016_/index.php

Nureddin el-Muhammed	Sofi Nureddin	
1990 yılında terör örgütüne katılan el-Muhammed, KCK Suriye'nin üst yönetimi daimi karar organı üyeliği göreviyle birlikte 2013 yılından bu yana örgütün Suriye üst yönetiminde siyasi meselelerden sorumlu olarak görev yapmaktadır. Aynı zamanda ilan edilen kantonlardan da sorumlu olan el-Muhammed, Şubat 2007'de gerçekleştirilen HPG'nin dördüncü konferansında sözde komuta konseyinde görev almış, Nisan 2009 içerisinde Fehman Hüseyin'in (Bahoz Erdal) yerine HPG sorumlusu olarak görevlendirilmiştir.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Asya Abdullah Reyhan Muhammed	Dilan Rihan Muhammed	
Yaklaşık 25 yıldır örgüt üyesi olan Abdullah, KCK Suriye Üst Yönetimi Daimi Karar Organı üyesi olarak faaliyet yürütmektedir. Suriye'deki terör faaliyetlerinden önce Irak'ın Gara ve Kandil bölgelerinde bulunmuştur. PYD'nin 16 Haziran 2012'de Suriye'nin Haseke kentinde yapılan beşinci kongresinde PYD'nin eş başkanı görevine getirilmiştir. KCK bünyesinde ise Suriye'deki kantonlardan sorumluluk görevi bulunmaktadır.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
belirsiz	Ferhat Derik	
1980 Suriye doğumlu şahıs, KCK Suriye üst yönetimi yöneticisi ve TEV-DEM görevlisidir. 2000'li yıllarda Halep'te bulunmuş ve 2004'te Halep kırsalında sorumlu düzeyde terör faaliyetlerini yürütmüştür. Asya Abdullah gibi kendisi de bir dönem Gara ve Kandil'de bulunmuş ve halen örgütün Tel Abyad sorumlusudur.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
belirsiz	Çiya Kobani	
1992 yılında Suriye'nin Ayn el-Arap kentinde örgüte katılan terörist, KCK Suriye yöneticisidir. Uzun yıllar Zagros alanında terör faaliyetlerinde bulunduktan sonra 2011 yılında örgütün Hakkari genel sorumlusu olmuştur. Günümüzde ise Suriye'de "Hareketli Birlikler-Özel Kuvvetler" sorumlusu olarak görev yapmaktadır.		
Adı Soyadı	Kod Adı	Fotoğraf
Ahmet ŞEKER	Fazıl Gite/Şınaki/Botan/Kerim	
HPG'nin 10-19 Ekim 2013 tarihleri arasında düzenlenen konferansında HPG askeri konsey üyesi olan Şeker, KCK Suriye üst yönetimi yöneticisidir. 2013 yılında gerçekleştirilen terör örgütü PKK'nın on birinci kongresinde örgütün merkez komitesine seçilmiştir. Mayıs 2014'te Suriye'ye geçmeden önce Kandil saha sorumluluğunu yürüten şahıs, Mart 2015'te ağır yaralanmıştır. 26 Mayıs 2015 günü Erbil Havaalanı'ndan Fransa Hava Kuvvetlerine ait bir askeri uçakla Fransa'ya gönderildiği öğrenilmiştir.		

PYD’NİN YURTDIŞI YAPILANMASI

Terör örgütü PYD, faaliyetlerini sadece Suriye’de yürütmemektedir. PKK gibi paravan dernek kullanmadan, doğrudan kendi adlarını ve genelde ek olarak da “Rojava” eklemesi üzerinden Avrupa’da temsilcilik ve ofis açmış veya açma gayretinde bulunmuştur. Buna göre PYD, “Rojava Demokratik Özerk Yönetimi”, “Rojava Halk Meclisi” gibi isimler altında da Avrupa’da faaliyet yürütmektedir. Genel olarak bir Avrupa temsilciliği pozisyonu bulunmaktadır. Yapılan araştırmalar kapsamında ise aşağıdaki isimler öne çıkmaktadır:

Avrupa:	<i>Zuhat Kobane</i>
Almanya / Berlin:	<i>Sipan İbrahim (Rojava Demokratik Özerk Yönetimi)</i>
Almanya / Bremen:	<i>Ayhan Efrîni</i>
Belçika:	<i>Koçer Heseke</i>
Benelüks:³¹	<i>Şervan Hasan (Rojava Temsilciliği, merkez Hollanda / Lahey)</i>
Birleşik Krallık:	<i>Ahmed Şemo (PYD)</i> <i>Ciwan Afrin (Rojava Halk Meclisi)</i>
Çek Cumhuriyeti:³²	<i>İman Derviş (YPJ)</i>
Danimarka:	<i>Bave Hüseyin</i>
Fransa:	<i>Halit İsa</i>
İsveç:³³	<i>Şiyar Ali</i>
Norveç:	<i>Serbest Welad</i>
Rusya:	<i>Abdusalam Ali</i>

Ofis ve temsilciliklerin açılmasıyla birlikte PYD, Avrupa’da kendi hedeflerine hizmet etme amacıyla terör diplomasisi yürütmektedir. Avrupa ülkeleri PYD’ye farklı şekilde yaklaşıp da terör örgütünün kendi ülkelerinde temsili faaliyet yürütmelerine ciddi bir şekilde karşı koymamaktadır. Ayrıca bazı devlet başkanlarının PYD/YPG’ye özel ilgi gösterdiği de görülmektedir. Örneğin Fransa Devlet Başkanı Elysee Saray’ında PYD Eş Başkanı Asya Abdullah ile YPJ komutanı Nesrin Abdullah ile bir görüşme gerçekleştirmiştir. İtalya’da da temaslarda bulunan PYD/YPG’liler, şimdiye kadar burada bir temsilcilik açmamıştır. Tüm bunların arasında en önemli detay ise, PYD’lilerin sıklıkla Avrupa Parlamentosu’nda temaslar-

31. Lahey’de açılan ofis vesilesiyle PYD, Belçika, Hollanda ve Lüksemburg ülkelerinde diplomatik faaliyet yürütmeyi hedeflemektedir. Belçika’da ayrı bir temsilciliğin bulunması ise, terör örgütü PKK’nın ülkedeki mevcut varlığından kaynaklanmaktadır.

32. YPJ komutanı Nesrin Abdullah ilk yurtdışı ziyaretini Çek Cumhuriyeti’ne yapmıştır. Çek Savunma Bakanlığı yetkilileriyle de görüşen Abdullah, Prag ofisi açılışına da bizzat katılmıştır.

33. Nesrin Abdullah, İsveç’in başkenti Stockholm’de bulunan PYD ofisinin açılışına da katılmıştır.

da bulunmasıdır. En son Eylül 2016'da PYD Eş Başkanı Salih Müslim'in Avrupa Parlamentosu'na giderek, başta Fırat Kalkanı Harekatı'nı hedef alarak, örgüt için destek aradığı bilinmektedir.³⁴

KUZİY SÜRİYE'NİN YÖNETİMİ

30 Ocak 2014 tarihinde Kuzey Suriye'nin bazı kısımlarında PYD öncülüğünde özerklik ilan edilmiştir. Coğrafi olarak Cezire, Ayn el-Arap ve Afrin bölgeleri kanton olarak kabul edilmiştir. PYD'nin kontrol ettiği kantonlar bir çeşit anayasa hüviyetinde olan “toplumsal sözleşme” ile yönetilmektedir. İlan edilen kantonların yönetiminde şeklen Arap ve Süryaniler olsa da, ana unsurlar PYD'li isimlerdir. Bu durumu belirleyen temel faktör ise demografiden ziyade PYD'nin silahlı gücü olan YPG'nin varlığıdır.

Kantonlardaki yönetim şekli “demokratik öz yönetim sistemi” olarak adlandırılmakta ve kantonlar Demokratik Toplum Hareketi (Tevgera Civaka Demokratik-TEV-DEM) tarafından yönetilmektedir. TEV-DEM'in koordinatörlük görevini, PYD eş başkanı Salih Müslim yürütmektedir. Afrin, Kobani ve Cezire kantonları ise yine birer başkan tarafından yönetilmektedir. Halihazırda Afrin kantonunun başkanı Hevi İbrahim'dir. Kobani kantonuna ise Salih Müslim'in oğlu Enver Müslim başkanlık etmektedir. Resmi merkezi Kamışlı olan ve Ekrem Heso tarafından yönetilen Cezire kantonu ise, güvenlik tehdidinden dolayı Amude kentinden kontrol edilmektedir.

Kuzey Suriye'de hukuki temel ise bir anayasa mahiyetinde olan “toplumsal sözleşme” üzerine inşa edilmiştir ve kantonların nasıl yönetileceğine dair ana hükümleri barındırmaktadır. Sözleşme 6 Ocak 2014 tarihinde Amude'de farklı partilerin de katılımı ile kabul edilmiştir. Sözleşmenin önsözünde vurgu yapılan en önemli kısımlardan biri ise, özerklik ilanı yapılan bölge ve ilan edilen kantonların halen Suriye'nin birer parçaları olarak kabul edildiği bölümdür. KCK sistemine benzer bir şekilde konsey ve kuvvetler ayrılığı unsurları içermektedir. Şeklen demokratik bir çoğulculuk öngörülse de PYD'nin toplumsal desteğinin ötesinde, askeri yapılanması YPG'den devşirdiği güçle, seçimle belirlenmesi gereken konsey pozisyonlarının çoğunda mutlak ağırlık sahibidir. Farklı partilerden oluşan bir ittifak olarak TEV-DEM, temelde çoğulculuğa vurgu yaparak bu yönetimi üstlenmekle birlikte; PYD dışında TEV-DEM'i oluşturan diğer partiler yine onun güdümünde küçük toplumsal tabanı olmayan seküler-Kürt oluşumlardır.

PYD daha önce ilan ettiği Afrin, Cezire ve Kobani kantonlarını bir “Suriye Kürdistanı Federasyonu'na” dahil etmek istediklerini açıkladıktan hemen sonra,

34. “Avrupa'nın teröristi”, *Yeni Şafak*, 01 Eylül 2016; “PYD leader to European Parliament: Turkey still supporting ISIS”, *ARA News*, 03 Eylül 2016.

17 Mart 2016 tarihinde bu ilanı yapmıştır. Bu süreç gelişirken, Azez-Cerablus arasındaki bölgeyi de bu federasyona dahil etmeye yönelik söylemlerde de bulunmuşlardır. Türkiye-Suriye sınır hattında oluşması hedeflenen bu federasyon, Türkiye sınırları içinde de terör örgütünün faaliyetlerini körükleyebilirdi. Terör örgütünün “Rojava öz yönetimi” olarak adlandırdığı bölgede geçerli kılınmaya çalışılan toplumsal sözleşmede, örgütün silahlı kanadı YPG’nin bu bölgeyi savunma görevi olduğunun yazılmasına dikkat çekilmelidir. Azez-Cerablus hattıyla birlikte, Türkiye-Suriye sınır hattı tamamen bir terör örgütüne, yani PYD/YPG’nin eline geçmiş olsaydı, Kuzey Suriye’de bir terör kuşağı oluşturulması muhtemel olabilirdi. Nitekim TSK öncülüğünde yürütülen Fırat Kalkanı Harekatı, terör örgütünün bu amacını engellemiştir.

Suriye’deki kriz için hala siyasi ve gerçekçi bir çözüm olmadığından dolayı, PYD her zaman kullandığı fırsatçılık yöntemiyle bu durumun lehine sonuçlanmasını hedeflemiştir. PYD saflarından yapılan açıklamalara göre, federasyonun ilanının “öz yönetimi” daha da kuvvetlendireceği iddia edilmiştir. Ancak federasyon söylemi ve konusuna tepkiler de gecikmemiştir. Örnek olarak Rusya, PYD’nin federasyon hedefini desteklerken, İran’ın buna karşı çıktığı görülmüştür. İran’ın bu hamleye karşı çıkması ise, bölgede Esed rejimi ve kendi etkilerinin azalmasından dolayı endişelendikleri yönde değerlendirilmektedir. Bu konuda Esed rejimi federasyon ilanının hiçbir hukuki zemine dayanmadığını ifade etmiştir. PYD kendi tüzüğünde Suriye’nin bütünlüğüne vurgu yapsa da şu ana kadar sergilemiş olduğu faydacı ve pragmatik tavır, ilan edilen federasyonun bir sonraki aşamasının özerk bir devlet olma çabası olacağı tahminini beraberinde getirmektedir.

PYD federasyon ilanının ardından 23-24 Mart 2016 tarihleri arasında “Rojava-Kuzey Suriye Demokratik Federalizmi Kurucu Meclisi Toplumsal Sözleşme Komitesi” adında bir kurul oluşturmuştur. Bu komite altında federasyona dahil olan bölgelerde geçerli olmasını hedeflediği ve bir önceki toplumsal sözleşmenin yerine geçmesi için yeni bir toplumsal sözleşmenin hazırlanacağı belirtilmiştir. 10 Mayıs 2016 tarihinde hazırlığına başlanan sözleşme taslağının 25 Haziran 2016’da örgütün farklı kurullarına sunulduğu öğrenilmiştir. Örgüt onayından sonra halkla sözde istişare etme adı altında, aslında baskıcı bir yöntemle uygulanacak sözleşme, farklı kentlerde tanıtılmıştır. Buna göre, 12-18 Eylül 2016 tarihleri arasında Malikiye, Derbesiye, Resulayn, El-Muabbede ve Tel Hamis kentlerinde tanıtım toplantılarının yapıldığı tespit edilmiştir. Toplantılarda çekilen görüntülere bakıldığında, sık sık terör örgütü lideri Abdullah Öcalan’ın fotoğraflarının bulunduğu da görülmektedir. Bu toplantıların çoğunda ön plana çıkan isim ise, “Kuzey Suriye Demokratik Federalizmi Kurucu Meclisi Eşbaşkanı” Hediye Yusuf olmuştur.

RESİM 3: DERBESİYE’DE TOPLUMSAL SÖZLEŞMENİN OKUNMASI³⁵**RESİM 4: MALİKİYE’DE TOPLANTI ÖNCESİ SAYGI DURUŞU YAPAN VE ABDULLAH ÖCALAN POSTERİNİ TAŞIYAN KATILIMCILAR³⁶**

Bahsi geçen Hediye Yusuf, bu konuda Reuters haber ajansına vermiş olduğu röportajda Türkiye’yi hedef almıştır.³⁷ Ekim 2016’da yeni anayasa ile birlikte yeni sistemi de ilan edeceklerini aktaran Yusuf, Türkiye’nin bölgedeki operasyonlarına rağmen hedeflerini gerçekleştireceklerini aktardı. Yapılan açıklamalara göre Menbic’in de bu federal sisteme dahil edilmesinin hedeflendiği ve PYD/YPG’nin hala batıda bulunan Afrin ile birleşme hedeflerinden vazgeçmediği anlaşılmaktadır. Röportajda “toplumsal sözleşme” hakkında da detaylar paylaşılmıştır.

Buna göre sözleşmenin,

başkanlığını Yusuf’un yapacağı 151 kişilik bir konsey tarafından onaylanması beklenmektedir. Bunun ardından yerel ve sonrasında bölgesel seçimlerin yönetmeliği yerine geçecek olan bir seçim yasasının çalışmasına başlanacağı aktarılmaktadır. İlan edilen Cezire kantonunun merkezi olarak belirlenen Kamışlı kentinin bu sözleşmeye göre de federasyonun başkenti olarak ilan edilmesi beklenmektedir. Bunun dışında örgüt kendi çıkarlarına hizmet etmesi amacıyla federasyon ilanından önce ise, yine “Kuzey Suriye Demokratik Federalizmi Kurucu Meclisi” tarafından tüm Kuzey Suriye’yi kapsayacak nüfus sayımlarının yapılacağı aktarıldı.³⁸ Amude kentinde 23 Eylül’de yapılacağı belirtilen sayımın ayrıntılarına bakıldığında, yurtdışında yaşayan Amude kökenlilerin de buna dahil edileceği anlaşılmaktadır.³⁹

35. “Toplumsal sözleşme Dirbêsiyê’de değerlendirdi”, Hawar Haber Ajansı, 16 Eylül 2016.

36. “Toplumsal sözleşme halka aktarıldı”, Hawar Haber Ajansı, 15 Eylül 2016.

37. Tom Perry, “INTERVIEW-Syrian Kurds, allies to approve federal plan despite Turkey”, Reuters, 08 Eylül 2016.

38. “Cizir’de nüfus sayımı başladı”, Hawar Haber Ajansı, 19 Eylül 2016.

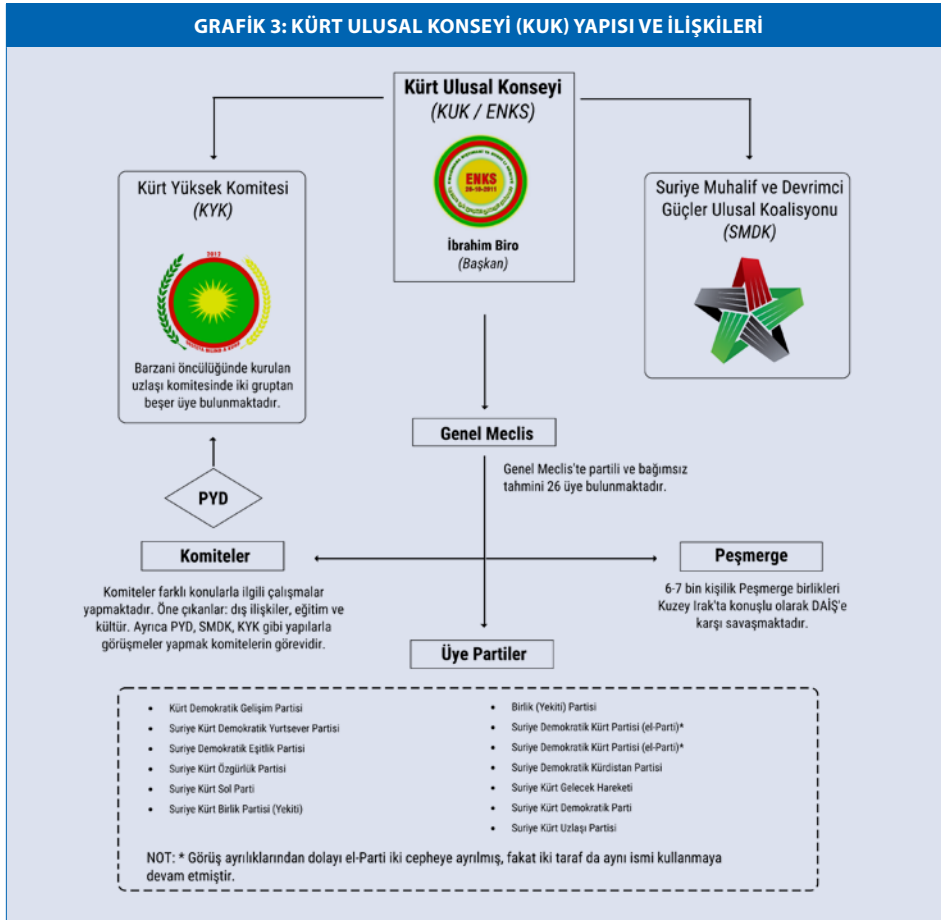
39. “Nüfus sayımına 23 Eylül’de Amûdê’den devam edilecek”, Hawar Haber Ajansı, 20 Eylül 2016.

Sayımın ilk olarak Cezire kantonunu kapsayacak şekilde başlayarak, Kobani kantonundan devam ettirilmesi beklenmektedir.

Muhafif Kürtler, Suriye Kürdistan Demokratik Partisi (PDK-S) ve bir çatı örgütlenmesi olan Kürt Ulusal Konseyi (KUK) tarafından temsil edilmektedirler.⁴⁰ Iraklı Kürt Lider Mesud Barzani ile fikri ve yapısal yakınlığı bulunan Suriyeli Kürtlerin kurmuş olduğu PDK-S, PYD'nin tüm baskılarına rağmen bütün kantonlarda faaliyet göstermeye çalışmaktadır. Bu yapılanma Suriyeli Kürt siyasi partiler içinde tarihi en eskiye giden oluşumdur.

PDK-S ve KUK, Suriye muhalefetine yanında yer almakta ve Suriye devriminin bir parçası olarak kendilerini konumlandırmaktadırlar. Ancak muhafif Kürtler, Esed rejimi tarafından desteklenen TEV-DEM ve PYD tarafından baskı altında tutulmaktadır ve onların siyaset üretmelerine müsamaha gösterilmemektedir. PDK-S ve KUK taraftarı Kürtlerin büyük çoğunluğu YPG tarafından sindirilerek Türkiye'ye ve IKBY'ye göç etmek zorunda kalmışlardır.

GRAFİK 3: KÜRT ULUSAL KONSEYİ (KUK) YAPISI VE İLİŞKİLERİ

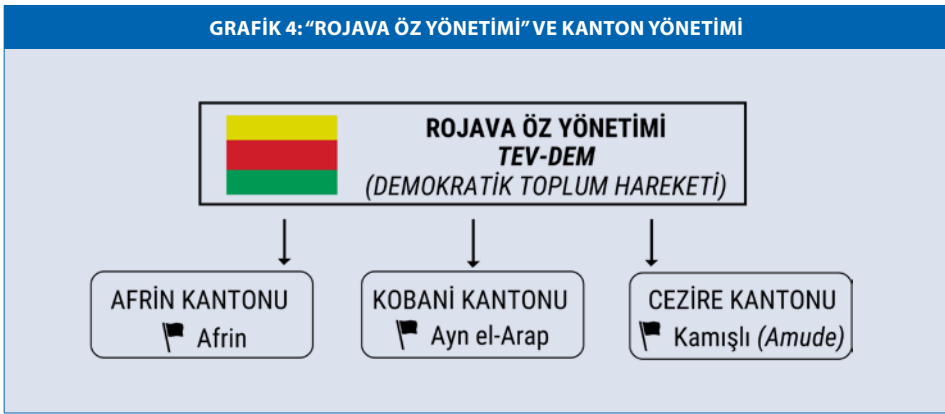

40. Kürtçe kısaltması ENKS olan Kürt Ulusal Konseyinin tercümesi şu şekildedir: Encûmena Nîştîmanî ya Kurdilî Sûriyê.

Mesud Barzani'nin girişimleriyle 2012 yılında TEV-DEM ile KUK arasında görüşmeler gerçekleştirilmiş, iki tarafın da katılımıyla Kürt Yüksek Komitesi kurulmuştur. Ancak PYD'nin baskıcı siyasetinden dolayı bu mekanizma hayata geçirilememiş, KUK bünyesinde temsil edilen birçok parti ya PYD'ye katılmış ya da faaliyetlerini durdurmak zorunda kalmıştır.

KANTON YÖNETİMLERİ

Kuzey Suriye'deki özerklik ilanından önce, 12 Kasım 2013 tarihinde üç kanton bölge ilan edilmiştir. Afrin, Cezire ve Kobani kantonları bu tarihten sonra kendi yasama, yürütme ve yargı organlarını ve sistemlerini oluşturmaya başlamıştır. Kantonların yönetimi Yasama Konseyi (Meclis), Yürütme Konseyi (Hükümet) ve Adalet Komisyonu (Yargı) olarak üçe ayrılmıştır. Bunların yanında Yüksek Seçim Kurulu ve Yüksek Anayasa Mahkemesi gibi kurullar da mevcuttur.

Yasama Konseyinin görevleri arasında yürütmenin denetimi ve uluslararası anlaşma ve sözleşmelerin onaylanması bulunmaktadır. Konsey aynı zamanda bir meclis üyesine hükümet kurma yetkisi de verebilir. Bahsi geçen Yüksek Anayasa Mahkemesinin üyeleri de meclis tarafından belirlenirken; savaş, barış ve af kararları, bütçe onayı, siyasi ve ekonomik gelişim planlarının yapılması da meclisin görevidir. Ayrıca demokratik özerk bölgeleri ve kanton merkezi ile olan ilişkilerini yasa yoluyla belirleyen unsur ise Yasama Konseyidir. 2015 Ekim ayında kendi demokratik özerk bölgesini ilan eden Tel Abyad⁴¹ bu şekilde özerkliğini kabul etmiş ve Kobani kantonunun bir bölgesi haline gelmiştir.⁴² İlan edilen bu bölgenin eş başkanlıklarını Mansur Selum ve Leyla Mustafa yürütmektedir.

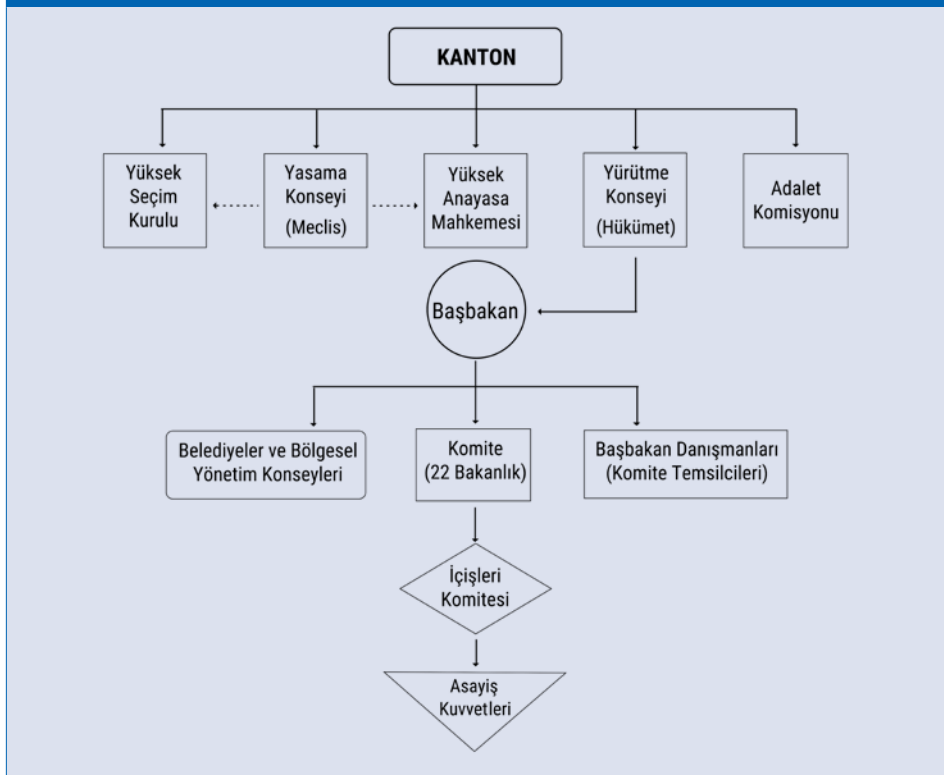
Yasama Konseyinin denetimi altında işlevi olan ve kantonun yönetim ve yürütme idaresini uygulayan diğer unsur ise, bir hükümet görevini yapan Yürütme

41. Kürtçe'de "Girê Spî" olarak yazılır.

42. "Rojava's Gire Spi Declares Autonomy", Rudaw, 21 Ekim 2015.

Konsejidir. Adalet Komisyonu ve Yasama Konseyinin karar ve kanunlarının uygulanmasıyla yükümlü olan Yürütme Konseyinin başbakanı aynı zamanda kantonun da başkanıdır. Kurulan Belediyeler ve Bölgesel Yönetim Konseyleri de doğrudan başkana bağlı bir şekilde faaliyetlerini sürdürmektedirler. Yürütme Konseyine bağlı ve her biri birer bakanlık gibi işleyen toplam 20 komite vardır. Komitelerin temsilcileri aynı zamanda başkan danışmanı olarak da görev yapmaktadırlar. Komitelerin sıralaması ise şu şekildedir: Dışişleri, Savunma, İçişleri, Adalet, Bölgesel (Belediye, Nüfus ve Şehircilik), Maliye, Çalışma ve İşçi Yerleştirme, Eğitim, Tarım, Elektrik Sanayi ve Yeraltı Kaynakları, Sağlık, Ticaret ve Ekonomi, Şehit Aileleri, Aydınlanma ve İletişim, Ulaştırma, Gençlik ve Spor, Turizm ve Arkeoloji, Din, Kadın ve Aile, İnsan Hakları Komitesi. Burada belirtilmesi gerekir ki, “Rojava öz yönetimi” merkezine bağlı olan genel asayiş milislerinin yerel unsurları kantonların içişleri komitelerine bağlı olarak hareket etmektedir.

GRAFİK 5: KANTONLARIN YAPISI

YPG/YPJ VE ASAYİŞ MİLİSLERİ

Suriye'deki iç savaşın patlak vermesinden sonra bölgede faaliyet gösteren diğer silahlı yapılanmaların yanında, PYD'nin silahlı kolu olarak Halk Savunma Birlikleri (Yekîneyên Parastina Gel-YPG) önemli bir güç olarak ortaya çıkmıştır. YPG güçleri ülkenin kuzeyinde, Kürtlerin yoğunluklu yaşadığı yerlerden rejim güçle-

rinin muvazaalı bir şekilde çekilmeye başlamasıyla 19 Temmuz'da Ayn el-Arap'ı, 20 Temmuz'da ise Amude ve Afrin'i, ciddi bir çatışmaya girmeksizin ele geçirmiştir.⁴³ YPG güçleri Haseke'nin kuzeyindeki Kamışlı civarında da ilerlemeye devam edip, el-Malikiye'yi ele geçirmiş, Batı Haseke'de ise Resulayn'a girmiştir. Buralarda yine Esed güçleriyle ufak çaplı çatışmalar haricinde ciddi bir mücadele yaşanmamıştır.⁴⁴ Kamışlı ve Haseke şehir merkezlerindeyse, Esed rejimine ait askeri üsler ve devlet kurumları faaliyetlerine devam etmiş, bu şehirlere Esed rejimiyle YPG birlikte konuşlanmışlardır. Kısa zaman içerisinde tüm bu bölgeleri kontrol edebilmesi, YPG'nin örgütlenmesini daha önceden gerçekleştirdiğini göstermektedir. 2012 yılında açıkça faaliyetlerini sürdürmeye başlayan YPG, PKK örgütünün silahlı Halk Savunma Güçleri (Hêzên Parastina Gel-HPG) kanadına benzer bir şekilde yapılanmıştır. YPG, aynı zamanda (PKK'nın YJA-Star-Yekîneyên Jinên Azad ên Star birlikleri gibi) sadece kadınlardan oluşan Yekîneyên Parastina Jin (YPJ) yapılanmasını da içinde barındırmaktadır. Farklı kaynaklara göre toplamda 30 bin civarında militanı (10 bini YPJ'li)⁴⁵ komutası altında tutan YPG/YPJ, örgüt tüzüğüne göre Kuzey Suriye'de ilan edilen "Rojava öz yönetimindeki" kantonların güvenliğinden ve toprak savunmasından sorumludur.

Genel komuta kademesinin yanı sıra en önemli YPG organı genel askeri konseyidir. Toplamda 55 üyeden oluşan ve altı ayda bir toplanan genel askeri konseyin yerelde de temsili için yerel askeri konseyler mevcuttur. Bulundukları bölgenin nüfusuna göre üye sayısı değişen yerel askeri konseyler üç ayda bir toplanmaktadır. Genel komuta kademesinde genel komutan görevini yürüten kişi Sipan Hemo'dur. Örgütün sözcülüğünü Redur Halil yapmaktadır. YPJ'nin komutasını ise Nesrin Abdullah yapmaktadır. Ayrıca bölgelerde askeri komutan olarak söz hakkına sahip kişiler de mevcuttur. Bu bölgeler Ayn el-Arap (Kobani), Cezire, Afrin, Resulayn, Tel Abyad ve Halep'ten oluşmaktadır.

İlan edilen kantonlarda alt-komuta liderlik unsurları bulunan YPG, yılda bir kez genişletilmiş askeri konsey toplantılarında geçmiş dönemin değerlendirmesini yapmakta ve gelecek dönemin hedeflerini belirlemektedir.

YPG, eylemlerini kendi yayımladığı iç yönetmeliğe⁴⁶ göre üç ana bölümde gerçekleştirmektedir. Buna göre profesyonel kuvvetler, direniş birlikleri ve yerel kuvvetler mevcuttur. Doğrudan genel komuta kademesine bağlı hareket eden bu bölüm raporlar, kararlar ve emirler doğrultusunda eylemlerini gerçekleştirmektedirler. Ayrıca belirtilmesi gereken bir husus ise, her bir YPG/YPJ üyesinin kul-

43. "After Quiet Revolt, Power Struggle Looms for Syria's Kurds", Reuters, 7 Kasım 2012.

44. "Ban: Syrian Regime 'Failed to Protect Civilians'", CNN, 22 Temmuz 2012.

45. Örgüte ait kaynaklar sahip oldukları militan sayısını 40 binin üstünde lanse ederlerken, bazı diğer bağımsız kaynaklar ise YPG'nin doğrudan kontrolü altında olan güçleri 20-25 bine kadar düşürebilmektedir.

46. YPG'nin resmi sayfalarında bulunan iç yönetmelik daha sonra kaldırılmıştır.

landığı kod adının genel komuta kademesinden verildiğidir. Örgüt çatısı altında militanların eğitimleriyle ilgilenen birimler “akademi” olarak adlandırılmaktadır. Bu akademiye daha önce öldürülmüş teröristlerin adları verilmektedir.⁴⁷ Üç ana bölümden ayrı ancak yine doğrudan genel komutaya bağlı farklı birimler de mevcuttur. Bunların ilki hudut güvenliği meseleleri ile ilgili çalışmalarını yürütmekte olan hudut birlikleridir.

Lojistik altyapıyla ilgili çalışma yürüten lojistik birimi ise, militanların ihtiyaçlarını karşılamakla birlikte tüm teçhizat ve mühimmat planlamasını da yapmaktadır. “Saziya Arşiva Sicılan” adlı arşiv birimi ise, örgütün tüm yapılanması ve faaliyetlerini, militanların bilgilerini ve elde edilen tüm bilgileri saklamakla görevlendirilmiştir. Hem genel komuta merkezinde hem de yerel yapılanmalarda türleri bulunan bir başka önemli birim ise, donatım ve mühimmat merkezleridir. Mühimmat ve teçhizat başta olmak üzere tüm savaş araç ve gereçlerinin yönetimini yapan birim, depolama da yapmaktadır. Örgütün mali yapısını gözetleyen ve yöneten bir diğer kurum ise maliye birimidir. Tüm örgütün finansmanı hakkında çalışma yürüten maliye birimi lojistik altyapıyla da ilgili karar verebilmektedir. Son olarak belirtilmesi gereken husus, örgüt içerisindeki iletişimi sağlayan kuryelerdir. Genel komuta ile tüm alt ve yerel birimler arasındaki bilgi akışını paylaşan kuryeler her alt-komuta merkezinde bulunmaktadır. Böylelikle merkez ile sürekli irtibat sağlamayı hedeflemektedirler.

Bahsedilen üç ana askeri bölümde görevli olan askerler grup (3-5 militan), takım (2 grup), bölük (3 takım) ve taburlardan (3 bölük) oluşmaktadır. Ayrıca bölge ve eyaletlerde komuta kontrolünün bulunduğu eyalet komutaları askeri tugay oluşturmaktadır. Gizli direniş birlikleri ise bölge ve yereldeki faaliyetleri komuta merkezlerine bildirmek üzere bu tugaylara bağlı olarak hareket etmektedirler.

Askeri yapılanma olan YPG ve YPJ'nin yanı sıra kentlerde güvenliği sağladıklarını belirten bir diğer örgüt ise, eş komutanları Civan İbrahim ve Ayten Ferhat olan Asayiş kuvvetleridir. Kantonların içişleri komitelerine bağlı hareket eden asayiş grupları, YPG ve YPJ'nin aksine ancak özerklik ilanının ardından boy göstermeye başlamıştır. Süryani ve Arami partisi olan Suryoye'ye bağlı Süryani Askeri Meclisinin (Mawtbo Fulhoyo Suryoyo-MFS) Sutoro milisleri YPG ve YPJ'ye katılmışlardır. Daha önce eğitim aldıkları YPG yapısına benzemeye çalışan MFS, Ekim 2015'te 30-40 kişilik Bethnahrin kadın savunma birliklerini (Haylawotho da Neshe Suryoye d Bethnahrin-HNSB) kurmuştur.⁴⁸

“Kobani Savunması” olarak adlandırılan olaylarda ise, PKK'lı HPG güçlerine ait teröristlerin de YPG saflarına geçmiş olduğu bilinmektedir.⁴⁹ Esasında PKK-

47. Örneğin; “Şehid Xebat (Hebat) Askeri Akademisi” gibi.

48. “Bethnahrin Women Protection Forces Founded Against ISIS”, Bianet, 2 Eylül 2015.

49. Çeşitli istihbarat kaynaklarına göre toplamda 1.400 civarında HPG'li YPG saflarında savaşmaktadır.

KCK'ya bağlı HPG, PJAK ve YPG arasında ihtiyaca bağlı olarak bir geçişkenlik söz konusudur. Bir militan Türkiye'de savaşırken HPG'li, İran'da iken PJAK'lı Suriye'de iken YPG'li olarak kendini tanımlayabilmektedir.⁵⁰ YPG'nin kendi beyanatlarına göre 2013-2016 yılları arasında çatışmalarda hayatını kaybeden savaşçıların yarısı Türkiye kökenlidir.⁵¹

Ayrıca önemli olduğu düşünülen birimlerden biri ise, "Rojava Aslanları" olarak adlandırılan ve sadece yabancılardan oluşan birliktir. Kesin yabancı terörist sayısı belli olmamakla birlikte, katkı ve etkileri de tartışma konusudur. Aralarında ABD, Almanya, Avustralya ve İngiltere vatandaşları bulunan bu birlik, genelde gönüllülerden oluşsa da, birçok paralı askerinin de teröristlere katıldığı bilinmektedir. Çoğunluğu ABD vatandaşı olan yabancı teröristler hakkında son zamanlarda medyaya yansıyan bir diğer dikkat çekici nokta ise, eski bir İsrail askerinin de YPJ güçlerine katıldığıdır.⁵² Bununla birlikte, merkezi Ukrayna olan bir Yahudi tarikatının mensubunun bölgede YPG adına savaşıp, DAİŞ'ten ele geçirdikleri yerlerde duvarlara İbranice yazı yazdığı bilinmektedir.⁵³

Şimdiye kadar resmiyet kazanmış bilgilere göre altı yabancı terörist çatışmalarda öldürülmüştür. Bunların arasında basında sıkça duyulan Dilsoz Bahar kod adlı Alman Kevin Jochim de bulunmaktadır. Alman güvenlik birimlerinden edinilen bilgilere göre Jochim'in Almanya'da aşırı sol örgüt bağlantılı olduğu tespit edilmiştir. Yine Almanya'dan, Marksist-Leninist örgüt üyesi İvana Hoffmann, Avaşın Tekoşin Güneş kod adıyla YPJ saflarında savaşmıştır. Diğer ülkelerden teröristlerin safında çatışmaya girmiş ve öldürülmüş olan isimler şunlardır: Ashley Johnson ve Reece Harding (Avustralya), Keith Broomfield (ABD) ve Yunan asıllı Konstandinos Scurfield (İngiltere).

Yapılan bir araştırmaya göre YPG'ye katılan ABD vatandaşlarının büyük bir kısmı, öncesinde ABD ordu mensuplarından oluşmaktadır.⁵⁴ Buna göre YPG saflarında savaşan ABD'lilerin yüzde 68'inin önceki zamanlarda ABD ordusunda faaliyet gösterdikleri ifade edilmektedir. Bu detay, yabancı teröristlerin askeri eğitimi konusunda oldukça önem arz etmektedir. Ancak bunun dışında basına yansıyan bazı haberlere göre

50. Zind Ruken adlı militan *Wall Street Journal* ile yaptığı röportajda PKK-YPG ilişkisine dair detaylı bilgiler verirken, "Kimi zaman bir PKK'lıyım, kimi zaman PJAK'lı (PKK'nın İran'da aktif olan kolu) kimi zaman da YPG'liyim. Fark etmiyorum. Hepsi PKK'nın bir kolu" demektedir. Bkz. "America's Marxist Allies Against ISIS", *The Wall Street Journal*, 24 Temmuz 2015.

51. Atlantik Konseyi'nin devam eden çalışmalarına göre Ocak 2013 ve Ocak 2016 arasında YPG'nin beyan ettiği ölü sayısının yüzde 49,24'ü Türkiye'deki Kürtlerden oluşmaktadır. YPG'nin bildirisine göre Ocak 2013'ten beri 359 Türk vatandaşı, 323 Suriyeli, 32 İranlı, 7 Iraklı, 2 Avustralyalı, 2 Azeri ve birer İngiliz, Alman, Yunan ve Amerikalı çatışmalarda öldü. Aaron Stein ve Michelle Foley, "The YPG-PKK Connection", Atlantic Council, 26 Ocak 2016.

52. "The Curious Case of Gill Rosenberg", *The Jerusalem Post*, 14 Ağustos 2015.

53. "Brit Fighting ISIS Tells Jpost: My Hassidic Graffiti Brings Light to the Darkness", *The Jerusalem Post*, 31 Ağustos 2015.

54. Nathan Patin, *The Other Foreign Fighters*, Bellingcat, 26 Ağustos 2015.

de, YPG saflarındaki yabancı savaşçıların neredeyse hiç savaş tecrübesi olmadan sahalarlara sokulduğu belirtilmektedir.⁵⁵ Söz konusu haberde daha önce YPG için savaşan bir Almanın ifadelerine yer verilmektedir. Alman, YPG’deki yabancıların çoğunun sadece iki haftalık eğitim aldıkları, yeteri kadar tıbbi destek verilmediğini ve özellikle Menbic operasyonunda yaralanan yabancıların çoğunun öldüğünü ifade etmiştir. ABD vatan-daşı bir başka yabancı terörist ise, vermiş olduğu mülakatta, Menbic operasyonunda iki ABD’li teröristin öldüğünü aktarmıştır.⁵⁶ Söz konusu şahıs, Türkiye’nin Fırat Kalkanı Operasyonu’na da değinerek, ABD’nin bu operasyona destek vermesini “Kürtlere ihanet” olarak nitelendirdi. Böylelikle daha önce bahsedilen ve ölümleri resmîyet kazanan bazı yabancı savaşçıların dışında sayısı belirli olmayan bir şekilde yabancı terörist YPG saflarında öldüğü bildirilmektedir.

Türkiye’ye yönlendirilen sınır güvenliği eleştirileri de bu bağlamda önemlidir. Burada dikkat çekilmesi gereken husus ise, Türkiye’nin şimdiye kadar yabancı terörist savaşçılara karşı yürüttüğü mücadeledir. Resmi verilere göre 2011 yılından Şubat 2016’ya kadar yaklaşık 37 bin kişiye yurda giriş yasağı konmuştur.⁵⁷ Yine aynı kaynağa göre ise 3 bin 128 kişi sınır dışı edilmiştir. Yabancı devletlerin Türkiye’ye bu yöndeki eleştirileri böylelikle meşruiyet zeminini kaybetmektedir. Ancak bir taraftan DAİŞ’ten bahsedilirken, YPG’ye katılıp terör faaliyetlerine dahil olan yabancı devlet mensupları hakkında herhangi bir tepki gelmemesi, söz konusu ülkelerin bu konuya taraflı yaklaşımını sergilemektedir. Hal böyle ki, YPG saflarındaki yabancı teröristler sadece örgütün Suriye’deki faaliyetlerine dahil kalmamaktadır. 2016 yılının Ocak ayında terör örgütü lehinde yayın yapan bazı internet mecralarından yayınlanan bir görüntü, PYD/YPG’li yabancıların Türkiye’nin ulusal güvenliğini de tehdit ettiğini göstermektedir. Görüntüde açık bir şekilde YPG flamaları ve terör örgütü lideri Abdullah Öcalan fotoğrafları önünde duran bir grup yabancı olduğu bilinen terörist, açık bir şekilde Türkiye’ye karşı eylem çağrısı yapmaktadır.

YPG ve YPJ ayrıca Kuzey Irak’ta faaliyetlerini PKK’nın Irak kollarından olan, yaklaşık bin 500 milis gücündeki YBŞ ile sürdürmektedir. Genel komutanı Şex Xelef olan YBŞ’nin kadın güçlerinden oluşan bir de YPJ-Şengal (Sincar) kolu bulunmaktadır. Bu yapı, zaman içerisinde YJE (Yekîneyên Jinên Êzîdxan – Ezîdî Kadın Birimleri) ismini kullanmaya başlamıştır. YBŞ komutanı Mazlum Şengal olup, YJE komutanı ise Raperin Engizek’dir. Ayrıca yapılan araştırmalar kapsamında SDG’nin Menbic operasyonuna YJE adına kadın teröristlerin de katıldığı, bunların ise komutanlığını kod adı “*Koçber*” olan YJE mensubunun yaptığı görülmüştür.⁵⁸

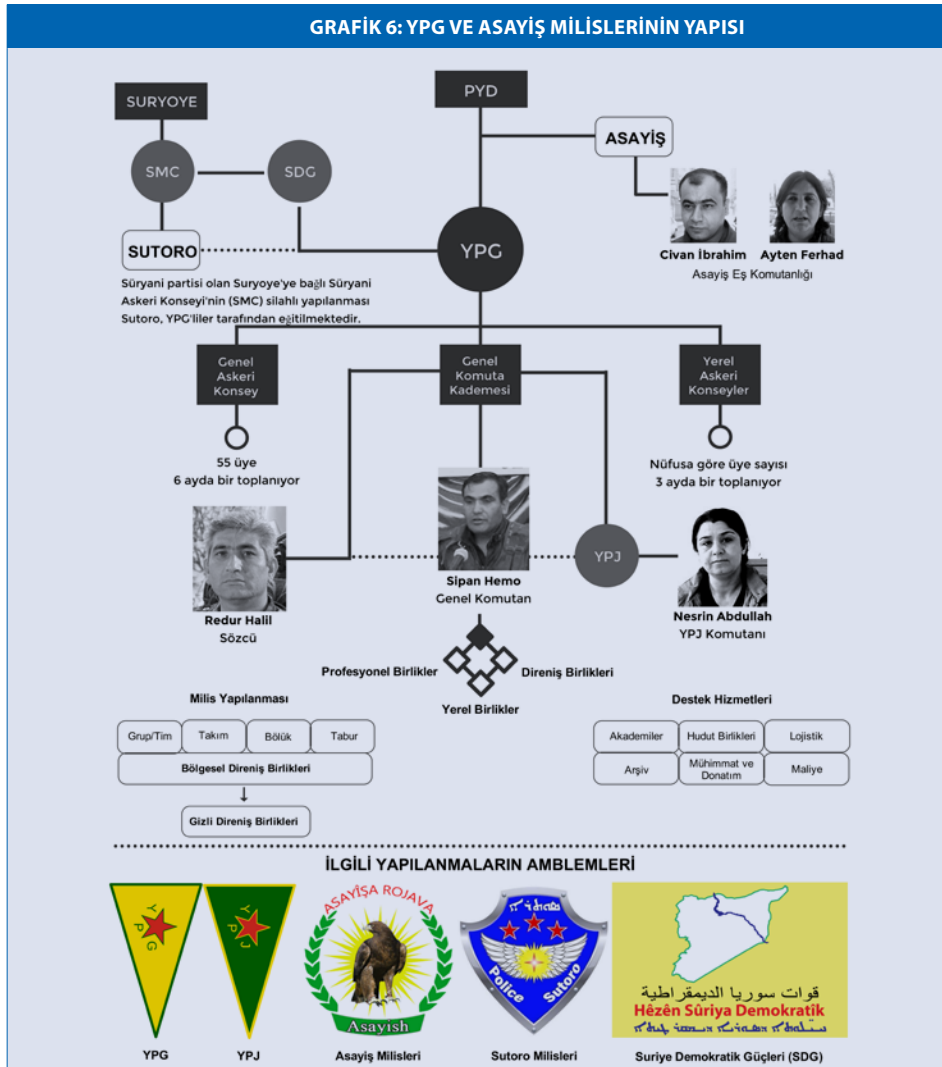
55. Mewan Dolamari, German YPG fighter says foreign fighters leaving Rojava, K24, 07 Ağustos 2016.

56. “ABD’li YPG savaşçısı: ABD Kürtler’e ihanet etti”, ZerNews, 28 Ağustos 2016.

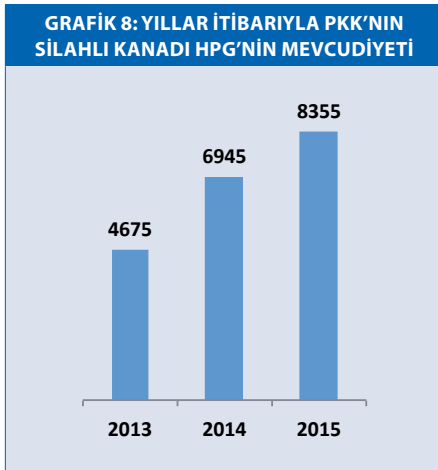
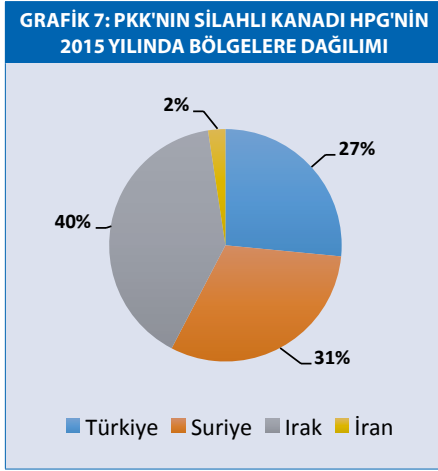
57. “Türkiye’nin Yabancı Terörist Savaşçılarla Mücadelesi”, Dışişleri Bakanlığı web sitesi.

58. “Manbij operation will continue until ISIS is completely expelled”, ANF News, 15 Ağustos 2016.

Bu yapılanmanın en dikkat çekici özelliği ise, Şengal'da önemli bir dini azınlık olan Yezidilerden oluşmasıdır. Bölgedeki bir diğer Yezidi milis grubu, herhangi bir parti veya örgütle yakınlığı bulunmayan HPŞ'den (Hêza Parastina Şingal-Şengal Savunma Birlikleri) farklıdır. HPŞ ise bölgede bulundurduğu 2.500 savaşçıyla en büyük Yezidi silahlı yapılanmadır. HPG-YPG bu bölgede birlikte hareket ederek IKBY'ye bağlı peşmerge güçleriyle karşı karşıya gelme pahasına, kendi güdümlemlerinde Yezidileri de silahlandırarak Sincar'da yeni bir kanton bölge oluşturmaya çalışmaktadır. HPG-YPG buradaki silahlı yapılanmasıyla Irak-Suriye sınır hattında stratejik öneme sahip Rabia-Sincar hattını elinde tutmak istemektedir. Bu hat Irak Kürdistanı ile Suriye Kürtlerinin yoğun olarak yaşadığı Kuzey Suriye aksını birleştiren M5 stratejik güzergahı üzerinde kilit bir noktadadır. Bölgenin coğrafi özellikleriyle birlikte Sincar dağının da bu alanda olması HPG-YPG açısından burasını askeri olarak elde tutulması gereken önemli bir yer kılmaktadır.

PYD'nin örgütsel yapısının aktarıldığı kısımda bahsedildiği gibi, PYD-PKK ilişkisi net bir şekilde görülmektedir. Özellikle PKK'nın silahlı kanadı olarak bilinen HPG aslında diğer tüm silahlı yapılanmalara öncülük yapmaktadır. HPG'nin bölgedeki terörist varlığına bakıldığında da bu gerçek bir daha görülmektedir. Nitekim örgüt kamplarının çoğunun Irak'ta bulunması sebebiyle en çok PKK'lı burada bulunmaktadır. Suriye devrimiyle beraber PYD/YPG'li terörist sayısının birden yüksek sayılara ulaşması da PKK'nın desteği dışında başka bir şeyle açıklanma ihtimali bulunmamaktadır. Bunun dışında Türkiye'de 2015 yılında ve bilhassa 15 Temmuz darbe teşebbüsünden sonra terörle mücadelede izlediği yöntem sonucunda, ülkedeki terörist sayısı oldukça gerilemiş olduğu gözlemlenmektedir.⁵⁹ Diğer taraftan 2013 yılından bu yana HPG'li terörist sayısının genel olarak artması, yine KCK altında toplanan silahlı yapılanmaların birbirleriyle olan etkileşimi ve ortak terör faaliyetleri tarafından açıklanmaktadır.

PKK-PYD ilişkisini en net şekilde ortaya koyan detaylar ise, aşağıdaki tabloda aktarılmaktadır (Tablo 2). Elde edilen bilgilere göre yabancı devletlerin YPG'ye yapmış olduğu silah ve mühimmat yardımlarından sadece kendileri değil, aynı zamanda HPG'lilerin de faydalandığı görülmektedir. Böylelikle YPG'ye yapılan desteklerin, örgütün Türkiye'de yürüttüğü silahlı eylemleri üzerinde de etkili olmaktadır. Örgüt yönetiminin Eylül 2015'te Suriye'de faaliyet gösteren PYD/YPG'ye gönderdiği bir talimata göre, Ayn el-Arap'taki çatışmaların ardından teröristlerin Türkiye'ye geçiş yapmaları istenmiştir. Böylelikle PKK'nın Türkiye'deki kadrolarına Suriye'den takviyelerin yapıldığı anlaşılmaktadır. PYD/YPG, elde tuttuğu bölgelerin Türkiye-Suriye sınır hattının büyük bir kısmını oluşturma-

59. Başbakan Binali Yıldırım, Hakkari/Çukurca'da askeri birlikleri ziyareti esnasında "Savunmada değil taarruzda olacağız. Nerede, hangi taşın arkasında hangi mağaranın içinde bu alçaklar varsa onları bulup etkisiz hale getireceğiz" ifadelerini kullanarak, bu değişime dikkat çekmiştir. Bkz.: "Başbakan Yıldırım Çukurca'da askeri birlikleri ziyaret etti", Anadolu Ajansı, 05 Eylül 2016.

sından dolayı, Türkiye'deki PKK'lılara silah, mühimmat ve patlayıcı desteğinden bulunduğu tespit edilmiştir. PYD/YPG'nin 2015 yılı içerisinde Suriye sınır hattından PKK'ya yaptığı sevkiyatta tanksavar roketleri, roket başlıkları, el bombaları, M-16 ve AK-47 tüfekleri ve mühimmatları, ağır makineli silahlar, tabancalar, uçak savar mühimmatlar ve taktiksel teçhizatın bulunduğu değerlendirilmektedir. Bu işbirliğinin Türkiye'deki silahlı terör eylemlerine yansımaları, terör örgütünün bazı güneydoğu il ve ilçelerindeki faaliyetlerine bakıldığında rahatlıkla anlaşılabilmektedir. 2015 yılının son çeyreğinde devam eden terör operasyonları kapsamında Şırnak'ın İdil ilçesi ve çevresinde bulunan PKK'lı teröristlerin PYD'den silah ve mühimmat talep ettiği bazı kaynaklar tarafından belirtilmiştir. PKK tarafından Kasım ayında talep ve sonrasında Aralık ayında teslim alınan silah ve mühimmatların tablodaki gibi olduğu tespit edilmiştir (Tablo 2).

PKK tarafından İdil için talep edilen silah ve mühimmatın miktarları dikkate alındığında, gelecek olan desteğin tüm civar bölgede kullanılmak istendiği anlaşılmaktadır.

Son olarak Türkiye-Suriye sınır hattı üzerinde iki yapılanma arasından silah ve mühimmat aktarımı için çoğunlukla Şırnak/Cizre-Suriye sınır bölgesi, Amude-Kamışlı ve Mardin/Nusaybin kırsalı, Ayn el-Arap-Suruç bölgesi ve Afrin-Amanos dağları bölgesi kullanılmaktadır. YPG'ye yapılan silah ve mühimmat desteğinin ise Amude, Afrin, Haseke, Malikiye, Ayn el-Arap ve Kamışlı'dan aktarıldığı değerlendirilmektedir.

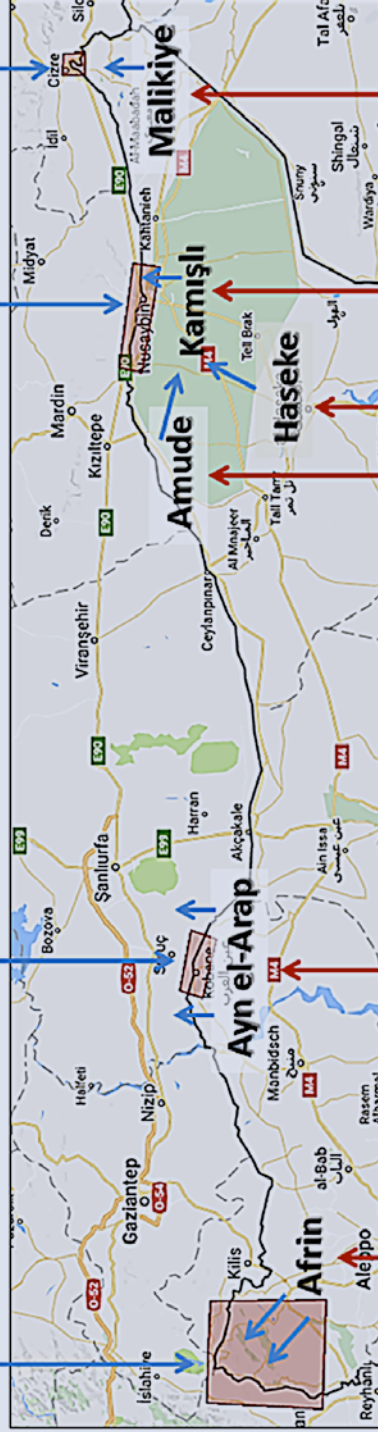
KCK Eş Başkanı Cemil Bayık'ın "Suriye tüm güçler açısından stratejik bir mevzu. Suriye'de kazanan, tüm Ortadoğu'da kazanacaktır" ifadelerinden de anlaşılabacağı üzere, PKK/KCK tarafından kurulmuş, örgütün silahlı kanadı olan HPG bünyesinden de PYD'nin silahlı kanadı YPG oluşturulmuştur. Terör örgütü PYD/YPG'nin tüm yönetim kadrosu, 2003 yılındaki kuruluşundan önce PKK bünyesinde faaliyet gösteren teröristlerden oluşmaktadır. DAİŞ ile mücadelede uluslararası güçler için bir alternatif olarak görülen PYD/YPG, uluslararası alanda sempati kazanmayı başarmış ve Kuzey Suriye'de kendilerine askeri destek verilmesini sağlamıştır. PYD'ye yapılan bu uluslararası desteğin farkında olan KCK/PPK, örgüt ile bağıını bilerek reddetmektedir. Bu yardımlarla birlikte Türkiye'ye kaçak yollarla sokulan silah ve mühimmat sayısı da artmıştır. Sonuç olarak, PYD'ye yapılan silah ve mühimmat desteği, doğrudan Türkiye'nin ulusal güvenliğini tehdit etmektedir.

TABLO 2: PYD TARAFINDAN PKK'YA SEVK EDİLEN SİLAH/MÜHİMMAT

- MILAN tanksavar
- AK-47 ve mühimmat
- M16 piyade tüfeği
- PKS (biksi) ve mühimmat
- RPG roket atarlar
- Kanas suikast silahı
- Telsiz ve iletişim araçları
- Mini insansız hava araçları (İHA)
- Çok sayıda fünye ve el bombası

HARİTA 2: PYD/YPG'YE YAPILAN SİLAH VE MÜHİM MAT YARDIMLARININ TÜRKiYE'DEKİ SİLAHLI EYLEMLERE ETKİSİ

Sevkiyat güzergahları ve bölgeleri

Toplama ve aktarım merkezleri

ZORUNLU ASKERLİK VE ÇOCUK SAVAŞÇILAR

Temmuz 2014'te DAIŞ ile yürütülen savaş ve elde edilen bölgelerin (kantonların) muhafazasının sağlanabilmesi için daha fazla askere ihtiyaç duyan YPG, bir askerlik yasasını gündeme almıştır. “Zorunlu Askerlik Yasası”⁶⁰ veya “Savunma Görevini İfa Yasası” olarak adlandırılan yasa, başta Cezire kantonunda yürürlüğe girmiştir. Savaş nedeniyle asli merkezi Kamışlı olan Cezire kantonunun işlevsel merkezi Amude kentinde imzalanıp açıklanan yasa, insanların özlük haklarını da ihlal etmektedir. Bölgede yaşayan her aileden en az bir ferdin zorunlu askeri göreve tabi tutulması için yasanın birinci ve ikinci maddelerinde düzenlemeler yapılmıştır. Buna göre, “toplumsal ve ahlaki” bir görev olarak adlandırılan müdafaa zorunluluğuna 18-30 yaş arası tüm erkeklerin uyması gerekmektedir. Kadınlara ise zorunluluk uygulanmazken, gönüllülük esasına göre silahlı güçlere katılma imkanı tanınmıştır. Yasanın yürürlüğe girmesinin ardından bir yıl içerisinde altı aylık hizmet şartı koşulmuştur. Yasanın kapsadığı kişilerin yerel silahlı savunmayı yapan Asayiş kuvvetlerine gönderileceği belirtilse de, gerçekte YPG ve YPJ'nin de bu insanlardan faydalandığı bilinmektedir. Ailelerinde çatışmalarda YPG/YPJ ve Asayiş adına çatışırken öldürülenler olması ve ailenin tek erkek çocuğu olması durumunda bu şahıslar göreve tabi tutulmamaktadır. Yasa herhangi bir resmi kurumun değil, PYD'nin özel bir komitesi tarafından yürütülmektedir.

PYD, zorunlu askerlik yasasını öne sürerek askeri üstünlüğünü tuttuğu kent ve bölgelerde birçok insanı alıkoymaktadır. Gerek ENKS, gerekse diğer grupların ve medya kuruluşlarının ifadelerine göre, son zamanlarda bu olaylara daha sık rastlanmaktadır. Nitekim 2016 yılı yaz aylarında, özellikle Afrin bölgesinde sayısı belirlenemeyen şekilde gençler YPG ve Asayiş birlikleri tarafından adeta kaçırılmaktadır. Bu çerçevede son zamanlarda en çarpıcı haber de bu bölgeden gelmiştir. Başta Rudaw'ın yapmış olduğu haberlere göre, bazı köyler abluka altına alınıp, hanelere de baskın yapılmıştır.⁶¹ Kentlerde süren baskıcı arama faaliyetlerinde çok sayıda kişinin göz altına alındığı aktarılmaktadır. ENKS üyesi PDK-S Partisi yetkilileri, terör örgütünün bu faaliyetlerini sürekli kınamaktadır.

Türkiye'de PKK ve siyasi uzantıları tarafından sıklıkla dile getirilen vicdani ret meselesi burada bir hak olarak görülmemektedir. Yasada ayrıca görevini yerine getirmeyenlerin en yakın alım birimine getirileceği belirtilirken, görev esnasında işlenen herhangi bir suç veya ihlaller sonucu “askeri ceza hukukuna” göre yargılanacağı belirtilmiştir. Neticede birçok genç, yasanın yürürlüğe girmesinin ardından ya evlerinden toplanmış⁶² veya bölgenin bazı noktalarında oluşturulan kontrol noktalarında alıkonulmuş ve zorla YPG'ye teslim edilmiştir. Silahaltına alınmak

60. “Law on Compulsory Military Service”, KurdWatch, Mayıs 2015.

61. “Rojava'da onlarca gözaltı”, Rudaw, 29 Ağustos 2016.

62. “PYD'den ‘Zorunlu Askerlik’”, Al Jazeera Türk, 13 Ekim 2014.

istemeyen binlerle ifade edilebilecek sayıda gencin bölgelerini terk ederek Avrupa, Türkiye ve Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne kaçtıkları da görülmüştür.

PYD'nin çocuk savaşçılar kullandığı da bilinmektedir.⁶³ İnsan Hakları İzleme Örgütü (Human Rights Watch) YPG'yi çocukları savaştırmakla suçladığı bir rapor yayımlamıştır.⁶⁴ Raporlara göre 12 yaşındaki çocukların da silahlı güçlere dahil edildiği bilgileri mevcuttur. Genel olarak çatışmalar sonrasında düzenlenen cenaze törenlerinde çocuk yaşta askerlerin de bulunması iddiaları teyit etmektedir. Çocukların silahaltına alınmasında -gönüllü olarak katılımlar olmakla birlikte- ailelerin rızası gözetilmemekte ve zorla alıkoyma vakaları olduğu da görülmektedir. Kayıtlara geçen olaylardan biri, 2014 yılının Nisan ayında meydana gelmiştir. 14 yaşındaki Hanan Farhan Hajj Yunis'in YPG/YPJ'yi terk etmesinin ardından küçük kızın annesi teröristler tarafından alıkonulmuş ve serbest bırakıldıktan sonra babası ve kardeşi kaçırılmıştır. YPG/YPJ bu olayda küçük kızın geri verilmesini istemiş veya onun yerine ailenin bir başka ferdi örgüte almakla tehdit etmiştir. 13 yaşında bir başka kızın örgüte dahil edilmesinin akabinde ise aile mensupları Derbesiye kentinde bir protesto düzenlemiş, Asayiş güçleri ise bu protestoyu güç kullanarak dağıtmıştır.

Çocuk savaşçıların kullanılması konusunun en vahim örneği ise Ocak 2014'te ortaya çıkmıştır. DAİŞ ile girilen çatışmalar sonucu öldürülen YPG'lilerin toplu defininde 15 yaşındaki Dalil Riyad Qasim Khalil'in de bulunması, çocuk savaşçıların çatışmalarda da kullanıldığını göstermiştir. Savaştırmak üzere çocuklarına zorla el konulan aileler ise sıklıkla eylem yapmaktadır. Çocuklarını geri alabilmek adına Asayiş binaları önünde kendini yakanlar dahi olmuştur.⁶⁵

Geneva Call isimli örgüt Suriye'deki kriz esnasında bölgede PYD unsurlarıyla da temaslarda bulunduğu bazı konularda teminat aldıklarını dile getirmişlerdir.⁶⁶ Yazılı bir teminat şeklinde anlaşmaya varılan noktaların mayın, çocuk savaşçı meseleleri ve cinsiyet özgürlükleri konularının olduğu da belirtilmiştir. Uluslararası insan hakları normları hususunda ise henüz sonuç alınamadığı yer alan bilgiler arasındadır. Çocuk savaşçı meselesinde Geneva Call ile YPG/YPJ/Rojava Öz Yönetimi arasında imzalanan 5 Temmuz 2014 tarihli teminat gereği,⁶⁷ YPG güçlerinin 149 çocuk savaşçı çatışma ve silahlı birliklerden uzaklaştırıldığı 7 Temmuz 2014 tarihinde duyurulmuştur.⁶⁸ Burada sayısı belirtilen çocuk savaşçının geri çekildikleri belirtilse de, Kurdwatch örgütünün yayımlamış olduğu belge ve raporlar, ileriki zamanlarda da sık sık çocukların çatışmalarda öldüğünü kanıtlamaktadır.

63. "Forcible Recruitments and the Deployment of Child Soldiers by the Democratic Union Party in Syria", KurdWatch, (Mayıs 2015).

64. "Syria: Kurdish Forces Violating Child Soldier Ban", HRW, 15 Temmuz 2015.

65. "Kobani'de Protesto: Kendini Ateşe Verdi!", Rudaw, 26 Ekim 2015.

66. Geneva Call, "Armed Non-State Actors", 2016

67. Teminat çalışmanın ek kısmına eklenmiştir.

68. Geneva Call, "Syria: Kurdish armed forces demobilize 149 child soldiers", 2014

RESİM 5 VE RESİM 6 YPG EĞİTİMDEN GEÇİRDİĞİ ÇOCUK YAŞTAKI MİLTANLARINA ÖCALAN'IN KİTABI ÜZERİNE YEMİN ETTİRMEKTEDİR.

YPG'NİN ASKERİ ANGAJMANLARI

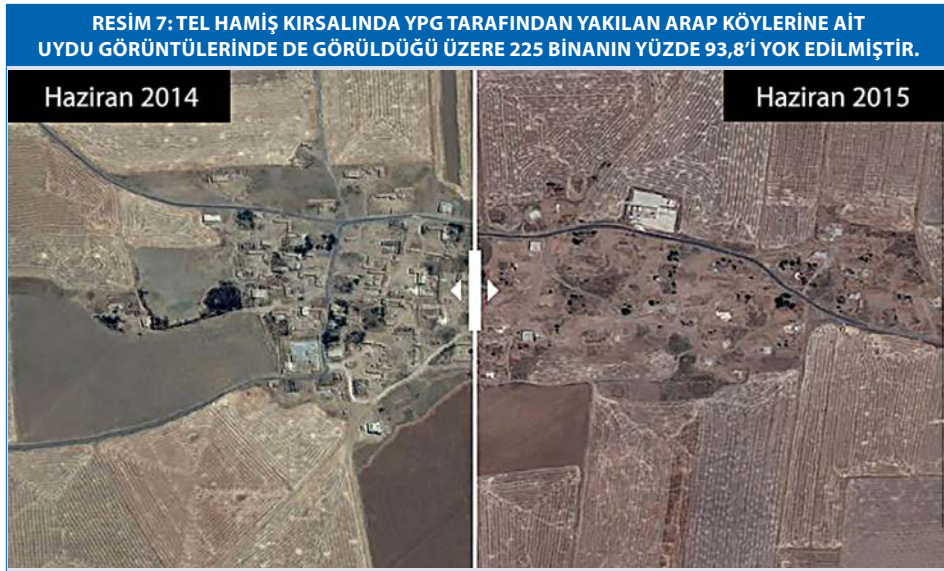
YPG 2012 yılının başlarında Esed rejimine bağlı güçlerin muvazaalı bir şekilde Cezire, Ayn el-Arap ve Afrin'den çekilmesiyle bu bölgelerde etkinlik kurup askeri tahkimatını sağlamış, başta Kamışlı kenti olmak üzere Haseke'yi Esed rejimine bağlı ordu birlikleri ve Şebbihalarla birlikte yönetmeye başlamıştır. YPG bu bölgelerde kontrolü sağladık-tan sonra muhalif Kürt unsurları etkisizleştirmiş ve Suriye muhalefeti hedef almaya başlamıştır. Suriye muhalefetiyle YPG arasındaki ilk çatışmalar 16 Temmuz 2013 tarihinde, YPG'nin Haseke'de bulunan Resulayn'dan Suriyeli muhalif grupları çıkarıp şehri ele geçirmeye çalışmasıyla başlamıştır. İlk olarak YPG ile Nusret Cephesi (Cebhetu'l Nusra) arasında başlayan çatışmalar, YPG güçlerinin şehrin hakimiyetini ele geçirip Suriye muhalefeti şehirden çıkarması ve hemen ardından Türkiye sınır hattındaki sınır kapısının YPG'nin hakimiyetine geçmesiyle sonuçlanmıştır. Yaşanan çatışmaların ardından muhalif gruplar Resulayn'dan, hakim oldukları Tel Halef, Asfar ve Nacar'a çekilmiştir. Suriye muhalefeti Resulayn'ı geri almaya çalışmışsa da, çatışmalar yerleşim yerinin biraz dışında tıkanıp kalmış, YPG güçleri yapılan saldırıları püskürtmüştür.

Ağustos ayına gelindiğinde Suriyeli muhalif gruplar, YPG'nin hakim olduğu Ayn el-Arap'ı kuşatma altına aldığını açıklayıp, Menbic ve Cerablus'tan buraya sevk-yat yapmıştır. Ardından çatışmalar Suriye-Irak sınırındaki Yarubiye sınır kapısında yoğunlaşmış ve yerleşim yeri ve sınır kapısı Suriyeli muhalif grupların eline geçmiş, YPG buradan çıkarılmıştır. Çatışmalar Haseke boyunca devam etmiş, bu sırada YPG güçleri Resulayn'ın doğusundaki Aluk'u ele geçirmiş, Haseke'nin Irak sınırında bulunan Yarubiye yerleşim yerine yakın çatışmalar yenilenmiştir. Bu sırada YPG güçleri beklenmedik bir biçimde Hatay sınırında bulunan ve çoğunlukla mültecilerin bulunduğu Atme'ye yönelik bir saldırı başlatmış, ele geçirdiği hakim bir tepeden şehri top atışına tutmuştur. Kısa süre sonra YPG güçleri püskürtülüp, ele geçirilen hakim tepelerden bu sefer YPG hakimiyetindeki Cenderes topçu atışına tutulmuştur. Ardından YPG ateşkes isteyip bu bölgedeki çatışmalara son vermiştir.⁶⁹

69. Can Acun ve Hüseyin Öner, "İŞİD-PYD Çatışmasının Sıcak Cephesi: Kobani", *SETA Perspektif*, 15 Ekim 2014.

Ekim 2013'e gelindiğinde ise YPG güçleri Irak sınırı yakınlarındaki Yarubiye kasabasını ve sınır kapısını ele geçirmeyi başarak, özellikle DAİŞ'in kontrolünde olan Girhok, Yusufiye, Sefa gibi Kamışlı yakınlarındaki petrol zengini bölgeye hakim olmuştur. Böylelikle Suriye muhalefeti bölgeden uzaklaşırken, DAİŞ Tel Hamis ve Tel Barak'a çekilmek durumunda kalmıştır. Suriye muhalefeti bu bölgenin ele geçirilişi sırasında Esed rejiminin hava bombardımanlarıyla YPG'ye yardım ettiğini iddia etmiştir. Kasım ve Aralık aylarına gelindiğinde ise, YPG Haseke'de yaklaşık 40 yerleşim bölgesini ele geçirerek, ciddi bir alan hakimiyetine ulaşmıştır. Bunun ardından PYD Suriye'de üç kantondan oluşan özerk bir yönetim biçimi ve 82 kişiden oluşan bir meclis oluşturacağını ve bölgedeki Asuri ve Arapları da bu plana dahil edeceğini açıklamıştır.⁷⁰

2014 Ocak ayının hemen başlarında Suriye muhalefetiyle DAİŞ arasında başlayan çatışmaların ardından, başta Rakka olmak üzere, Haseke, Halep'in doğu ve Türkiye sınırına doğru kuzey-doğu hattı gibi Kürt bölgelerine uzanan hattın DAİŞ'in eline geçmesiyle, çatışmalar DAİŞ ve YPG arasında yaşanmaya başlamıştır. DAİŞ'in Ayn el-Arap'a nihai saldırısı ise Eylül 2014 itibarıyla başlamış ve neredeyse Ayn el-Arap'ın etrafındaki bütün köyler DAİŞ'in hakimiyetine geçmiştir. Merkezde ise göğüs göğüse sokak çatışmaları yaşanmaya başlamıştır. Yaklaşık 200 bin Ayn el-Araplının Türkiye'ye sığındığı çatışmalar sonrasında DAİŞ'in yoğun saldırıları ile yüz yüze kalan PYD liderliği, başta Salih Müslim olmak üzere uluslararası destek arayışına girerek ABD'den ve DAİŞ ile mücadele eden uluslararası koalisyon güçlerinden silah yardımı talebinde bulunmuşlardır. DAİŞ'in Irak'ta ve Suriye'de elde ettiği ağır silahları devreye sokmasıyla hızlı bir biçimde ilerleme-

70. Acun ve Öner, "İŞİD-PYD Çatışmasının Sıcak Cephesi: Kobani".

ye devam ettiği ve Ayn el-Arap'ın tamamen düşmeye çok yaklaştığı bir noktada ABD, PYD'nin yardım çağrısına cevap vererek Ayn el-Arap'taki DAİŞ hedeflerine yoğun bir hava saldırısı başlatmıştır. ABD hava saldırılarıyla yetinmemiş, YPG'ye kargo uçakları aracılığıyla havadan silah yardımı da yapmıştır. Ayrıca Türkiye'nin Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne bağlı peşmerge güçlerine koridor açmasıyla Ayn el-Arap'a silahların girmesi temin edilmiştir. ABD ve peşmergenin yardımıyla sahadaki askeri gerçeklik DAİŞ aleyhine dönmüş ve bir süre sonra örgüt Ayn el-Arap ve köylerinden neredeyse tamamen çıkartılmıştır. Kobani deneyimi, ABD'nin YPG güçlerini Suriye'de DAİŞ ile mücadelede kara gücü haline getirebileceğini gösterirken, YPG için ise ABD hava kuvvetlerinin desteğinin önemini ortaya çıkarmıştır. Ardından Tel Abyad'da da bu ortaklık devam ettirilmiştir.⁷¹

PYD-YPG, ABD ve Esed rejimiyle kurduğu askeri angajmanlarla elde ettiği askeri üstünlüğü kullanarak Suriye'nin Haseke ve Rakka vilayetlerinde, Tel Abyad bölgesi de dahil olmak üzere ele geçirdiği bölgelerde muhalif Arap ve Türkmenlere yönelik tehcir politikası uygulayarak, demografik mühendislik çabasına girişmiştir. Köy yakma, ürün ve mallara el koyma, yargısız infaz ve toplu cezalandırma gibi savaş suçu olarak kabul edilecek eylemleriyle bölgenin demografik yapısını değiştirerek bölgeyi kendisi için yönetilebilir kılmak istemiştir. YPG'nin bu adımları Uluslararası Af Örgütü (Amnesty International) ve Suriye İnsan Hakları Ağı (Syrian Network for Human Rights) gibi muteber örgütler tarafından uydu görüntüleri de kullanılarak raporlaştırılmış ve ABD'nin YPG'nin işlediği savaş suçlarını görmezden gelme eğilimine yönelik ciddi eleştiriler dile getirilmiştir.⁷²

ABD, Suriye krizinin başından beri Suriye muhalefetine şüpheyle yaklaşmış ve bazı grupları sakıncalı addederek ihtiyaç duydukları askeri desteği vermek bir yana, bu desteği vermek isteyen aktörlere de aktif bir şekilde engel olmaya çalışmıştır. Daha önce bizzat ABD Başkanı Obama tarafından ilan edilen kırmızı çizgilerin defalarca çiğnenmesi durumunda bile müdahale seçeneğini tercih etmeyen ABD, Ayn el-Arap'ın DAİŞ tarafından ele geçirilmesi ile birlikte uluslararası koalisyonu kurup Suriye ve Irak'ta DAİŞ'e ve zaman zaman Suriyeli muhaliflere yönelik hava saldırılarına başlamıştır.⁷³ 2015 Haziran ayına kadar ABD liderliğinde DAİŞ ile mücadele için oluşturulmuş koalisyonun Suriye'de gerçekleştirdiği 1.774 hava saldırısının 1.200'ünün DAİŞ ile YPG'nin çatıştığı bölgelerde olduğu görülmektedir. Ayn el-Arap'ta 943, Haseke ve Tel Abyad hattında ise 244 hava saldırısında DAİŞ'e ait hedefler vurulmuştur.⁷⁴ DAİŞ'in muhaliflerle çatıştığı bölgelerin hedef alınmaması, bu noktalara lojistik hatlar kurarak destek ulaştırmasına

71. Can Acun, "Kuzey Suriye'de PYD Kuşağı", *SETA Perspektif*, Haziran 2015.

72. "Syria: US Ally's Razing of Villages Amounts to War Crimes", Amnesty International, 13 Ekim 2015.

73. Ufuk Ulutaş, "5 Soru: Suriye'nin Kuzeyindeki Son Gelişmeler", SETA Yorum, 22 Haziran 2015.

74. "ABD'nin Suriye'deki Önceliği PYD Güçlerine Destek", Anadolu Ajansı, 23 Haziran 2015.

müdahale edilmemesi adeta DAİŞ'i muhaliflere yönlendiren bilinçli ve seçici bir bombardıman olduğunu da göstermektedir.⁷⁵

ABD, DAİŞ'e karşı giriştiği mücadelede araçsallaştırdığı ve sahada kara gücü haline getirdiği PKK'nın Suriye kolu olan PYD'nin askeri gücü YPG ile DAİŞ'e karşı mücadele etmek istemektedir. Daha önce Ayn el-Arap'ta temellerinin atıldığı bu askeri angajmanda Türkiye'nin Suriye sınırında Haseke-Kamışlı'dan Afrine kadar olan hattın PYD ve onun silahlı gücü olan YPG kontrolüne bırakılmasının amaçlandığı görülmektedir. ABD'nin yoğun desteğiyle Tel Abyad'ın YPG güçlerince ele geçirilmesiyle birlikte Cezire-Kobani kantonları birleştirilmiş ve sınır hattındaki 400 kilometrelik bölge YPG'nin kontrolüne geçmiştir. Bu kazanımların ardından ise YPG için Afrin ile Ayn el-Arap arasındaki 110 kilometrelik Cerablus-Azez hattı öncelikli hedef haline gelmiştir. Ancak Türkiye'nin kararlı bir şekilde YPG'nin Fırat'ın batı kıyısına geçmesine izin vermeyeceğini deklare etmesi, YPG'nin bu yöndeki girişimlerine karşı askeri müdahalede bulunması Amerika'ya da geri adım attırılmış ve bu hatta Türkiye ile birlikte hareket edilmesi hususunda bir mutabakat oluşmuştur.⁷⁶

Ancak, ABD bölgenin DAİŞ'ten arındırılmasına yönelik Türkiye'nin desteklediği muhalif unsurlara bölgede yeterli desteği vermekte isteksiz görünürken, Türkiye'yi de yavaşlatmaya çalışan adımlar atmaktadır. YPG-SDG ise Türkiye'nin Fırat'ın batı yakasına yönelik ilan ettiği kırmızı çizgiyi Cerablus üzerinden delemeyeceğini görünce daha güneyde harekete geçerek 23 Aralık 2015 tarihinde Doğu Halep'le Rakka'yı birbirine bağlayan hat üzerindeki Tişrin Barajı'nı özgürleştirme operasyonunu başlattığını duyurmuştur. Fırat üzerinde bulunan baraj, DAİŞ açısından önemli bir enerji kaynağı olmasının yanında, Doğu Halep'teki kontrol altında tuttuğu bölgelerle Rakka'daki merkezleri arasındaki bağlantıyı sağlayan bir geçiş koridoru özelliği taşımaktadır. Doğu hattı Haseke'den batıdaki Ayn el-Arap'a büyük konvoylarla askeri sevkiyat yaptığı gözlemlenen YPG-SDG güçleri, ABD'nin çok yoğun hava bombardımanı desteğinde Tişrin Barajı'na doğru ilerleyerek Sarrin'in güneyindeki DAİŞ kuvvetlerinin çekilmesiyle bölgeyi ele geçirmiştir. DAİŞ Tel Abyad'taki duruma benzer şekilde ciddi bir direniş göstermeden çekilmeyi tercih etmiştir.

Halep'in doğusundaki Fırat Nehri üzerinde büyük bir baraj olan Tişrin, Halep'in doğusuyla Rakka'yı birleştiren önemli bir geçiş noktası olarak da ön plana çıkmaktadır. Doğu Halep'teki en önemli yerleşim yerlerinden biri olan Menbic'e oldukça yakın olan Tişrin Barajı, aynı zamanda bölge için önemli bir enerji merkezidir. Daha önce DAİŞ'in ele geçirdiği barajdan elde edilen enerjiyi kullandığı ve Halep civarındaki Esed rejimine ait bölgelere uzanan elektrik hatlarından da enerji

75. "ABD'nin Suriye'deki Önceliği PYD Güçlerine Destek".

76. Can Acun, "Kuzey Suriye'de PYD Kuşağı", *SETA Perspektif*, Haziran 2015.

sattığı değerlendirilmektedir.⁷⁷ Suriye'nin kuzeyindeki dengeler açısından büyük bir öneme sahip olan stratejik Tışrin Barajı'nın YPG-SDG'nin eline geçmiş olması önemlidir. Bu bölge YPG'nin Fırat'ın batı yakasına geçme ve nihayetinde Afrin ile diğer kantonları birleştirme stratejisi için son derece hayati bir konuma sahiptir.⁷⁸

Bundan önce ise ABD, YPG ile kurduğu taktiksel ortaklıktan vazgeçmemiş, farklı formlarla ilişkisini perdeleyerek de olsa sürdürmeyi tercih etmiştir. Bu bağlamda YPG'nin domine ettiği silahlı yapılanmalar tarafından 11 Ekim 2015 tarihinde "Suriye Demokratik Güçleri" (SDG) isimli bir ittifak kurulmuştur. Haseke'de sadece iki saat süren bir toplantının ardından kuruluşu ilan edilen SDG yapılanmasını YPG/YPJ ile birlikte Süryani Askeri Konseyi, Ceyşü'l Suvar, Liva Suvar Rakka, Liva el Tahrir ve El Sanadid oluşturmaktadır. Özgür Suriye Ordusu'na (ÖSO) bağlı olan Ceyşü'l Suvar'ın alt yapılanmaları şunlardır: Liva el-Selacike, Kataib Şems el-Şamal, Cebhet el-Akrad, 99'uncu Piyade Tugayı, Liva Şuheda el-Atarib ve Liva Sultan Selim. SDG yapılanmasında kuvvet ve güç dağılımı açısından YPG ve YPJ ağırlıktadır.

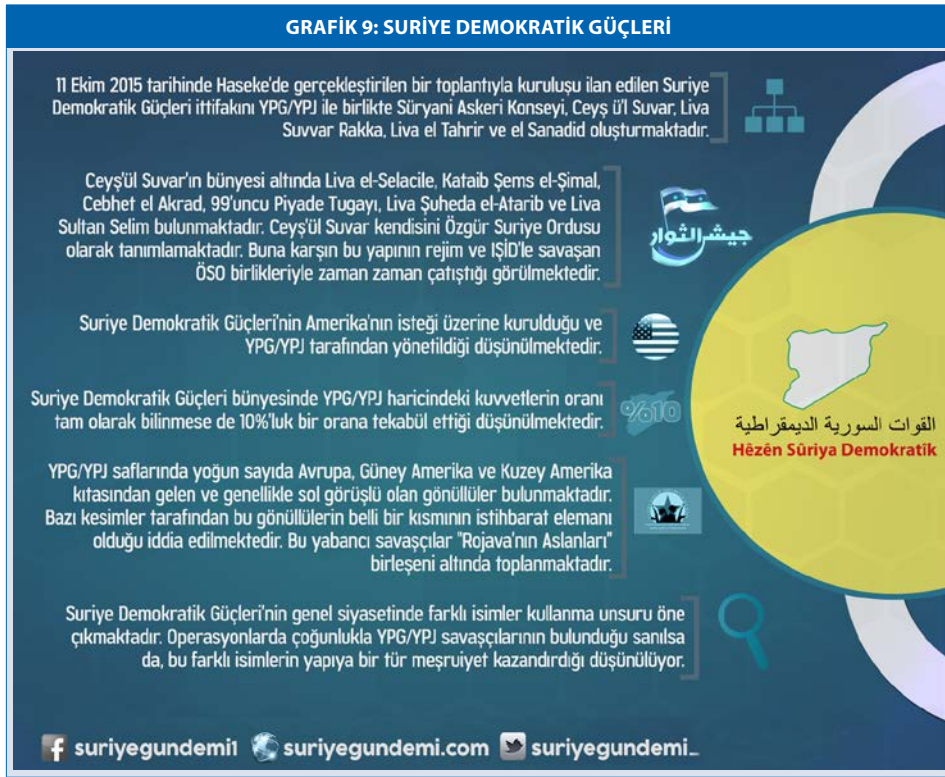
DAİŞ ile mücadeleyi ve demokratik öz yönetimi hedeflediklerini vurgulayan açıklamalarında mevcut askeri ve siyasi şartların böyle bir adımı gerektirdiği belirtilmektedir. Kuzey Suriye'de etkin olan PKK'nın Suriye kolu PYD, silahlı yapılanması YPG ve YPJ'nin daha önce Süryani Askeri Konseyi'ne bağlı Sutoro milislerini eğittiği ve akabinde ise milislerin YPG'ye katıldığı bilinmektedir. Bu durumda temel amaç ve hedefleri açısından TEV-DEM (Demokratik Toplum Hareketi) ile arasında benzerlik bulunan SDG asıl itibarıyla daha önce kurulan resmi siyasi yapılanmaların askeri düzeydeki faaliyetlerinin resmiyete kavuşmuş halidir. PYD/YPG'nin güç olarak ağırlıkta olduğu bu yapılanmalarda ise Liva el-Selacike ve Liva Sultan Selim gibi makyaj unsuru olarak kullanılan Türkmen gruplar da bulunmaktadır.

ABD'nin Suriye'de bulunan bazı silahlı yapılanmalara silah ve mühimmat desteğinin ardından PYD eş başkanı Salih Müslim açıklama yaparak bu desteğin kendilerine geldiğini söylemiştir. Ancak bu açıklamadan sonra YPG sözcüsü Redur Halil 15 Ekim 2015 tarihinde ayrı bir açıklamada bulunarak, Müslim tarafından beyan edilenlerin sadece PYD'yi bağladığını ve askeri meselelerle alakası olmadığını söylemiştir.⁷⁹ TEV-DEM örneğinde siyasi olarak zaten bir ittifak kuran yukarıdaki yapılanmaların şimdi ise SDG çatısı altında askeri güçlerini birleştirmesi, gerçek anlamda bir ayrışmanın olmadığı anlamına gelmektedir.

77. YPG temsilcileri ve Esed rejimi arasındaki ticari ilişkileri ve YPG'nin kontrolü altına bulunan petrol kuyuları ve tesislerinin Esed rejimiyle ortak çıkarlar çerçevesinde işletildiğini gösteren belge için bakınız: Ek 2.

78. "SDG-YPG'den Tışrin Barajı Operasyonu", Suriye Gündemi, 26 Aralık 2015.

79. Salih Müslim'in açıklamalarının Redur Halil tarafından sert bir şekilde yalanlanıp eleştirilmesi PYD-YPG içinde bir anlaşmazlık yaşandığı izlenimini yaratmıştır. Bu mesele, KCK/PKK ve siyasi yapılanması olan HDP'nin arasında zaman zaman yaşanan anlaşmazlıkları hatırlatmaktadır. Son dönemde oluşan genel izlenim YPG liderliğinin PYD liderliğinden daha etkili olduğunun ve Salih Müslim'in daha sembolik bir güce sahip olduğunun emarelerini göstermektedir.

ABD'nin silah yardımının gündeme gelmesiyle birlikte YPG'nin çatışmalarında ve terör faaliyetlerinde kullandığı silahlar hakkında bilgiler de ortaya çıkmıştır. Rus yapımı AK-47 (Kalaşnikof), Doçka (Degtyaryova-Shpagina Krupnokaliberny, DShK) olarak adlandırılan ağır makineli tüfek, normalde piyade makineli tüfeği olan ancak sehpa üzerinde ağır makineli tüfek olarak da kullanılabilen PKS (Pulemyot Kalaşnikova Stankoviy) silahlarının çok yoğun bir şekilde YPG envanterinde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca yine Rus yapımı olan RPG tank-savar/roketatar da YPG tarafından kullanılmaktadır. YPG'nin elinde çok sayıda el yapımı patlayıcı bulunmaktadır. YPG'nin sahip olduğu bu silahları PKK'nın da kullandığı gerçeğiyle birlikte, PKK ile YPG arasında sadece yapısal yönden değil, terör saldırıları ve taktikleri açısından da ciddi bir paralellik olduğu görülmektedir. PKK Türkiye'de "devrimci halk savaşı" adı altında kent merkezlerine gerçekleştirdiği terör faaliyetlerinde YPG'nin hem silah envanterinden hem de savaş deneyiminden yararlanmaktadır.

Suriye rejimi tarafından bazı bölgelerde YPG güçlerine bırakılan birtakım tank modelleri de mevcuttur. Silah konusunda en önemli husus ise, YPG'nin elinde az sayıda da olsa TOW⁸⁰ güdümlü tanksavar füze sistemlerinin de bulun-

80. "Tube Launched-Optically Tracked-Wire Command Link Guided" açıklamasının baş harflerinden TOW kısaltması oluşmaktadır.

masıdır. Yerel kaynaklara göre ABD'nin YPG'ye şimdiye kadar 120 ton silah ve mühimmat desteğinde bulunduğu belirtilmektedir.⁸¹ Ayn el-Arap çatışması esnasında da DAİŞ ile mücadele için kullanılması öngörülen 24 ton silah ve mühimmat yardımı yapıldığı bildirilmiştir.⁸²

ABD'nin YPG-SDG'ye yapmış olduğu silah yardımları Türkiye ve Suriyeli muhalifler tarafından sert bir şekilde eleştirilmekle birlikte, Rusya'nın 30 Eylül 2015'te fiilen aktif bir şekilde Suriye savaşına dahil olması ABD'nin Suriye siyasetinde de değişime neden olmuştur. Nitekim Başkan Obama'nın talimatıyla ABD ordusuna bağlı özel kuvvetler, YPG-SDG'ye doğrudan operasyonel danışma hizmeti sunmak için sahaya gönderilmiştir. Sayıları 50'den az olan ABD özel kuvvetler askerinin temel görevinin SDG'lileri eğitmek, desteklemek ve onlara tavsiyelerde bulunmak olduğu bildirilmiştir. ABD'nin bu adımı, Suriye'deki DAİŞ noktalarına bombardımanların başlaması sonrasında ciddi bir siyasi değişiklik olarak algılanmıştır.⁸³ Yine Başkan Obama'nın DAİŞ ile Mücadele Özel Temsilcisi Brett McGurk Ayn el-Arap'a giderek PYD ve YPG'li yöneticilerle görüşmüştür.⁸⁴

ABD, PYD'nin kontrol ettiği bölgelerde bu süreçte iki askeri üs inşa etmiştir. Temmuz 2016'da Ayn el-Arap'ın güneyinde ki üssün inşası tamamlanırken, Haseke yakınlarındaki Rumeylan üssü de faaliyete geçirilmiştir. Nitekim Eylül 2016'da ise, Ayn el-Arap'taki üs kullanıma açılmıştır. ABD'nin silah ve mühimmat yardımları son zamanlarda tekrar gündeme gelmektedir. Buna göre *New York Times*'de yayımlanan bir makalede ABD, YPG/SDG'ye şimdiye kadar 350 civarında sevkiyat yapıldığı aktarılmaktadır.⁸⁵ Bunun dışında Tel Abyad'da kayda değer gelişmeler yaşanmıştır. Eylül 2016'da PYD/YPG kontrolündeki kentin bazı binalarına YPG'li teröristler tarafından ABD bayrakları asılmıştır. Söz konusu bu gelişme, YPG'nin ABD bayraklarını olası bir Türkiye operasyonundan korunmak için astığı yönünde değerlendirilmektedir. Bu olayla alakalı tatmin edici bir açıklama yapılmamıştır. Cumhurbaşkanı Erdoğan ise BM Genel Kurulu sebebiyle ABD'ye yapmış olduğu ziyaretler kapsamında ABD'nin Ayn el-Arap yakınlarındaki üsse silah ve mühimmat sevkiyatı yapmasını eleştirmiştir.⁸⁶

DAİŞ'le mücadele için ABD'nin kendi müttefikleri ve destekledikleri ılımlı muhalif yapılanmalardan ziyade terör örgütlerini kullanmasının özellikle Türkiye-ABD ilişkilerini etkilemesi beklenmektedir.

81. "Turkey Slams U.S. Over Reported Weapons Supply to Syria Kurds", *Military Times*, 14 Ekim 2015.

82. "US Drops Weapons and Ammunition to Help Kurdish Fighters in Kobani", *The Guardian*, 20 Ekim 2015.

83. "In Policy Shift, Obama to Send U.S. Special Forces to Syria", Reuters, 31 Ekim 2015.

84. "Obama'nın Özel Temsilcisi Kobani'de!", *Milliyet*, 1 Şubat 2016.

85. Eric Schmitt, "Obama Administration Considers Arming Syrian Kurds Against ISIS", *New York Times*, 21 Eylül 2016.

86. "Erdoğan: ABD uçakları Kobani'ye iki uçak silah indirdi", BBC Türkçe, 23 Eylül 2016.

Rusya'nın Suriye'deki bazı noktalara hava saldırıları düzenlemesiyle birlikte, PYD bu gelişmeyi fırsata çevirebilmek adına bazı siyasi adımlar atmaya çalışmıştır. Saldırıların başlamasından sonra, muhtemelen daha önce de başlayan PYD-Moskova görüşmeleri hızlandırılmaya çalışılmış ve PYD'nin Moskova'da bir ofis açma düşüncesi de daha açık bir şekilde ifade edilmişti. Bu minvalde kayda geçen görüşmeler arasında, 11 Ekim 2015'te Salih Müslim ve Rusya Ortadoğu İlişkilerinden Sorumlu Dışişleri Bakan Yardımcısı Mikhail Bogdanov'un Paris'te bir araya gelmesi ve ayrıca Asya Abdullah'ın Kobani kantonu temsilcileri ile birlikte yine Bogdanov ile bu sefer Moskova'da bir görüşme gerçekleştirmesi bulunmaktadır.⁸⁷

PYD-Rusya işbirliği hususunda başka emareler de vardır. Rusya'nın Afrin'in doğusunda bulunan bazı noktalarda muhaliflere gerçekleştirdiği hava saldırıları sonucu PYD dört köyde ilerleme kaydetmiştir. Rusya'nın PYD kontrolündeki bölgelere yaklaşık 5 ton civarında hafif silah yardımı yaptığı iddiaları da bu ilişkileri güçlendirecek faktörler olarak değerlendirilmelidir.⁸⁸ Son olarak, Moskova'da 10 Şubat 2016 tarihinde düzenlenen ve HDP Milletvekili Felekas Uca'nın da katıldığı bir etkinlikte, PYD Moskova temsilciliğini açmış ve temsilci olarak Abdüsselam Ali belirlenmiştir.⁸⁹

YPG, kontrol altında tuttuğu Afrin ile birlikte, muhaliflerin ve DAİŞ'in kontrolü altındaki Fırat Nehri'ne kadar olan Bab, Menbic, Rai ve Cerablus'un içinde olduğu bölgeyi ele geçirmeyi ve Türkiye sınırı boyunca coğrafi olarak bütünlük arz eden bir kuşağı idare altına almayı amaçlamaktadır. YPG ayrıca HPG ile birlikte hareket ederek Yarubiye-Rabia sınır hattından Sincar'ı da içine alacak ölçekte Irak'ta da etkin olmaya çalışmaktadır. Ancak YPG'nin askeri yeterliliği, planlarını karşılamaktan uzaktır ve ciddi kısıtları içinde barındırmaktadır. YPG, merkez üssü olan Cezire ve Haseke'nin bir kısmını Esed güçleri, Şebbihalar ve Şii milislerle paylaşmaya devam etmektedir. Burada Şammar aşireti başta olmak üzere yoğun bir Arap nüfus da vardır. Yine Afrin, Kobani ve Cezire'de muhalif Kürtlerin oluşturduğu ve Suriye Kürt Ulusal Konseyi (KUK) oluşumuyla temsil edilen ciddi bir hareket de mevcuttur. PYD, Arap ve Türkmenlerden önce muhalif yüz binlerce Kürdü de Irak ve Türkiye'ye sürgün etmiştir. Bu Kürtler IKYB'de KDP'nin desteğiyle örgütlenmekte ve PYD'ye karşı mücadele etmektedirler.

PYD'nin askeri açıdan yeterliliği de bir diğer tartışma konusudur. YPG güçlerinin kahir ekseriyeti savaş tecrübesi olmayan az eğitilmiş 16-20 yaş arası gençlerden oluşmaktadır. Suriye'nin kuzeyinde kontrol ettiği alan genişlerken

87. PYD, yapılan görüşmeler sonucunda Şubat 2016'da Moskova'da bir ofis açmıştır. Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Rusya Devlet Başkanı Putin arasında 09 Ağustos 2016 tarihinde gerçekleşen görüşmede bu mesele de gündeme gelmiş, neticesinde bu ofisin akıbeti hakkında değerlendirme yapılacağı Rusya tarafından belirtilmiştir.

88. "Rusya'dan PYD'ye 5 Ton Silah", NTV, 2 Aralık 2015.

89. "Syrian Terror Group Opens Moscow Office", Anadolu Ajansı, 11 Şubat 2016

YPG bu bölgelerde konuşlandırılacak asker sıkıntısı çekmekte ve zorunlu sila-haltına alma uygulaması yapmaya çalışmaktadır. Ayn el-Arap kuşatması örneğinde olduğu gibi ABD hava desteğinden mahrum bir YPG'nin askeri açıdan ciddi kısıtlara sahip olabileceği anlaşılmaktadır. Ayrıca DAİŞ'in, Tel Abyad'da düzenlediği son saldırılarda yine çok kolay bir şekilde Ayn el-Arap merkezine girerek YPG'ye ağır kayıplar verdirmiş olması da YPG'nin askeri zafiyetlerini bir kez daha göstermiştir.⁹⁰

REJİM-YPG ÇATIŞMASI

2011 yılında başlayan Suriye devrimi ile birlikte karşılıklı çıkar üzerine askeri ve siyasi angajman kuran Suriye rejimi ve PYD'nin mevcut ilişki dinamiği 2016 yılı itibarıyla büyük meydan okumalarla sarsılmaya başlandı.

PYD'nin her geçen gün daha fazla ABD ile birlikte hareket etmesi ve ABD'den aldığı destekle birlikte görece rejimin de zayıflamasından yararlanarak daha fazla alan kazanma çabası tarafları karşı karşıya getirmeye başladı. Özellikle PYD ve ona müzahir grupların Federasyon ilan etmek istemesi ve Haseki kent merkezi ile Kamışlı'da bulunan rejime ait askeri güçleri bölgeden çıkartma isteği gerginliğin sıcak çatışmalara dönüşmesine neden oldu. Savaşın başından beri zaman zaman yaşanan ufak çaplı sürtüşmeler haricinde, Haseki ve Kamışlı şehirlerinde bir arada varlığını sürdüren rejim ve YPG güçleri, genellikle aralarında cereyan eden çatışmaları sınırlı tutmayı başaramamıştı. Ancak, Ağustos 2016'da yaşanan çatışmalarda ilk kez rejim güçleri savaş uçaklarıyla YPG kontrolündeki bölgelere yönelik hava bombardımanı gerçekleştirdi ve her iki taraf da ağır silahları kullanmaktan çekinmedi.

REJİM VE YPG ARASINDA DAHA ÖNCEKİ GERİLİMLER

2013 Ocak ve Nisan aylarında, 2014 Aralık ve 2015 Haziran, Kamışlı-Haseki hattında rejime bağlı güçlerle YPG arasında bazı izole çatışmalar yaşandı. Ama her defasında bu çatışmalar sınırlı kalırken, başka bölgelerde rejim ve YPG'nin işbirliğine sorun teşkil etmedi. 2015 Aralık ayında Kamışlı çevresinde, YPG ve rejime yakın Asuri Hristiyanların oluşturduğu Sootoro milisleri arasında ufak çaplı çatışmalar yaşansa da, bu saldırılar da kısa sürede yapılan ateşkesle durduruldu. 2016 yılının Nisan ayındaki rejimle YPG arasında Kamışlı'da meydana gelen ve rejimin 22 askerini kaybedip 40 askerinin YPG tarafından ele geçirildiği, YPG'nin ise 20 mensubunu yitirdiği çatışmalar, büyümeden sona erdirilmişti.⁹¹ Ancak Ağustos 2016'da yaşanan çatışmaların ölçeği Rejim/YPG

90. "DAİŞ Ayn el-Arabi'yi İçerideki Uyuyan Hücreleriyle Vurdu", Anadolu Ajansı, 25 Haziran 2015.

91. "Kamışlı'da rejim-YPG çatışması", Al Jazeera Türk, 20 Nisan 2016.

arasında var olan askeri angajmana nokta koyacak nitelikte oldu. Haseki şehir merkezinde 17 Ağustos 2016'da rejime yakın kaynaklar, YPG'ye bağlı Asayiş güçlerinin Suriye ordusuna mensup bazı kişileri tutukladığı gerekçesiyle gerginlik şehir merkezindeki bazı bölgelerde çatışmaya dönüştü. YPG ve rejim güçleri şehre takviye birlikler yollamaya başladı. Çatışmalar Doğu Neşva, Tel Hacer ve Guveyran'da yoğunlaştı. Rejime bağlı uçaklar ilk kez şehirdeki YPG kontrolündeki bölgeleri vurmaya başladı. Rejim uçakları el-Kalasat ve Tel Baydar üssünü vururken, rejime yakın kaynaklar hava saldırılarının ardından YPG'nin Tel Baydar üssünü boşalttığını ve saldırılarında Asayiş komutanlarından Munir Muhammed ve Asayiş genel komutanı Levend'i öldürdüklerini duyurdu. Ancak YPG'nin havadan vurulması sonrasında ABD'nin sert bir şekilde rejimi hedef alması ve ABD hava kuvvetlerinin bölgede rejim uçaklarını durdurmaya yönelik hava manevraları yapması sonrasında denge YPG lehine gelişti ve nihayetinde varılan anlaşma sonrasında rejim geri adım atarken Haseki kent merkezinin askeri kontrolü YPG'ye geçti. Nihayetinde ABD'nin desteği ile YPG yerel bir kazanım elde etmiş gözükse de YPG'nin rejim unsurlarıyla yaşadığı çatışmalar örgütün sahip olduğu askeri-siyasi angajmanların konjonktürel ve kırılğan olduğunu bir kez daha gösterirken, rejim unsurlarıyla orta ve uzun vadede ortak bir gelecek inşa edemeyecekleri gerçeğini de bir tez daha teyit etti.

YPG/SDG'NİN MENBİC OPERASYONU

Mayıs 2016'da Rakka'ya ABD destekli bir YPG-SDG saldırısının yapılacağı yönünde geniş çaplı bir medya kampanyası yürütülürken, bölgede "kuzey Rakka operasyonu" adlı bir taarruz ilan edildi. Saldırının ilk günlerinde kısmi ilerleme kaydedilse de DAİŞ'e bağlı güçler güçlü savunma hatları oluşturarak önemli bir direnç gösterirken, yapılan hazırlıklarında Rakka'nın alınmasına yönelik yeterli lojistiğe sahip olmadığı görülmüyordu. Bu sırada DAİŞ'in Azez-Mare hatında yeni bir saldırı dalgası başlatması üzerine, bölgede çok sayıda köy grubun kontrolüne geçti ve Mare kuşatma altına alındı. Bu gelişmenin yaşandığı bir süreçte ABD –Türkiye arasında yapılan görüşmeler ve ABD'nin Türkiye'ye verdiği taahhütler çerçevesinde Türkiye, YPG-SDG'nin Fırat'ın batısına geçme rezervini geçici olarak kaldırdı. Böyle bir zeminde kuzey Rakka operasyonu, bir anda hızlı bir manevrayla Menbic operasyonuna dönüştü. Ortaya çıkan emareler ABD-SDG/YPG koalisyonunun başından beri, Rakka yerine Menbic'i hedeflediğini gösteriyordu.

31 Mayıs'ta başlayan ve doğrudan Menbic'i hedefleyen operasyonda Tışrin Barajı'ndan üzerinden harekete geçen YPG-SDG güçleri, batı yönünde hızlı bir biçimde ilerleyerek DAİŞ kontrolündeki köyleri ve çiftlikleri ele geçirmeye başladı. Aynı anda daha kuzeydeki Karakozak'ta portatif amfibik köprülerle Fırat'ın batısına geçmeye başlayan YPG-SDG güçleri, kısa sürede bölgede pek çok mevziyi

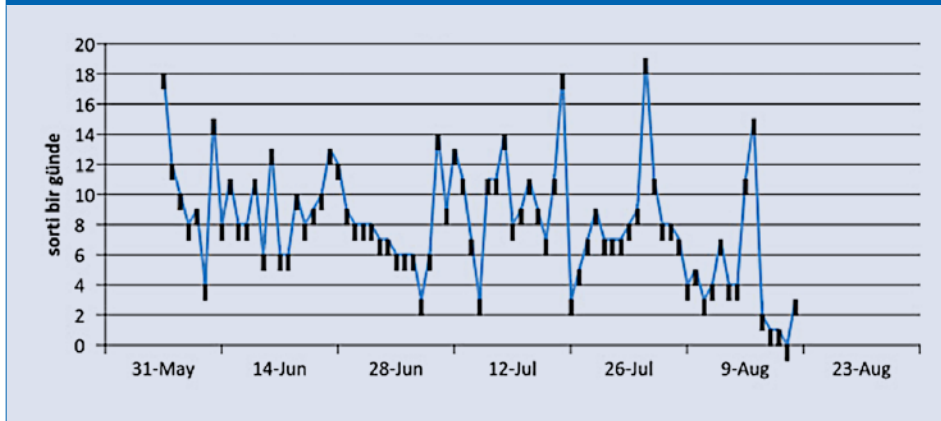
DAİŞ'ten aldı. ABD ve Uluslararası koalisyona bağlı uçakların yoğun bombardımanı altında kalan Menbic'in merkezinden 40 ila 50 bin sivilin ayrıldığı açıklandı. Düzenlenen hava saldırılarında yüzlerce sivil yaşamını yitirirken, şehir merkezinde süren çatışmalarda, siviller iki ateş arasında kaldı.⁹²

Yine 31 Mayıs'ta başlayan koalisyon destekli YPG-SDG taarruzunda, 105 köy ve çiftliğin yanı sıra, Menbic şehri neredeyse bütünüyle ele geçirildi. DAİŞ'in Halep'in doğusundaki en önemli merkezlerinden biri olan Menbic'in YPG-SDG tarafından ele geçirilmesi, kuşkusuz Suriye iç savaşında yeni bir aşamaya geçildiğini ortaya koyan kayda değer bir gelişme oldu. ABD liderliğindeki koalisyon güçlerinin günlük ortalama 15-20 hava saldırısıyla destek verdiği saldırıda, DAİŞ güçleri uzun süre direnmeye çalışsa da, 2 aydan biraz fazla bir sürede bölgeyi kaybetmek durumunda kaldı.

Silah, mühimmat ve istihbarat desteğinin yanı sıra Amerikalı özel kuvvetler de doğrudan çatışmalara müdahil olarak sahada SDG/YPG güçlerine destek verdi. Ancak Menbic'in DAİŞ'ten alınmasında ve YPG-SDG ilerleyişinde belirleyici olan yine hava desteği oldu.

Hem "CENTOM" hem de "Operation Inherent Resolve"un verilerine bakıldığında ABD öncülüğündeki koalisyonun sağladığı desteğin, YPG-SDG'nin DAİŞ'e karşı ilerleyişinde ne kadar yardımcı ve kritik olduğu anlaşılabilir. Mayıs'ın son haftasında koalisyon güçleri Menbic ve etrafındaki DAİŞ mevzilerini artan bir biçimde hedef almaya başladı. 16 Ağustos tarihinde Menbic'in YPG-SDG tarafından kontrol edilmesiyle sona eren operasyon 77 gün sürdü. Bu süre içerisinde ABD öncülüğündeki koalisyon güçleri Menbic ve etrafındaki DAİŞ mevzilerini hedef alan toplam 634 sorti gerçekleştirdi. Bu sortilerin 552'si DAİŞ'in lojistik birliği, 537'si Cephe hattı, 110 araç ve 14 kontrol ve komuta merkezi/noktasını hedef aldı.

GRAFİK 10: MENBİC OPERASYONU ESNASINDA KOALİSYON HAVA SALDIRILARI GÜNLÜK DAĞILIMI

92. "Koalisyon güçleri Münbiç'te sivilleri vurdu: 160 ölü", Anadolu Ajansı, 19 Temmuz 2016.

FIRAT KALKANI HAREKATI

Fetih Ordusu'nun Halep'e yöneldiği ve rejime karşı önemli ilerlemeler kaydettiği bir dönemde, Halep'in doğusundaki YPG-SDG ile DAİŞ arasında yaşanan çatışmalar, Türkiye sınır hattında kuzey Suriye bölgesinde, daha büyük meydan okumaların yaşanmasını beraberinde getirdi. YPG-SDG ABD'nin desteğiyle Fırat'ın batı yakasına geçerek Menbic'te kontrolü sağladıktan bir süre sonra batıya ve kuzeye doğru ilerlemeye çalıştı. Afrin bölgesinde yer alan YPG-SDG'nin varlığı, arada bulunan Bab şehrinin de ele geçirilmesiyle kuzey Suriye boyunca sahip olduğu kantonlar üzerinden toprak bütünlüğünü sağlayabilme potansiyeli ve Türkiye'de PKK ve DAİŞ menşeli artan terör saldırıları Türkiye'nin Fırat Kalkanı Harekatı'nı başlatmasını da beraberinde getirdi.⁹³

İlk aşamasında Suriye'nin Halep eyaletine bağlı Cerablus kentini DAİŞ unsurlarından arındırmak için başlatılan Fırat Kalkanı Operasyonu⁹⁴ Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) komutasında yürütülen, Suriyeli muhalif grupların da dahil olduğu askeri bir hareket olarak dizayn edildi. Fırat Kalkanı, TSK'ya bağlı kara ve hava kuvvetlerinin yanı sıra, Özel Kuvvetler ile Milli İstihbarat Teşkilatının çeşitli unsurlarının da operasyona iştirak ettiği Müşterek Özel Görev Kuvveti Türkiye'ye müzahir Suriyeli muhalif grupları desteklemektedir.⁹⁵ Harekat planlaması itibarıyla çeşitli aşamalarda oluşan Fırat Kalkanı ilk olarak Cerablus kent merkezi ile birlikte Sacır nehrine kadar olan kırsal bölgeler DAİŞ ve SDG/YPG unsurlarından

93. Türkiye resmi söylem olarak Fırat Kalkanı Harekatı'nı aşağıdaki şekilde tanımlamaktadır: "Türkiye'nin uluslararası hukuktan kaynaklanan hakları ve BM sözleşmesinin 51'inci maddesinde yer alan Meşru Müdafaa Hakkı ile BM'nin DAİŞ'le mücadeleye yönelik almış olduğu kararlar çerçevesinde sürdürülmektedir. Fırat Kalkanı Harekatı temel olarak bölgenin terör örgütlerinden temizlenmesi ve hudut güvenliğinin artırılmasına katkı sağlanarak, aynı zamanda Suriye'nin toprak bütünlüğünün öncelemleri ve desteklenmesi hedeflenmektedir".

94. Fırat Kalkanı Harekatı 24 Ağustos gecesi saat 04.00 itibarıyla başlamıştır. Harekat ilk aşamasında Fırtına obüsleri ve çok namlulu roketatarlarla DAİŞ'e bağlı düşman unsurlar vurulmaya başlanmıştır. Ardından TSK ve koalisyon güçlerine ait hava unsurlarıyla DAİŞ mevzileri bombalanarak, örgüt unsurları yumuşatılmış ardından Kara Kuvvetleri'ne ait 16 ana muharebe tankı ile 13 - 14 zırhlı muharebe aracı açılan koridorlar üzerinden muhalif güçlerle birlikte geçiş sağlamıştır. Bu birliklere TSK'nın özel kuvvetleri ve MİT'e bağlı özel birlikler eşlik etmiştir. Operasyon öncesinde istihbarat, keşif ve yol güvenliğini sağlamak üzere ÖKK ve MİT personeli bölgeye sızmış, küçük çaplı nokta operasyonlar da gerçekleştirilmiştir. Harekata ÖKK'dan 30'ar kişilik altı tim katılmıştır. Toplam katılan TSK personeli sayısının 450 civarındadır. Hava Kuvvetleri'ne ait bir E-7T havadan erken ihbar ve komuta kontrol (HEİK), bir KC-135R tanker uçağı ile bir arama - kurtarma uçağı (kuvvetle muhtemel CN-235M) da destek vermiştir.

95. Türkiye Fırat Kalkanı Harekatı için Sultan Murad Tugayı, Şamlılar Cephesi, Feylak eş-Şam, Ceyş el-Nasr, Ceyş el-Tahrir, Hamza Fırkası, Liva el-Mutasım, Nureddin Zengi Tugayı, 13. Tümen ve Liva Sukur el-Cebel'den oluşan muhalif unsurları uzun bir eğit-donat sürecinden geçirmiş, ardından mobilize etmiştir. Daha önce el-Rai'yi (Çobanbey) DAİŞ'ten temizlemek için oluşturulan Havar-Kilis Operasyon Odasında bulunmayan Nureddin Zengi Tugayı, 13. Tümen, Ceyş el-Nasr ve Feylak eş-Şam da Fırat Kalkanı Harekatına katılmışlardır. Harekatın ileriki merhalelerinde farklı gruplarda dahil olmuşlardır.

temizlenmiştir.⁹⁶ Ardından Azez-Cerablus arasındaki sınır hattının DAİŞ'ten arındırılmasına odaklanılmış nihayetinde ise Bab ve Menbic kentleri hedef alınmıştır.

Türkiye, uzun zamandır Azez-Cerablus arasındaki 90 kilometrelik hatta DAİŞ unsurlarını elimine edip, sınır hattını güvence altına alabilmek için çaba sarf etmekteydi. Azez ve el-Rai (Çobanbey) arasındaki hattın güvenliği DAİŞ unsurlarının bertaraf edilmesiyle oluşturulmuştur. Fırat Kalkanı Operasyonu ile birlikte Çobanbey-Cerablus arası da DAİŞ'ten temizlenerek sınır güvenliği temin edilmiştir. Fırat Kalkanı Harekatı henüz ilk ayını doldurmadan oldukça hızlı bir ilerleyiş gösterirken, Cerablus paketinin ele geçirilmesinin yanı sıra, Türkiye sınırını bütünüyle DAİŞ'ten arındırıp Çobanbey-Cerablus bağlantısını kurarak önemli bir merhale kaydetmiştir. DAİŞ muhaliflerin elinden alsın, sonra ABD DAİŞ'i bombalasin ve ardından da SDG/YPG DAİŞ'ten geri alsın denklemini Fırat Kalkanı Harekatı ile bozulmuştur. Şu ana kadar yaklaşık bin kilometre karelik bir alanın ele geçirildiği harekatta görece çok az bir kayıp verilerek ilerleyiş devam etmektedir.⁹⁷

İlk iki aşamanın ardından TSK ve müzahir Suriyeli grupların karşısında seçenek olarak Bab ve Menbic kentleri yer almaktadır. Ancak ABD'nin Türkiye'yi en azından bir süreliğine de olsa Menbic'e yönelik bir operasyon yapmama konusunda ikna ederek bu bölgeden YPG unsurlarının tamamen çekileceğine yönelik taahhüt vermesi, harekatta önceliğin Bab ve çevresine verilmesini sağlamıştır. Halep'in kuzey doğusunda bulunan Halep'in en büyük kenti olan Bab gerek coğrafik konumu (PYD'nin Afrin ile Ayn el-Arap bölgesinin arasında yer alıyor) demografik yapısı itibarıyla önem arz etmektedir. 2004 yılının nüfus sayımına göre ilçe genelinde yaklaşık 300 bin kişi yaşarken, onlardan 64 bin kişi merkezde bulunmaktaydı. Suriye devriminden bu yana nüfusu zaman zaman değişse de, an itibarıyla kent merkezinde 66 bin kişinin yaşadığı tahmin edilmektedir. Nüfusun çoğunluğu Arap Sünnilerden oluşurken Türkmen nüfus da barındırmaktadır. Bab kentinin DAİŞ'ten alınması SDG/YPG'nin bu hat üzerinden kantonları birleştirmesinin engellenmesi

96. Cerablus sahadaki tüm aktörler için büyük önem arz etmektedir. Kent, Fırat Nehri'nin batısında bulunması itibarıyla lojistik açıdan dikkate değerdir. Bununla birlikte Türkiye ile olan sınır kapısı, buraya yerleşecek olan Türkiye'nin desteklediği birliklere verilecek desteklerin ikmalini kolaylaştırmaktadır. Ayrıca Cerablus hattından güneybatıya doğru başlatılacak olası bir hareket batı cephesinde arkasına Fırat'ı aldığından ve kuzey cephesinde ise Türkiye olduğundan daha rahat gerçekleşebilecektir. Temmuz 2012'de Suriye muhalefетinin kontrolü altına giren Cerablus, 2013 yılının sonlarına doğru DAİŞ tarafından ele geçirilmiştir. Son olarak DAİŞ Tel Abyad'ı kaybettikten sonra dışarıya açılan tek kapı olarak sadece Cerablus'u elinde tutmuştur. Nitekim bu nedenden dolayı Cerablus sınır kapısı üzerinden kaçak yollardan geçiş yapmak isteyen birçok kişi Türkiye tarafından da tutuklanmıştır. PYD ise 2015 yılının ortalarında Cerablus'a yönelik bir taarruzda bulunarak bölgeyi kendi kontrolü altına almayı hedeflemiştir. Böylelikle Kuzey Suriye'de ilan ettiği kantonları birleştirmeyi de amaçlamıştır. Bu nedenle, PYD'nin kantonlarının birleşmemesi ve Türkiye'nin sınır hattında daha fazla tehlike oluşturmaması adına Cerablus büyük önem taşımaktadır.

97. Türk Silahlı Kuvvetlerine mensup şimdiye kadar 9 asker şehit olurken, 20 civarında asker de yaralanmıştır. Yine Türk ordusuna ait 7 tank ve 1 mayın temizleme aracı DAİŞ tarafından etkisiz hale getirildi ya da hasar gördü. Türkiye destekli muhaliflerdense şimdiye kadar 23 muhalif yaşamını yitirdi.

için önemli bir adım olacaktır. Ancak, Türkiye'nin DAİŞ ve PKK/PYD unsurlarından tamamen temizlenmiş 90 km boyuna, 40 km enine olan bir ölçekte hem siviller hem de mülteciler için bir güvenli bölgeyi askeri açıdan oluşturabilmesi adına Bab ile birlikte Menbic'in de kontrol altına alınması gerekmektedir. Türkiye, DAİŞ'i Kuzey Suriye denkleminde tamamen çıkartabilmek ve PKK'nın bölgedeki kantonlarını birleştirmesi engelleyebilmek adına Menbic ve Bab kentleri de dahil yaklaşık 4 bin kilometre karelik bir alanın özgürleştirilmesi hedeflenmektedir.

YPG'NİN ANTI-TANK SİLAH KULLANIMI

YPG tarafından muhaliflere karşı kullanıldığı bilinen anti-tank füzelerin sayısı çok az olmakla beraber bu füzelerin rejimin envanterinde bulunan Konkurs ve Kornet füzeleri olduğu görülmektedir. YPG'nin eline ayrıca birkaç tane eski model Milan füzesi geçtiği bilinmektedir.⁹⁸ Alman sol partisi "Die Linke" parlamenti Jan van Aken'in 2014 Ocak ayında Kamışlı'da YPG birliklerini ziyaretinde kendisine söz konusu eski Milan füzeleri gösterildi. YPG'nin verdiği bilgilere göre bu eski model Milan füzeleri muhaliflerle olan savaşta elde edilmişti. Muhaliflerin ise muhtemelen bu anti-tank füzelerini rejimden ele geçirdikleri düşünülmektedir. 1978 senesinde Fransa'nın Suriye rejimine 4400 eski model Milan anti-tank füzesi verdiği bilinmektedir.⁹⁹

Irak'taki savaş esnasında Alman devleti Peşmerge güçlerini DAİŞ'e karşı destekleme ve silah sevkiyatı yapma kararı aldı. Bu kararın ardından yoğun silah sevkiyatları arasında Milan anti-tank füzeleri öne çıkıyordu. Yeni model Milan füzeleri Peşmerge güçlerine teslim edilmişti ve kullanımı için Peşmerge güçlerinden belli sayıda asker, Irak ve Almanya'da eğitilmişti. Alman hükümeti parlamentoda her ne kadar bu silahların üçüncü ellerin eline geçmesini engellemek için azami tedbirler alınacağını söylese de, yeni model Milan anti-tank füzelerinin YPG ve PKK'nın da eline geçtiği rapor edilmiştir. Bazı iddialara göre Peşmerge güçlerinin Milan füzelerini YPG ve PKK'ya sattığı öne sürülse de, Almanya'nın bizzat YPG ve PKK'ya bu füzeleri verdiği de iddia edilmektedir. YPG'nin Suriye'den paylaştığı videolarda ve resimlerde yeni model Milan füzeleri kullandığı görülmektedir. YPG'nin bu füzelerin kullanımı için gerekli olan eğitimi nereden aldığı ise bilinmemektedir. Türkiye'de Adana'da bir çöplükte bulunan çok sayıda Milan füzesi kartuşları ise, bu anti-tank füzelerin PKK'nın eline geçtiği ve bunların Türkiye'ye sokulduğu noktasındaki verileri tasdikler niteliktedir.

PKK geçtiğimiz dönemlerde Uludere'deki Türk askeri üssüne yaptığı saldırının videosunu yayınladı. Bu videoda bir anti-tank füzesinin kullanıldığı görülmekte-

98. "YPG ve Anti-Tank Saldırıları", Suriye Gündemi, 06 Eylül 2016.

99. "YPG ve Anti-Tank Saldırıları", Suriye Gündemi, 06 Eylül 2016.

dir. Video analizi sonucu kullanılan füzenin ya Konkurs ya da Kornet olmasının muhtemel olduğu anlaşıyor. PKK'nın bu bölgeye anti-tank füzesini ise muhtemelen Suriye el-Malikiye tarafından getirdiği düşünülüyor. Bu anti-tank füzesinin ana kaynağı bilinmese de rejimin YPG'ye verdiği anti-tank füzelerinden olabileceği düşünülmektedir. Diğer ihtimaller ise kara borsadan veya yurtdışı güçlerinden temin edilmiş ya da savaşta diğer gruplardan ele geçirilmiş olmasıdır.

PKK tarafından ayrıca Şırnak üs bölgesinde bir Türk tankı Alman yapımı Milan füzesi tarafından vurulmuştur. Burada kullanılan Milan füzesinin ne yollarla YPG'ye ve oradan PKK'ya geçtiği, konuya dair iddialarla yukarıda açıklanmaya çalışılmıştır.

Son olarak dikkat çeken husus ise Türkiye'nin başlattığı Fırat Kalkanı Operasyonu çerçevesinde YPG tarafından vurulan iki Türk tankıdır. Basına yansıyan bilgilere göre bir tank Kornet, diğer tank Milan füzesi ya da ikisi de Kornet füzesiyle vurulmuştur. YPG tarafından internet ortamında yayınlanan videoda bir tane Türk tankının anti-tank füzesi tarafından vurulma anı görülmektedir. Yapılan analiz sonucu kullanılan anti-tank füzesinin bir Kornet füzesi olduğu düşünülmektedir. Seyir halindeki füzenin titremesi ve düz uçmaması bir Milan füzesi olmadığını gösteriyor. Füzenin rengi ve seyir halindeki görüntüsü muhtemelen Kornet füzesi olduğuna işaret ediyor. Bu analiz basına yansıyan bilgilerle örtüşmektedir.

SONUÇ

PKK'nın Suriye yapılanması olarak faaliyet yürüten PYD, 2011 yılında başlayan Suriye devriminden yararlanmak istemiş, bu bağlamda karşılıklı çıkar zemininde Esed rejimiyle birlikte hareket etmeye başlamıştır. Rejimle kurduğu askeri angajman ve PKK'nın verdiği destekle oluşturduğu YPG güçleriyle, daha önce muhaliflerin safında yer alan Kürtleri tahakkümü altına alarak kanton yönetimleri ilan etmiş ve Suriye'nin kuzeyinde etki alanı oluşturan “silahlı devlet dışı bir aktör” konumuna gelmiştir. Kantonlarda PKK'nın esasen Türkiye'de uygulamak üzere teorik alt yapısını oluşturduğu öz yönetim modelini uygulamaya başlamış, başta muhalif Kürtler olmak üzere mutlak otorite tesis etmeye çalışarak kendisi dışında hiçbir unsura yaşam hakkı vermeyen bir siyaset yürütmüştür. DAİŞ'in Suriye'deki varlığından istifade ederek ABD'nin DAİŞ'e karşı verdiği mücadelede kendisini kullanışlı bir aktör olarak sunmuş, bu sayede sahip olduğu kantonları birleştirme çabası içerisine girmiştir. Rusya'nın savaşa dahil olmasından sonra ABD ile kurduğu ilişkinin bir benzerini Rusya ile de tesis etmeye yönelik mak-yavelist adımlar atmıştır.

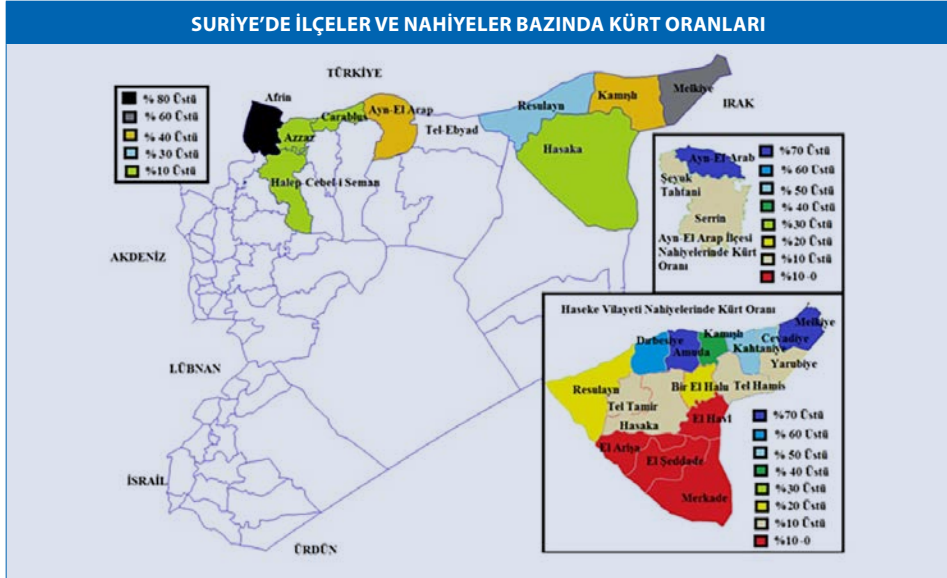
PYD, bölgeye dair ihtiraslarını gerçekleştirebilmek adına Esed rejimi, ABD ve Rusya ile taktik ilişkiler içerisine girerek Kuzey Suriye'de Arap ve Türkmenlerin yaşadığı bölgeleri de kontrol altına almaya çalışmakta ve Akdeniz'e kadar inebilecek bir kuşak oluşturma hedefiyle hareket etmektedir. Ele geçirdiği bölgelerde tehcir siyaseti güderek savaş suçlarına imza atmaktan çekinmemektedir. PKK'nın Türkiye'de çatışmazlık ortamına son vermesinin ardından, Türkiye'ye yönelik hasmane bir tutum içerisinde olmuş, PKK ve ilişkili diğer örgütler için bir üs işlevi görmeye başlamıştır.

PYD’nin “Rojava Devrimi” olarak adlandırdığı kuşağın bölgesel ihtiraslarına tezat teşkil edecek şekilde ciddi kırılğanlıkları da vardır. Tüm kuzey hattı Türkiye’nin kontrolünde olan PYD, merkez üssü olan Cezire ve Haseke’nin bir kısmını Esed güçleriyle paylaşmaya devam etmektedir. Burada Şammar aşireti başta olmak üzere yoğun bir Arap nüfus da vardır. Yine Afrin, Ayn el-Arap ve Cezire’de PYD’nin baskıcı siyasetine karşı muhalif Kürtlerin oluşturduğu ciddi siyasi hareketler de mevcuttur. IKYB’de KDP’nin desteğiyle PYD’ye muhalif Kürtlerden oluşturulmuş bir peşmerge birliği mevcuttur.

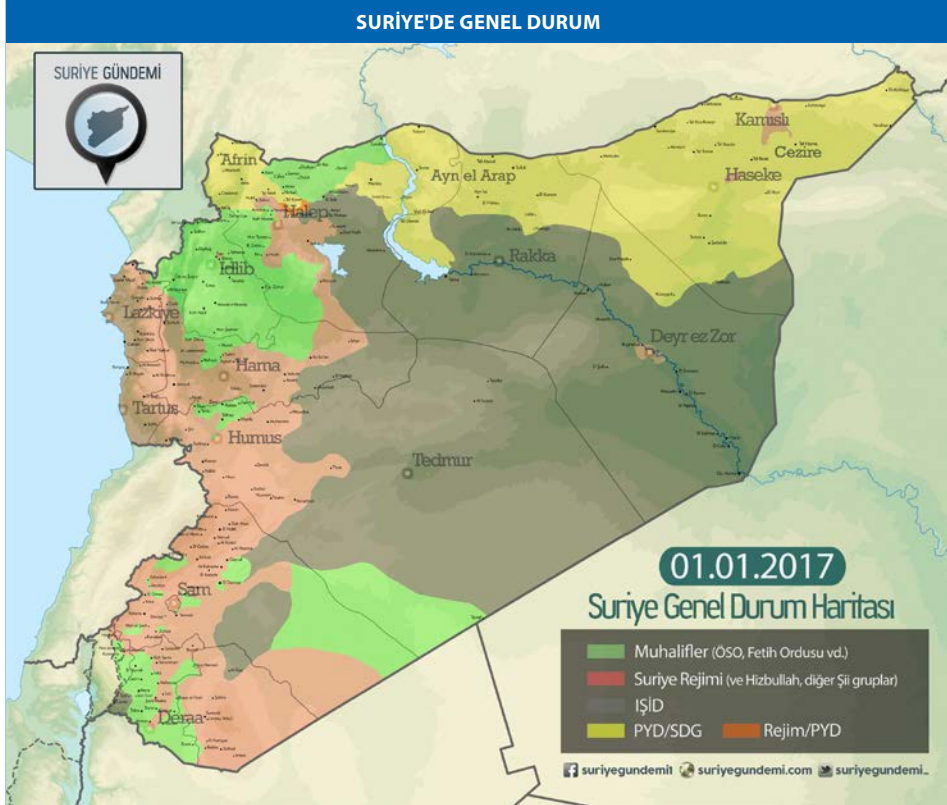
PYD açısından diğer bir zayıflık ise askeri yeterliliğidir. PYD’nin oluşturduğu YPG güçlerinin kahir ekseriyeti savaş tecrübesi olmayan az eğitimli 16-20 yaş arası gençlerden oluşmaktadır. Ağır silahlara sahip olmayan YPG’nin Suriye’nin kuzeyinde kontrol ettiği alan genişlerken bu bölgelerde konuşlandıracak asker sıkıntısı çekmekte ve zorunlu silahaltına alma uygulaması yapmaya çalışmaktadır. Ayn el-Arap kuşatması örneğinde olduğu gibi ABD hava desteğinden mahrum bir YPG’nin askeri açıdan kısıtlara sahip olduğu anlaşılmaktadır.

Ayrıca Esed rejimi ABD ve Rusya ile karşılıklı çıkar ilişkisi üzerinden tesis edilen taktik ilişkilerin de ne kadar sürdürülebileceğine dair ciddi soru işaretleri bulunmaktadır. Nitekim PYD’nin federasyon ilanında bulunmasıyla, Esed rejimi ile karşı karşıya gelerek büyük ölçekli askeri çatışmalar yaşamaya başlamıştır. Yine ABD ile kurduğu angajman Rusya ile ilişkilerini tehdit eder bir noktaya evrilmiştir. Türkiye ise bu konjonktürden yararlanarak başlattığı Fırat Kalkanı Harekatı’yla PYD’nin Fırat’tın batı yakasında ilerleyerek Afrin’le diğer kantonları birleştirme çabası akamete uğramıştır. Türkiye’nin Kuzey Suriye’de askeri bir oyuncu olarak sahaya girmesi dengeleri PYD aleyhine şekillendirirken, nihayetinde PYD’nin Suriye’de yaşanan kaos ve vekalet savaşında kendini büyük güçlere kullanışlı bir araç olarak sunarak kazanım elde etme stratejisi sürdürülebilir görülmemektedir.

EK 1: HARİTALAR

Kaynak: Rasim Bozbuğa, "Suriye Kürtleri: Suriye'nin kuzeyinde etnik yapı ve kürt nüfusu", 21. Yüzyıl Türkiye Enstitüsü
<http://www.21yyte.org/tr/arastirma/orta-dogu-ve-afrika-arastirmalari-merkezi/2015/01/05/7393/suriye-kurtleri-suriyenin-kuzeyinde-etnik-yapi-ve-kurt-nufusu>

Kaynak: Suriye gündemi, <http://www.suriyegundemi.com/wp-content/uploads/2016/01/2016-1.jpg>

EK 2: ESED VE YPG ARASINDAKİ TİCARİ İLİŞKİLERİ GÖSTEREN RESMİ BELGELER

BELGE 1

YPG'nin temsilcisi Muhammed İbrahim tarafından 27.01.2013 tarihi imzalı, Suriye Petrol Şirketi'nin genel müdürüne gönderilen belgede şu ifadeler yer alıyor: "Başbakanlığın 1/19429 sayılı 13.12.2012 tarihli, YPG temsilcileriyle Haseke Petrol Kuyuları Müdürlüğüne ait ve Kürtlerin çoğunlukta olduğu bölgelerde bulunan (Keraçuk, Seva-diyat, Saide, Zariye, Alyan ve Babasi) petrol tesislerinin korumasına ilişkin kararın oylamasına dayanarak iş yap-mı teminatından bizi muaf kılmanızı arzu etmekteyiz."

BELGE 2

Bu belge ise ilk belgede dile getirilen söz konusu talebin iki gün sonra Suriye Petrol Şirketi'nin genel müdürüne iletiliğini gösteriyor. Belgede belirtilen petrol kuyuları Suriye'nin kuzey doğu-sundaki Rimeylan petrol alanında yer almaktadır. Suriye'nin petrol bakımından en zengin yataklara sahip bölgesi olarak bilinen bu kuyularda, Suriye'deki iç savaştan önce günlük 90 bin varil üretilmekteydi. Söz konusu rakam Suriye petrol üretiminin yüzde 25'lik bir kısmına tekabül etmektedir.

EK 3: GENEVA CALL VE PYD/YPG ARASINDA İMZALANAN ÇOCUK SAVAŞÇILAR ANLAŞMASI

DEED OF COMMITMENT UNDER GENEVA CALL FOR THE PROTECTION OF CHILDREN FROM THE EFFECTS OF ARMED CONFLICT

WE, the PEOPLE'S PROTECTION UNITS (YPG), the WOMEN'S PROTECTION UNITS (YPJ) and the DEMOCRATIC SELF-ADMINISTRATION IN ROJAVA, through our duly authorized representative(s),

Concerned with the harmful and widespread impact of armed conflict on the physical and mental development of children and the long-term consequences this has for human security, durable peace, and development;

Affirming our determination to protect the civilian population, in particular children, from the effects or dangers of military actions, and to respect their right to life, to human dignity, to education and to development, with the best interest of the child as a primary consideration;

Recognizing that children associated with armed forces are at particular risk of exposure to attacks by opposing forces;

Taking due account of the varying standards within international law instruments providing special protection for children affected by armed conflict, in particular the Geneva Conventions and their Additional Protocols, and the Convention on the Rights of the Child and its Optional Protocol on the Involvement of Children in Armed Conflict, and *determined* to clarify our responsibilities on the recruitment and use in hostilities of persons under 18 years of age;

Mindful that the Statute of the International Criminal Court criminalizes the act of conscripting or enlisting children under the age of 15 years into armed forces or groups or using them to participate actively in hostilities;

Rejecting the notion that any cause, for whatever reason, may justify unlawful treatment of children in armed conflict;

Accepting that international humanitarian norms apply to and oblige all parties to armed conflict;

Stressing that the present Commitment protects all children, both girls and boys;

And understanding that for the purposes of this Deed of Commitment:

"children" are defined as persons under the age of 18, and where there is doubt as to whether a person has reached the age of 18, (s)/he will be treated as a child;

pe-ke

EDU

g

C.Ş. - 1.6

HEREBY solemnly commit ourselves to the following terms:

1. TO ADHERE to a total ban on the use of children in hostilities.
2. TO ENSURE that children are not recruited into our armed forces, whether voluntarily or non-voluntarily. Children will not be allowed to join or remain in our armed forces.
3. TO NEVER COMPEL children to associate with, or remain associated with, our armed forces. By associate, we mean any type of direct or supporting activity whether combat related or otherwise. In the event that children have been compelled to do so, they will be released at the earliest possible opportunity in accordance with Article 6 of this *Deed of Commitment*.
4. TO ENSURE that children do not accompany our armed forces during our military operations and to take all feasible measures so that children in areas where we exercise control are not present during military operations.
5. TO TREAT humanely children who are detained or imprisoned for reasons related to the armed conflict, in accordance with their age and gender specific needs, recognizing that deprivation of liberty may be used only as a measure of last resort and for the shortest appropriate period of time. The death penalty will not be pronounced or executed on a person for any offense committed while a child.
6. The release or disassociation of children from our armed forces must be done in safety and security, and whenever possible, in cooperation with specialized child protection actors.
7. TO FURTHER ENDEAVOUR TO PROVIDE children in areas where we exercise authority with the aid and care they require, in cooperation with humanitarian or development organizations where appropriate. Towards these ends, and among other things, we will:
 - i) take concrete measures towards ensuring that children have access to adequate food, health care (including psycho-social support), education, and where possible, leisure and cultural activities;
 - ii) protect children against sexual and other forms of violence;
 - iii) facilitate the provision of impartial humanitarian assistance to children in need;
 - iv) facilitate efforts by impartial humanitarian organizations to reunite children with their families;
 - v) avoid using for military purposes schools or premises primarily used by children.
8. TO ISSUE the necessary orders and directives to our political and military organs, commanders and fighters for the implementation and enforcement of our commitment, including measures for information dissemination and training. Commanders and superiors are responsible for their subordinates. In case of non-compliance, we will take all necessary measures to cease violations immediately, initiate appropriate investigations and impose sanctions in accordance with international standards.
9. TO ALLOW AND COOPERATE in the monitoring and verification of our present commitment by Geneva Call and other independent international and national organizations associated for this purpose with Geneva Call. Such monitoring and verification include visits and inspections in all areas where we operate, and the provision of the necessary information

Rd-xe

EDW

CS

C.Ş. - N. Ş.

and reports, as may be required for such purposes in the spirit of transparency and accountability.

10. TO TREAT this commitment as one step or part of a broader commitment in principle to the ideal of humanitarian norms, particularly of international humanitarian law and human rights, and to contribute to their respect in field practice as well as to the further development of humanitarian norms for armed conflict.
11. This *Deed of Commitment* shall not affect our legal status, pursuant to the relevant clause in common article 3 of the Geneva Conventions of August 12, 1949.
12. We understand that Geneva Call may publicize our compliance or non-compliance with this *Deed of Commitment*.
13. We see the desirability of attracting the adherence of other such armed actors to this *Deed of Commitment* and will do our part to promote it.
14. This *Deed of Commitment* complements, or supersedes, as the case may be, any existing unilateral declaration of ours on children and armed conflict.
15. Any reservation to this *Deed of Commitment* must be consistent with its object and purpose, international humanitarian law, and the minimum obligations of State parties to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict. It must be expressed in writing upon signature and will be periodically reviewed towards attaining the highest possible respect for the rights of children. Geneva Call will be the final arbiter on the permissibility of any reservation.
16. This *Deed of Commitment* shall take effect immediately upon its signing and receipt by the Government of the Republic and Canton of Geneva which receives it as the custodian of such deeds.

R2-xe

EDW

9

C.8-5.8

RESERVATION

Pursuant to Article 15, the People's Protection Units (YPG), the Women's Protection Units (YPJ), and the Democratic Self-Administration in Rojava, enter a reservation to Article 2, to the extent that persons who have reached their 16th birthday will be allowed to voluntarily join, or remain in, the YPG/YPJ forces, under a non-military active category of membership, meaning without the authorization to participate in hostilities – both directly and indirectly – until they are 18 years old.

Such persons will be located as far away as possible from combat areas and special measures will be applied to ensure that they are prevented from participating in hostilities.

Done this 5 July 2014

For THE PEOPLE'S
PROTECTION UNITS
(YPG)

Redur XELIL
Deputy General Commander
Spokesperson

For THE WOMEN'S
PROTECTION UNITS (YPJ)

Ghalia NAAMAT

For THE DEMOCRATIC
SELF-ADMINISTRATION
IN ROJAVA

Abdulkerim SARUXAN

For GENEVA CALL

Elisabeth DECROY WARNER
President

For THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC AND CANTON OF GENEVA

Anja MELPA
Chancière d'Etat

EK 4: PYD İÇ TÜZÜĞÜ

Birinci Madde: Genel Hükümler

Partinin Adı: Demokratik Birlik Partisi

İsmi Kısaltması: Partiya Yekîtiya Demokrat (PYD)

Partinin Bayrağı: Beyaz zemin üzerine sol tarafta yeşil zeytin dalı, sağ tarafta sarı buğday başağı, ortada kırmızı yıldız. Yukarıda PYD harfleri, aşağıda ise sayı olarak kuruluş tarihi (2003).

Partinin Amacı: Suriye’de ve Batı Kürdistan’da Kürt meselesini demokratik ve adil bir şekilde çözmesi, Kürt toplumunu demokratik öz yönetime göre düzenlemesi, gönüllü ve özgür birliğin çerçevesinde halklar ve etnik grupların arasında kardeşlik bağını güçlendirmek için mücadele etmesi. Bütün Kürdistan kısımlarında demokratik kurtuluş mücadelesine yardım etmesi ve destek vermesi, Kürdistan ulusal birlik meselesini siyasi sınırlara dokunmadan demokratik konfederasyon prensibi-ne göre çözmesi. Ortadoğu demokratik konfederasyon birliğini gerçekleştirmek için çalışması, hem demokratik sosyalizm hem de ilerici insanlık olarak, etik, ekolojik ve demokratik siyaset, cinsiyet özgürlüğüne sahip bir toplumun inşa edilmesine yönelik çalışması.

İkinci Madde: Partinin Esasları

Demokratik Birlik Partisi (PYD) Kürt halkının lideri Abdullah Öcalan’ı kendi lideri ve Kürt halkının kongresi olan KONGRA GEL’i Kürdistan halkı için en yüksek yasama organı olarak kabul etmektedir. Ayrıca Demokratik Toplum Hareketi “TEV-DEM”i Batı Kürdistan’daki Kürt halkı için demokratik yönetim sistemi olarak kabul etmektedir.

Demokratik Birlik Partisi (PYD), ahlaki toplum ve demokratik siyaset paradigmasını mücadelecilik çalışmalarında bir yöntem olarak görmektedir ve cinsiyet temsil oranı konusunda yüzde 40 oranını gözetmektedir. PYD siyasi, kitlesel, popüler bir partidir; ulusal şovenist tutumu ve kavramları reddetmektedir, çoğulculuğa ve inanç özgürlüğüne inanmaktadır. Sorunlara yaklaşmakta ve programda zikredilen hedeflere ulaşmak için meşru demokratik mücadeleyi, aleni ve barışçıl siyasal diyalogu esas almaktadır. Özgür vatandaşlık ilkesi temelinde, Suriye sivil toplum örgütleri, sosyal grup ve tabanları, özellikle işçi sınıfları ve aydınları ile ilişkiler kurmaktadır. Kadın ve gençlik unsurları partinin içinde öncü konuma sahiptirler.

Üçüncü Madde: Parti Üyeliği

a. Parti Üyesi

Parti Üyesi: 18 yaşını tamamlayan ve Lider Öcalan’ın demokratik uygarlık metodunu, parti programını, iç tüzüğünü günlük hayatında temsil eden, bunlara inanan ve kabul eden, aylık aidat ödeyen kimsedir.

Parti Destekçisi: Parti hedeflerini kabul eden, bunlar için imkanlarına göre mücadele eden ve partiyi maddi ve manevi olarak destekleyen kimsedir.

b. Parti Üyeliğinin Başlaması ve İptali

Üye olmak isteyenler başvuru talebini iki parti üyesinin referansı ile kaldığı yerde herhangi bir parti heyetine verir. Parti üyesi adayı en az 1 en çok 3 ay süre boyunca test edilir.

Başvuru heyetinin kabulünden ve Bölge İdaresinin onayından sonra aday üye olur. Partiden uzak kalan birisi tekrar parti üyeliğini isterse İl İdaresi bunu değerlendirmesi gerekir. Ancak daha önce liderlik pozisyonunda bulunup ve sonrasında partiden uzak duran kişilerin üyeliğini Parti

Meclisinin onaylaması gerekir. Üyeliği iptal etme durumunda liderlik pozisyonundaki üyede olduğu gibi aynı yöntem izlenir ve Parti Meclisinin onayı gerekir.

c. Parti Üyesinin Görevleri:

1. Lider Abdullah Öcalan'ın ve Kürt halkının değerleriyle gurur duymak, onlara bağlı olmak ve lideri esaretten özgürleştirmek için mücadele etmek
2. Demokratik Öz Yönetimi inşa etmek için sonsuz hevesle, değişmez kararlılık ve fedakarlık ruhuyla çalışmak ve diriliş ruhuyla hareket etmek. Partinin yöntem ve yaklaşımlarını gerçekleştirmek ve programda belirlenmiş hedefleri gerçekleştirmek
3. Partinin başkanlığı ve meclisinin çizdiği siyasetler, politikalar ve taktiklerin farkında olup gerçekleştirmek
4. Tereddütsüz bir şekilde parti talimatlarını ve yaklaşımlarını uygulamak ve partinin etik ilkeleri ve iç tüzüğüne göre hareket etmek
5. Partinin siyasi ve ideolojik yaklaşımını anlamak ve bunları güncel hayatta uygulamak
6. Her yönde parti disiplinine ve yoldaşlık ruhuna bağlı kalmak ve uygulamak
7. Partinin maddi ve manevi ilkelerini korumak, halk kutsallarına ve ilkelerine saygı göstermek. Demokratik güçleri ve halkın çıkarlarını savunmak
8. Keyfi şekilde veya şahsi maslahatlar için parti sorumluluk ve yetkilerini istismar etmemek ve kullanmamak
9. Partinin içinde ve dışında, davranışında veya duruşunda veya hayat tarzında veya şahsiyetindeki yanlış bir durumda hiçbir taviz vermeden bütün şartlar altında kitlelerin çıkarı ve partilerin çıkar ve ilkelerini savunmak
10. Topluluğun kazançlarını korumak, güçlendirilmesi ve geliştirilmesi için çalışmak, şahsi çıkar için kullanmamak ve halka sunmak
11. Kadın özgürlüğü doktrinine inanmak, güvenmek ve buna dayanarak cinsiyet özgürlüğü mücadelesinde yer almak

d. Parti Üyesinin Hakları

1. Bütün seviyelerdeki pozisyonlara aday olabilmek ve seçilebilmek. Parti usullerine göre bütün parti pozisyonlarını seçebilmek
2. Eleştiri ve öz eleştiri hakkı saklıdır. Parti usulleri kapsamında kendisine yönelik itham ve eleştirilere karşı savunabilmek
3. Bütün konularda fikir ve görüşlerini beyan edebilmek ve doğru kararları almak için parti tartışmalarına dahil olmak
4. Siyasi ve teşkilat verimliliğini geliştirebilmek ve şekillendirebilmek
5. Geçerli bir mazeret ile partiden veya kendi görevlerinden ilgili üst kurula yazılı bir şekilde sebepleriyle birlikte sunarak istifa edebilmek. İstifa talebi yetkili olan kurum kabul etmediği müddetçe geçerli olmaz. Partiden istifa etme halinde Parti Meclisinin kabulü gerekmektedir.
6. Parti usullerine aykırı olmadan bir mesele veya bir olay hakkında yetkili tarafından gerekli bilgileri talep edebilmek
7. İç tüzüğe aykırı olmadan görevine başlamak
8. Hakkında herhangi bir ihlal olduğu halde iade-i itibar talep edebilmek
9. En doğal hak olarak eğitim görmeyi talep edebilmek
10. Partinin başkanlığına, meclisine ve üst heyetlerine şahsi rapor yazabilmek

e. Parti Üyesinin Sıfatları

1. Öz yönetim idaresini inşa etmek ve radikal demokrasiyi pekiştirmek için mücadele eder.
2. Halkına ve vatanına çok sevgi duyar.
3. İnsanlığa karşı sevgi dolu ve vatanının durumu, tarihi, coğrafyası ve kültürü hakkında bilimsel, analitik ve derin bilince sahiptir.
4. Demokratik siyaseti, etik toplum kültürünü ve enternasyonalist vatandaşlığı temsil eder.
5. Kadın özgürlüğü ideolojisine ve demokratik uygarlık doktrinine inanır.
6. Halkına ve yoldaşlarına saygı ve sevgi duyar ve onlara kardeşlik temellerine göre davranır.
7. Halkların arasında kardeşlik ve gönüllü özgürlük birlikteliğini savunur.
8. Yaratıcı, üretici, planlı ve düzenli bir şekilde çalışır.
9. Ekolojiktir (doğacı), doğayı savunur ve korur.
10. Şehitlerinin ilkelerine uyar, miraslarına bağlı olur ve uygulamalarında hatıralarını temsil eder.
11. Halkının ve yoldaşlarının hiçbirinin iradesini kırmaya çalışmaz ve onların hayat tarzlarındaki maneviyatını olumsuz etkilemez.
12. Halkının ve yoldaşlarının karşısında açık ve de net olur ve mütevazı bir hayat sürer.

Dördüncü Madde: Teşkilat Yapısı

1. Kongre

- Partide en yüksek karar alma kurulusudur. Her üç yıl, delegelerin çoğunluğunun katılımı ile toplanmakta ve oy çokluğu ile karar almaktadır. Meclis üyelerinin üçte ikisinin kararı ve Parti Başkanlığının kabulü yahut parti üyelerinin üçte ikisinin talebiyle kongre zamanından önce düzenlenebilmektedir. Parti başkanının isteğiyle veya meclis üyelerinin üçte ikisinin kararıyla kongre en geç bir yıl ve sadece bir kere ertelenebilmektedir.
- Parti Meclisinin ve Yürütme Komitesinin onaylaması ile ve hazırlık komitesinin gözetimi altında bütün parti organlarından seçilen delegeler kongreye katılmaktadır. Her bölgenin katılım oranı, üyelerine ve kendi mücadele-gelişim düzeyine göre belirlenmektedir.
- Parti Başkanlığı ve Parti Meclisi normal üye olarak kongreye katılmaktadırlar. Kongre, parti programı ve iç tüzüğü'nün kabul etme veya (stratejik değişimi de dahil olmak üzere) değiştirme ve geçici parti politikasının belirlenme yetkisine sahiptir.
- Kongre; Parti Başkanlığını, Meclisi ve Parti Meclisinin adaylarını seçmektedir.

2. Konferans

- Parti Başkanlığının oylaması, Parti Meclisi ve Yürütme Komitesinin kararlarıyla ihtiyaç gerektiği takdirde toplanmaktadır. Meclis üyeleri ve adayları, illerin ve bölgelerin delegeleri ve diğer parti organlarının temsilcilerinden seçilenler konferansa katılmaktadır. Katılan delegelerin sayısını Parti Meclisi belirlemektedir.
- Konferans, kongrenin bütün yetkilerine (programı, iç tüzüğü ve parti stratejisinin değiştirilmesi hariç) sahiptir. Kongre ise ne Parti Meclisini ne de Başkanlığını değiştirir.
- İller ve bölgeler kendi konferanslarını genel kongreden önce düzenlemektedir.

3. Parti Başkanlığı

Bir kadın ve bir erkekten oluşan Eş Başkanlık kongre tarafından üçte iki oy ile seçilmektedir. Bu oran, seçimin birinci ve ikinci aşamasında sağlanmadığı takdirde, Parti Başkanlığı salt çoğunluk ile seçilecek olan üçüncü aşama düzenlenmektedir. Eş Başkanlık dönemi iki kongrenin arasında devam etmekte ve aynı zamanda hem Yürütme Komitesine hem de Parti Meclisine başkanlık et-

mektedir. Kendini liderlik kurulu olarak düzenlemektedir. Her başkan, Parti Başkanlığı için iki dönem üst üste aday olabilmektedir. Eş Başkanlık, parti toplantılarında alınan kararların çerçevesinde bütün partinin faaliyetlerinden sorumludur. Ayrıca, görevlerine yardım etmek amacıyla özel komitelerin kurulmasının yetkisine de sahiptir. Faaliyet raporlarını kongreye ve Parti Meclisinin toplantısına sunmaktadırlar.

4. Parti Meclisi

- Parti Meclisi Parti Başkanlığı ile iki kongrenin arasındaki dönemde ideolojik, siyasi ve yapısal yüksek kurulu temsil etmektedir. Parti Meclisi kongre tarafından seçilmektedir. Kongreye rapor sunmakta ve ona karşı sorumlu durumdadır.
- Parti Meclisi 25 üyeden oluşmaktadır.
- Ortak mücadele ve karşılıklı düzenleme ve denetim imkanı sağlamak amacıyla, Parti Başkanlığı Meclisin önünde sorumlu olduğu gibi, Meclis de Parti Başkanlığının önünde sorumludur. Parti Meclisi ve Parti Başkanlığı Kongrenin önünde sorumludur ve ona raporlarını sunmaktadırlar.
- Parti Başkanlığı, Parti Meclisinin toplantılarına başkanlık etmekte ve ona raporlar sunmaktadır. Aynı zamanda meclisin raporunu teslim almaktadır.
- Parti Meclisi, Yürütme Komitesi üyeliğine kendi üyelerinin içinden seçmekte ve Parti Başkanlığı bunu onaylamaktadır. Gerekli olduğu takdirde Meclis Komiteyi tekrar seçebilir, ayrıca oy çokluğuyla bir Yürütme Komitesinin bir üyesinin görevden alabilir. Parti Meclisi ve Yürütme Komitesi ittifak siyasetlerini, taktik, stratejik ve teşkilat politikalarını belirler. Partinin teşkilat faaliyetlerini yürütür, partinin programını uygular ve kongrenin kararlarını yerine getirir.
- Parti Meclisi, partinin alt organlarının kurulması, koordine etmesi ve faaliyetlerini gözlemesiyle mükelleftir. Meclis üç ayda bir toplanmaktadır. Kararları katılanların oy çokluğu ile almaktadır.
- Toplantının ertelenmesine veya öne alınmasına Parti Başkanlığının talebi ve meclisin üçte iki oylarıyla karar verilir. Diğer siyasi güçlere yönelik partinin politikasını belirler ve onlarla koalisyon veya ittifak yapmayı belirler.

Meclis aşağıdaki görevleri yapmaktadır:

1. Demokratik Öz Yönetimin kurulması çerçevesinde, demokratik halk kurumları ve sendikaları desteklemesi ve onlara yardım etmesi
2. Komşu devletlerde ve Kürdistan'ın diğer parçalarında demokratik sosyal kurumlarını ve partileri karşılıklı desteklemesi ve yardım etmesi
3. Kadın ve gençlik demokratik faaliyetlerini desteklemesi ve yardım etmesi
4. Partinin dış siyasetini belirlemesi
5. Partinin özel medyayı organize etmesi ve yönlendirmesi
6. Parti üyelerini eğitmesi, demokratik milli ilkeler temelinde halkı bilinçlendirmesi
7. Partiye özel mali sistem oluşturması ve gereken mali komiteleri kurması

5. Yürütme Komitesi

- Yürütme Komitesi sıralama açısından Parti Başkanlığı ve Parti Meclisinden sonra gelmekte ve Parti Meclisine rapor sunmaktadır.
- Yürütme Komitesi Parti Meclisi ile partinin ideolojik, siyasi ve diplomatik yönelimini, taktiklerini belirlemekte ve uygulamaları takip etmektedir. Gerekliğinde komite, bilimsel ve kültürel kurumların kurulması hakkına da sahiptir.
- Yürütme Komitesi partinin bütün teşkilat faaliyetlerini yürütmekle ve gözetlemekle sorumludur.

ken, en üst seviyelerdeki bu amaca ulaşmak için kurulan merkezi komiteleri ve organizasyonları yönlendirir. Bütün parti heyetlerinden rapor alır. Parti Meclisinin üyelerini gözetler ve mücadelelerini yönlendirir. Meclisin kararlarını ve önerilerini onaylar. Bütün parti organizasyonlarının arasında koordine eder, mali işleri ve gider yollarını gözetler. Komite, kendine sunulan öneri ve şikayetleri değerlendirmektedir.

- Yürütme Komitesi parti başkanının yanında çalışmakta ve onun yardımcısı sayılmaktadır. Eş Başkanlık görevlerini yerine getiremediğinde Yürütme Komitesi onun yerine getirmektedir.
- Yürütme Komitesinin faaliyetleri parti başkanı tarafından organize edilmekte ve yönlendirilmektedir.
- Yürütme Komitesi faaliyetlere dair raporunu Parti Meclisine sunup, Parti Meclisi değerlendirmektedir. Rapor sunumları için periyodik toplantılar sistemi belirlenmektedir.

6. İl İdaresi

Beş ile dokuz arası üyeden oluşan, ona bağlı bir dizi Bölge İdareleri ve onlara ait kurullardan sorumlu bir liderlik kurulumudur. İki ayda bir toplanmaktadır. Üyeleri Bölge İdaresi tarafından seçilip Parti Meclisi ve Yürütme Komitesi tarafından onaylanmaktadır. İl İdaresi, iki toplantı arasında faaliyetleri takip etmek üzere, il genel sorumlusunu ve iki yardımcısını seçmektedir. Parti Meclisinden gelen talimat ve kararların ve parti kararlarının kendi ilinde uygulanmasıyla mükelleftir. Ayrıca bunları yapmak için komiteler ve alt heyetler oluşturabilmektedir. Alt heyetlerden gelen raporlara cevap vermektedir. Yürütme Komitesine yürüttüğü siyasi, mali ve yapısal faaliyetlerle ilgili rapor sunmaktadır.

7. Bölge İdaresi

Ona bağlı bir dizi yerel temsilcilikler ve ilçe yönetimlerinden sorumlu bir liderlik kurulumudur. Bölge İdaresi yerel temsilcilikler ve ilçe yönetimleri tarafından seçilmekte, üyelerin sayısı beş ile dokuz arasında belirlenmektedir. Bölge İdaresi kendi bölgesindeki siyasi ve teşkilat faaliyetlerinden sorumludur, parti kararlarını bölgesinde uygulamaktadır. Bunu yapmak için gerekli heyetler ve komiteler oluşturabilir. İl İdaresinin karar ve talimatlarına göre çalışmaktadır. Ayda bir toplanmaktadır. Mahalle İdaresinden gelen raporlara cevap vermekte ve İl İdaresine mali ve teşkilat faaliyetleri hakkında rapor sunmaktadır.

8. Mahalle İdaresi

Kendi alanında bulunan parti üyelerini yönetmekten sorumlu bir liderlik kurulumudur. Ona bağlı alt parti hücrelerini oluşturan parti üyeleri tarafından seçilmektedir. Parti üyelerini örgütlemekte aktif rol oynamaktadır. Yanı sıra Bölge İdaresinden çıkan karar ve talimatları ve partinin siyasetini uygulamaktadır. Kamu bilinci oluşturmakta ve parti üyelerini siyasi ve parti açısından eğitmektedir. Ayrıca halk tabanından bağış toplamaktadır. Toplantıları ayda bir olur ve bu toplantılarda gelen raporlara cevap verilmektedir. Bölge İdaresine faaliyetlerle ilgili rapor vermektedir.

Beşinci Madde: Yönetmelik Sistemi

Teşkilat yapısının esasları ve demokratik katılıma göre yönetmelik sistemi yürütülmektedir. Üye teşkilata, alt heyetler üst heyetlere, bütün parti Yürütme Komitesi ve Parti Meclisine, ardından ise Parti Eş Başkanlarına bağlıdır. Bütün heyetler yukarıdan aşağıya doğru karar ve talimatlar vermekle mükelleftir. Altan yukarıya ise raporlar sunulmaktadır. Bütün parti heyetleri seçimlerle değişir ve teşkil edilir. İdari heyetler teşkilat işlerinde demokratik standart uygulamaktadır. Birlikte çalışma ve faaliyetleri korumak esasının yanı sıra şahsi inisiyatif, gönüllülük ve özgür irade üzerinedir.

a. Raporlar, Talimatlar ve Rehberlik Sistemi

Çıkan raporlar ve talimatlar; eleştiri, öz eleştiri, öneriler ve faaliyetlerle ilgili malumatları kapsamalıdır. Rapor sistemi, kimin tarafından yazılmış olmasını önemsemeden, içerik olarak mücadele yürütmek için demokratik katılım üslubu ve tarzını temsil etmektedir. Bu raporlar net bir gündemle ve organize bir şekilde sunulmaktadır. Raporları çıkartan unsur partinin önünde sorumludur. Üst heyetler talimatlarını zamanında vermediği takdirde bu aksaklıktan sorumludur. Alt heyetler ise zamanında raporları sunmadığı takdirde aksaklık yapmış sayılır. Her heyet toplantılarıyla ilgili üst heyetlere rapor sunar. Raporlarla partinin genel faaliyetlerinin değerlendirmesine katkıda bulunmak amaçlanır. Buna öneri, eleştiri ve öz eleştiri yapmak da dahildir. Parti Meclisi ve ona bağlı heyetler altı ayda bir Yürütme Komitesine bir rapor sunmaktadır. Komite ise bunu Başkanlığa sunmaktadır.

b. Toplantılar Sistemi

İç tüzükte belirtilmiştir ki, bütün parti heyetleri toplantılar yapmak zorundadır. Toplananların düşünceleri ve önerileri resmi olarak kaydedilmektedir. Toplantılar çoğunluğun katılımıyla resmiyete kavuşur. Mazeretsiz bir şekilde üç toplantıya katılmama durumunda üyelik iptal edilmiş sayılır.

c. Eleştiri ve Öz Eleştiri

Eleştiri ve öz eleştiri yapmak her üyenin ve her heyetin hem hakkı hem görevidir. Bunlar, parti ve üyelerini geliştirmek için bütün seviyelerde esas temellerden biri olarak sayılmaktadır. Partinin iç problemlerinin çözümü için bir temeldir. Partinin ve üyelerinin yolunu tasvip etmek ve yenilemek için bir araçtır. Bütün parti üyelerinin eleştiri ve öz eleştiri yapmaları, engelleri aşmak için gereklidir. Ayrıca şahsi menfaat ve çıkar veya bir parti üyesini teşhir etmek için kullanılmamalıdır.

d. Ceza Sistemi

Parti disiplininin ve iç tüzüğün ihlal edilmesi halinde; partinin hedeflerinin ve programlarının dışına çıkıldığı takdirde; sırların ifşa edilmesi durumunda; talimat ve kararların uygulanmaması halinde; partinin kendi veya aile çıkarları için kullanılması durumunda; emanete ihanet etme durumunda; toplumda parti üyesini aşağılama girişiminde bulunulması durumunda ve partinin resmiyetini ihlal etme halinde, yaptığı ihlalin boyutuna göre parti üyesi cezalandırılır.

Heyetlere ve üyelere cezalar bu şekilde uygulanır:

Suç işleyen üyelere yönelik her heyetin tembih ve uyarı cezası verme hakkı vardır. Yalnız, üyeliği dondurma cezası, geçici olarak partiden ihraç, görevlerden uzaklaştırma, tamamen parti ihraç cezalarında ise genişletilmiş Parti Meclisinin kararına uyulur. Bu durumlarda usule göre suçlu Parti Meclisine gönderilir.

Acil ve istisnai durumlarda heyet, Parti Meclisinin bu meseleyi karara bağlamak için rapor, öneri ve nota göndermesine kadar, suç veya cinayet işleyen üyelere yönelik gerekli tedbirler alabilir.

Parti Meclisine veya Başkanlığına gerektiğinde üyenin de rapor sunma hakkı vardır.

e. Karar Alma Mekanizması

- Normal şartlarda bütün organlarda kararlar oy çokluğu ile alınmaktadır. Azınlık çoğunluğa tabidir.
- Kongreyi veya olağanüstü konferansı toplama isteği bulunduğu takdirde, Parti Meclisi ve liderlik kurullarında oyların üçte ikisi gerekmektedir. Bunun bulunmaması halinde, toplamak için parti üyelerinin yarısı ve Parti Meclisin çoğunluğu yeterli olacaktır.

- Parti organların temsilcilerinden “yüzde 50+1” oranı kongre veya konferansı toplamak için geçerli olacaktır.

Altıncı Madde: Partinin Finansal Sistemi

1. Partinin gelirleri aşağıdaki unsurlardan oluşmaktadır:
 - a. Destekçi ve üyelerin yıllık ve aylık aidatları. Üye kendi ekonomik durumuna göre aidat miktarını kendi belirler.
 - b. Mevsimlik bağış kampanyaları, gönüllü iş, yayınlar ve yatırım projelerinden elde edilen kazançlar.
2. Parti için mali bir komite oluşmaktadır. Alt komiteler mali işlerle ilgilenmek için kurulur. Bu komiteler tabi olduğu heyet başkanı (komite üyesi olmayan) tarafından gözlem altında tutulmaktadır. Komite kendi mali işleri hakkında kayıt tutar.
3. Üst heyetlere dönemsel olarak, gelir ve giderler ayrı tutularak, detaylı mali raporlar sunulmaktadır.
4. Partinin bütçesi Parti Meclisi tarafından belirlenir.
5. Bütün heyetler ve mali komiteler kendi gelir-gider kayıtlarını tutmakla mükelleftir.
6. Mali komite izin vermeden alt heyetler parti kaynaklarını kullanamamaktadır.

CAN ACUN

SETA Dış Politika Direktörlüğü'nde araştırmacı olarak çalışmaktadır. Doğu Akdeniz Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü mezunudur. Yeditepe Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde yüksek lisans yapmıştır. Kanadada "Kültürlerarası Diyalog Eğitimi" almıştır. Mısır'da Kahire-Türkiye Araştırmaları Merkezi'nde ve SETA Kahire'de Mısır üzerine çalışmalar yürütmüştür. Halen SETA Ankara'da Mısır ve Ortadoğu üzerine araştırmalarda bulunmaktadır.

BÜNYAMİN KESKİN

Almanya Bremen'de Uluslararası Siyaset Yönetimi Bölümü lisans mezunu olan Bünyamin Keskin, 2011-2012 yıllarında İstanbul Bilgi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde bir dönem özel öğrenci statüsünde yer aldı. İngiltere Durham Üniversitesinde Uluslararası İlişkiler ve Orta Doğu Araştırmaları'nda yüksek lisansını tamamladı. Almanya genelinde faaliyetlerini sürdürmekte olan CARE-Center of Arts, Research and Education Derneği'nin yönetim kurulunda yer alan Keskin, Almanya'da bir takım Türk sivil toplum kuruluşlarında farklı görevlerde bulundu. Kısa dönem Bremen Eyalet Başbakanlığı Basın Danışmanlığı'nda görev yaptı. Dış Politika Direktörlüğü'nde araştırma asistanı olarak görev yapmaktadır.

PKK'NIN KUZEY SURİYE ÖRGÜTLENMESİ PYD-YPG

CAN ACUN, BÜNYAMİN KESKİN

PKK'nın Suriye yapılanması olarak faaliyet yürüten PYD, 2011 yılında başlayan Suriye devriminden yararlanmak istemiş, bu bağlamda karşılıklı çıkar zemininde Esed rejimiyle birlikte hareket etmeye başlamıştır. Rejimle kurduğu askeri angajman ve PKK'nın verdiği destekle oluşturduğu YPG güçleriyle, daha önce muhaliflerin safında yer alan Kürtleri tahakkümü altına alarak kanton yönetimleri ilan etmiştir. Kantonlarda PKK'nın esasen Türkiye'de uygulamak üzere teorik alt yapısını oluşturduğu öz yönetim modelini uygulamaya başlamış, mutlak otorite tesis etmeye çalışarak kendisi dışında hiçbir unsura yaşam hakkı vermeyen bir siyaset yürütmüştür. DAİŞ'in Suriye'deki varlığından istifade ederek ABD'nin DAİŞ'e karşı verdiği mücadelede kendisini kullanışlı bir aktör olarak sunmuş, bu sayede sahip olduğu kantonları birleştirme çabası içerisine girmiştir. Rusya'nın savaşa dahil olmasından sonra ABD ile kurduğu ilişkinin bir benzerini Rusya ile de tesis etmeye yönelik makyavelist adımlar atmıştır.

PYD, bölgeye dair ihtiraslarını gerçekleştirebilmek adına Esed rejimi, ABD ve Rusya ile taktik ilişkiler içerisine girerek Kuzey Suriye'de Arap ve Türkmenlerin yaşadığı bölgeleri de kontrol altına almaya çalışmakta ve Akdeniz'e kadar inebilecek bir kuşak oluşturma hedefiyle hareket etmektedir. Ele geçirdiği bölgelerde tehcir siyaseti güderek savaş suçlarına imza atmaktan çekinmezken, PKK'nın Türkiye'de çatışmazlık ortamına son vermesinin ardından, Türkiye'ye yönelik hasmane bir tutum içerisinde olmuş, PKK ve ilişkili diğer örgütler için bir üs işlevi görmeye başlamıştır.

Elinizdeki *PKK'nın Kuzey Suriye Örgütlenmesi: PYD-YPG* başlıklı rapor, PYD'nin anlaşılması ve analiz edilmesi noktasında önemli bir boşluğu dolduran, bu alandaki öncü Türkçe çalışmalardan biridir.